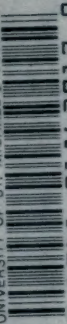

UNIVERSITY OF ST. MICHAEL'S COLLEGE

3 1761 01862917 0

2/8 N

SCRIPTORIUM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

Digitized by the Internet Archive
in 2009

OXONII
E TYPOGRAPHO CLARENDOVIANO

HOMERI OPERA

RECOGNOVERVNT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

DAVID B. MONRO

COLLEGII ORIELENSIS APVD OXONIENSES PRAEPOSITVS

ET

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I
II.IADIS LIBROS I-XII CONTINENS

EDITIO TERTIA

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

FIRST EDITION 1902

SECOND EDITION 1908

THIRD EDITION 1920

REPRINTED 1931, 1939, 1946, 1951, 1954, 1957, 1959

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

PRAEFATIONIS ea solet esse ratio ut praesidia operis suscepti recenseantur, libri manuscripti enumerentur et expendantur, denique ex iis critica textus historia fiat: cuius rei materia e documentis plerumque constat a medio aevo quod vocant profectis, raro autem saeculum duodecesimum vetustate superantibus. Homeri vero longe alia est condicio, utpote cuius textus fontes multo altius repetere liceat, immo ad ipsa liberae Graeciae tempora persequi. Etenim ars illa critica quae librorum comparatione tanquam fundamento nititur, cum e doctrina Homerica originem traxerit, apud litteratos viros—illos dico quos Aristoteles¹ τοὺς ἀρχαίους ὁμηρικούς, Plato² magis poetice Ὀμηρίδας vel 'Homeri gentiles' appellat—inde a quinto A.C. saeculo viguit atque exculta est. Ars autem eadem ad alios scriptores vix ante renatas in Europa litteras adhiberi potuit. Equidem fateor ab antiquis illis nullam iustam Homeri recensionem, nullos commentarios integros ad nos pervenisse. Sed tanta superest lectionum copia, praesertim Iliadis, ut de Homero illo veteribus noto iudicium securus ferre possis. Habemus apparatus criticum quem praebent codices nostri: habemus etiam, si non plenum ipsius Aristarchi apparatus, at certe lectionum seriem a grammaticis Ptolemaeorum aequalibus instructam: quae cum diu in scriniis latuisset,—

¹ Arist. *Metaph.* xiv. 6.

² Plato *Ion.* p. 530 D; *Phaedr.* p. 252 B.

PRAEFATIO

erat enim Eustathio plane ignota—recluso tandem bibliothecae Marcianae thesauro *χθές τε καὶ πρῶην* (ut ita dicam) in lucem prolata est. Sic demum civitati contigit antiquissimae atque unice antiquitatis memori, quae litterarum olim portus ac perfugium erat, Masoram¹ illam Graecam reipublicae doctorum post tot saecula reddidisse.

Alia est causa prorsus dissimilis cur de textu Homeri singularis sit existimatio. Ceterorum enim codices a libro archetypo aliquo derivantur ipsius poetae manu scripto aut saltem poetae auctoritate divulgato: Homeri aetate probabile est litteras aut raras aut nullas fuisse, poemata memoriter esse servata ac propagata, non scribarum opera sed cantorum rhapsodorumque. Hinc factum est ut discrepantiae in Homeri codicibus obviae eam saepius prae se ferant speciem ut non ex erroribus scribentium ortae, sed aut lapsae memoriae aut pravo recitantium arbitrio deberi videantur. Ita etiam ex dialecto iudicandum est. Fieri non potuit quin lingua priscorum vatium, quae lingua olim vulgare erat eloquium universae Graeciae, paulatim ad seriore[m] orationis normam a rhapsodis mutaretur. Quod si non adeo difficile est scribentibus exemplaris sui litteraturam sequi, at nequeunt recitantes obsoletum sonum, obsoletos vocabulorum accentus servare ac discipulis tradere. Inter dialectum igitur quae carminibus propria erat dum novitate commendata per ora hominum volitabant atque epicam

¹ Wolf *Proll.* p. xiv 'Ergo desinant aliquando Orientalium litterarum magistri, Masora sua superbi, dolere fortunam nostram. . . . Habemus nunc, si omnia undique excerpta componimus, Masoram etiam Graecam quandam, tum vetustate, tum variae eruditionis copia multo praestantior[em], multoque melius servatam.'

PRAEFATIO

nobis per libros notam interposita est distantia quam vix hodie metiaris.

Quae cum ita sint, manifestum est de textu Homeri tria esse praecipua quaestionis capita. Primum danda est opera ut librorum testimonia colligantur atque rite aestimentur. Deinde ad antiquos convertendum, ac lectionis varietas e fragmentis doctrinae Alexandrinae instauranda. Postremo si de pristino epicorum sermone coniecturas capere libet, res est non in chartis papyrisque posita, sed in scientia linguarum cum Graecae tum cognatarum. Praefationis ergo nostrae triplicem hanc materiam paucis conficere volumus.

I. Homeri codicum tanta est in omnibus prope bibliothecis multitudo, ut arti criticae non tam instrumenta quam impedimenta fuerint. Materia enim superante opus mole laborabat sua. Editiones Iliadis ante Heynianam plurimae erant, sed e paucis admodum fontibus tractae. Ipse Heyne duo bonos antea ignotos adduxit, Venetum (qui nuper a Villoisono editus erat) et Townleianum. Praeter eos vix decem integris uti potuit. Nostra denique memoria multum profecit La Roche quod Venetum et tres Vindobonenses (G H L¹) denuo contulit, alios melioris notae, praesertim duo Laurentianos (C D), primus adhibuit. Nunc vero annotationem criticam Homeri amicis deferimus longe maiori subsidiorum copia munitam. Codicibus enim—ut ex elencho siglorum videbitur—circa centum triginta usi sumus: quorum plus centum ita excussit collega meus Thomas Allen ut aut textus integri collationem fecerit aut varias lectiones quae aliquid momenti habiturae essent exscripserit. Nec congeriem rudem

¹ = Vi², Vi⁵, Vi¹.

PRAEFATIO

et indigestam reliquit, sed (quod maximum est) codicum suorum affinitates ac necessitudines indagavit, eosque in stirpes ac familias quas critici vocant distribuit. Accedunt apparatus lectiones quas e libris Parisinis et Londiniensibus notavit vir de Homero optime meritus, Gualterus Leaf: accedunt nonnullae in fragmentis repertae quae in papyro scripta servavit aridum illud Aegypti solum ac post tot saecula rite quaerentibus reclusit.

In hac tanta codicum ac lectionum supellectile id imprimis mirum videbitur, annotationem nostram tam brevem, discrepantias tam raras tamque leves esse. Recte enim dixit Leaf, posse si non e quovis codice, at certe e duobus quibusvis forte fortuna arreptis textum confici qui sine offensa legeretur. Quippe lectio haec quam vulgatam seu receptam nuncupamus ita invaluit usu ut codicibus prope omnibus communis sit.

2. Cum vero nullus exstet integer Homeri codex saeculo decimo superior, restat ut lectionis origines apud veteres grammaticos persequamur. Quorum qui princeps fuit et habitus est Aristarchus tantus erat rei criticae auctor ut in promptu esset credere textum hunc nostrum ex illius recensione tanquam ex unico fonte derivatum esse. Quam opinionem primum quod sciam a Giphanio prolatam (in praefatione Iliadis anno MDLXXII editae) F. A. Wolf disertis verbis suam fecit: 'Aristarchea (ait) ἀνάγνωσις facta est παράδοσις' (*Proll.* p. ccxli). Attamen falsam esse haud pauca sunt quae arguant. Primum enim multae sunt lectiones ab Aristarcho reiectae quae tamen in omnibus codicibus nostris reperiuntur. Deinde complures sunt versus Aristarcho ignoti, complures etiam ab eo damnati, qui

PRAEFATIO

tamen vulgo hodie leguntur. Id quoque tenendum est, quod nuper vir cl. Arturus Ludwich demonstravit¹, vulgatam ab antiquissimis temporibus lectionem ab illa Aristarchea haud raro discrepare, eandem ad codices nostros propius accedere. Vnde colligas libros nostros non ex Alexandrina aliqua fabrica, sed e vetustissimis exemplaribus fluxisse.

Dicat fortasse quispiam, si res eiusmodi se habeant, profecto dandam esse operam ut solis codicum testimoniis utamur, neglecta importuna grammaticorum eruditione. Hoc vero ita esset Scyllam vitare ut in Charybdin incideres.

Etenim textus Homerici studium tantum aberat ut Alexandrinorum inventum esset, ut iam tertio ante Aristarchum saeculo floreret. Antimachus enim, qui primus videtur Homeri διόρθωσιν instituisse, aequalis erat Socratis. Vt ille a Colophone Athenas, sic fere insequenti saeculo Zenodotus ab Epheso Alexandriam venit, atque doctrinam iam antiquam novis sedibus intulit. Hinc longa recensio Homerici series—Rhiani Philemonis Sosigenis Aristophanis aliorum, qui omnes saepius ab Aristarcho citantur. Praeter eas, quae cum a singulis viris profectae sint αἱ κατ' ἀνδρα appellantur, aliud erat genus editionum quibus nomina a civitatibus indita erant. Tales sunt Massiliensis Chia Argolica Cypria Sinopica, fortasse etiam Cretensis et Aeolica; quae nomina quid velint incertum est. Credo equidem F. A. Wolf² recte censuisse cum per ea nomina diceret patriam codicis cuiusque significari, unde scilicet a regis Aegyptiaci ministris

¹ A. Ludwich, *Die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen* 1898

² Wolf *Profl.* p. clxxviii.

PRAEFATIO

coemptus vel compilatus Alexandriam delatus esset. Tituli certe ita a longinqua regione petiti sunt ut magna voluminum pretia indicare videantur. Accedunt editiones istae quarum nomina (vel potius cognomina) obscuriorem habent originem—ἡ κυκλική, ἡ πολύστιχος, ἡ ἐκ μουσείου¹. Accedunt postremo aliae αἱ κοιναί vel αἱ δημώδεις vel αἱ εἰκαιότεραι appellatae; quarum nulla fere videtur aut nomen suum habuisse aut fructui fuisse ad textum constituendum.

En habes instrumentum criticum vel hodie non contemnendum, quod e quindecim ad minimum libris constat, iisque non forte temere coacervatis, sed ex universa Graecia virorum doctissimorum ope ac consilio comparatis. Horum igitur librorum consensu quid satius, quid locupletius exspectamus? Et hercle satis frequenter consentientes habemus, ubi scilicet Aristarchus lectionem probasse dicitur quam πᾶσαι (sc. ἐκδόσεις) praeberent. Hoc enim velut siglo indicari solet ipsius Aristarchi librorum consensus, neglectis (ut par erat) ‘communibus’ illis vel ‘vulgaribus’ vel ‘deterioribus.’ Artem igitur criticam Aristarchi in eo versatam esse apparet ut codices in classes quasdam distribueret, optimum quemque a deteriorum plebe secerneret, eam demum lectionem eligeret quam apud omnes codices suos aut (si discreparent) apud bonam partem invenisset. At si ita res se habent, vix dubium esse potest quin Aristarchea ἀνάγνωσις maximum apud nos pondus habere debeat, immo codicibus nostris vel cunctis anteponi: quippe quae non opinione solum

¹ Adiectivus κυκλικός apud Alexandrinos ‘tritus,’ ‘vulgaris’ significabat: ad Epicum illum Cyclum plane non pertinet. Talium vero cognominum origines vix operae pretium est exquirere.

PRAEFATIO

nitatur summi critici, sed (quod maius est) librorum bonorum et nostris longe antiquiorum testimonio.

Quae si minus sufficiunt ad Aristarchi auctoritatem confirmandam, possumus argumento prorsus diverso idem efficere. Multae sunt lectionis varietates quae in eo vertuntur ut alii fontes antiquiorem vocabuli formam, alii novam praebeant ad senioris linguae usum accommodatam. Sic (e.g.) subiunctivi modi formas quales sunt ἐθέλωμι τύχωμι εἴπωμι ἀγάγωμι in optativum (ἐθέλοιμι, etc.) corruptas restituit Wolf, invitis quidem codicibus plerisque sed Aristarcho auctore confisus. Sic quoque pro participio τεθνηώς, quam formam veram et emendatam esse etymologiae rationes ostendunt, codices τεθνεώς exhibent, nimirum quod Attici τεθνεός dicerent. Similis est condicio vocabuli στείωσι pro στήωσι (quippe στέωσι forma Ionica est), καθείλατο pro καθήατο, ἔκεια pro ἔκηα, optativorum θεῖης δαμείη φανείη δοίη pro θήης δαμήη φανήη δώη: necnon εἰδυῖα pro ἰδυῖα, πέποσθε pro πέπασθε, ἐπὶν κε pro ἐπεὶ κε (*Il.* i. 168, vii. 5). Nobile etiam huius rei conspicitur exemplum in formis Aristarcheis οἰνοχόει (libri ῥνοχόει habent) et ἐφνοχόει, pro qua Zenodotus ἐνφνοχόει legebat. Qui enim accidit ut Aristarchus eas plerumque lectiones tutatus sit quae antiquiorem linguae colorem servabant, reiectis quae novicium prae se ferebant τύπον? Qui potuit in tali materia verum a falso dignoscere? quibus testimoniis, qua doctrina, qua divinatione fretus? Certe nulla erant priscae linguae monumenta quae cum Homero conferret, nullae leges etymologiae quibus velut ducibus ad vocabula cognoscenda uteretur. Restat una haec ratio, ut ideo bonam διόρθωσιν Aristarchi putemus quod e libris bonis desumpta sit.

PRAEFATIO

Inter codices nostros et apparatus Alexandrinum medium est genus exemplarium papyro scriptorum quae e fragmentis nuper in Aegypto repertis novimus. Horum enim maxima pars cum codicibus fere congruunt lectionem vulgatam exhibentibus: sed nonnulla in eo singularia sunt quod non paucos versus insiticios vel interpolatos habent. Qui versus unde originem ducant, a quibus sive poetis sive rhapsodis sive diasceuastis ficti sint, hodie multum ambigitur. De aetate quidem id compertum est, exemplaria novi huius generis e saeculo tertio vel secundo A.C. provenire, Aristarcho igitur superiora esse. Cui si cognita erant, certe non bonis editionibus ascripta, sed potius inter δημῳδαίς illas vel εἰκαιστέρας habebantur, ut quibus tanti accrevissent inepti atque poeta indigni versus. Quod si ad testimonia animum attendas quae sunt de interpolatione Homeri—cum constet rhapsodos priscos (τοὺς περὶ Κύναιθον) multa de suo addidisse, cum critici inde a Zenodoto vel praecipuam in eo operam posuerint ut versus spurios aut e textu eicerent aut obelo configerent, cum denique versuum νόθων seges adeo importuna sit, tum in citationibus antiquorum tum apud scholia—si haec omnia reputes, vix hercle mirum videbitur quod in uno alterove papyri fragmento editionis alicuius πολυστίχου vestigia deprehensa sunt¹.

3. Quod ad tertiam quaestionem attinet, quae est de pristina carminum Homericorum dialecto, pauca habeo quae dicam. Viam primus indicavit Ricardus Bentley, cum monstraret unius saltem litterae sonum olim Homero usitatum postea apud Iones atque At-

¹ Erat quidem editio ἡ πολυστίχος nuncupata, cui tamen cum illa vulgarium librorum πολυστιχία nullam credo necessitudinem fuisse.

PRAEFATIO

ticos evanuisse. Itaque opus suscepit magno critico satis dignum, scilicet ut litteram amissam poetae redderet. Ac multis quidem locis sermonis epici proprietatem revocavit. Sed neque ipse plenum inventi sui fructum percepit neque qui post eum iisdem rationibus utebantur, quales erant I. Bekker et C. G. Cobet. Magis profecerunt qui linguarum scientiae auctores sunt, ante omnes vir subtilissimo ingenio praeditus, Augustus Fick, qui primus intellexit linguae epicae origines extra fines Ioniae quaerendas esse. Cui tamen equidem non assentior eandem fuisse opinanti atque Aeolicam illam per poetas Lesbios illustrem factam. Habet enim non minorem cum aliis necessitudinem, praesertim cum Arcadica ac Cypria. Immo de hac re illud affirmare ausim, nos eo melius linguam Homericam cognitam habere quo magnam partem eius ignotam esse profiteamur. Ceterum si concedendum est, quod plerique hodie concedunt, Homeri carmina non Ionice primum cantata esse, sed ex antiqua Achaeorum dialecto a rhapsodis Ionibus traducta, quid ad nos de Homero edendo cogitantes? Vix prodest unam litteram Aeolicam reponere, cetera prope omnia Ionica esse pati. Aut igitur dialectum oportet universam redintegrare—id quod opus esset nostris viribus maius—aut sicut traditam accepimus retinere. Sic Homeri textum habebimus sibi constantem, non purpureis dialectorum pannis varium. Habebimus denique si non optimum—ut qui ipsius poetae manum contingeret—attamen in optimis Graeciae saeculis vulgatum.

De adnotatione critica, quam brevem esse oportebat, pauca sunt hoc loco monenda.

Prosodias in libris traditas ubique negleximus;

PRAEFATIO

itaque neque accentuum (de quibus adeunda sunt veterum grammaticorum praecepta) nec spiritus nec vocabulorum divisionis neque interpunctionis rationem habuimus. Crases quales sunt *κακείνος, κακείθι* ne iubentibus quidem libris admisimus, cum Aristarchus *καὶ κεῖνος, καὶ κεῖθι* servaverit. Sic τῷ ἐμῷ sim. (non τῷ 'μῷ) scripsimus; quamvis de his formis dubitari possit. De iota subscripto, in nostris libris nulla constantia posito, librorum testimonia nihil opus erat exscribere. Idem plerumque de augmentis verborum valet, de quibus iam Alexandrinorum aetate, ut ex Aristarcheis discimus, controversia erat. Si autem illis res in dubio stabat, haud verisimile erit scribas nostros melius edoctos esse. Nec minor est in omnibus fere verborum temporibus modisque dubitatio. Si enim binae erant formae, velut *ἔπεμπε* et *ἔπεμψε, βασιλευε* et *βασιλευσε, ἐξενάριζε* et *ἐξενάριξε, πολεμίζων* et *πολεμίζων, πεπίθωμεν* et *πεπίθοιμεν, κάμητε* et *κάμοιτε, μάχεται* et *μάχοιτο, ὀλέσση* et *ὀλέσσαι, νοήσεις* et *νοήσης, ὀτρύνω* et *ὀτρυνέω, ἄνωγεν* et *ἀνώγει*,—quarum discrimina ne antiqui quidem rhapsodi rite callebant,—nihil habebant Graeculi Byzantinis temporibus nati quo rem decernerent. Formarum earum vel difficilior est ratio, quarum altera linguae erat Homericæ propria, altera Atticis frequentata: ut sunt *ἐθέλωμι* et *ἐθέλοιμι, τύχωμι* et *τύχοιμι, θήης* et *θείης, δαμήης* et *δαμείης, ἵμεναι* et *ιέναι, πολεμιζέμεν* et *πολεμίζειν, ἐλθέμεν* et *ἐλθεῖν*. Nec magis facile erat inter *ἔειπας* et *ἔειπες, ἔτραπον* et *ἔτρεπον, ὑπήνεια* et *ὑπήνεγκα* electionem facere. In declinatione nominum eadem fere est ratio inter *στήθεσφι* et *στήθεσσι, Πηλέος* et *Πηλέως, παλάμης* et *παλάμασι*. Vocabula quibus idem vel simile significatur confundi solent:

ut ἴκοντο et ἴκανον, προσέφη et μετέφη. In praepositionibus et particulis summa est confusio; praesertim inter *πρὸς* (vel *ποτὶ*) et *περί*, *παρά* et *παραί*, *ὑπό* et *ὑπαί*, *τε* et *δέ*, *κε* et *γε*: particulae *ῥα* et *ἄρα* saepe in aliis codicibus adhibentur, in aliis omissae.

Haec omnia notatu sunt digna si palaeographiae studere atque codicum Graecorum historiam facere velis, nobis vero usum scholarum respicientibus inutilia. Alia paulo graviora tamen eiusmodi sunt ut in praefatione potius quam in ipso opere locum habeant.

1. Dualis numerus, qui dialecti Atticae proprius videtur fuisse, adeo erat apud Alexandrinos obsoletus ut grammaticis antiquioribus pluralis loco positus esse videretur. Qua de re quamvis recte Aristarchus iudicasset—habebat enim magis integros (ut diximus) fontes—tamen in textum vulgatum manavit Zenodotea illa confusio nostrosque libros prope cunctos infecit.

2. Pro *ἐβήσατο ἐδύσατο* Aristarchus *ἐβήσετο ἐδύσετο* aut scripsit aut scribendum esse, si per libros liceret, censuit. Nos ubique formam hanc rariorem servamus.

3. Quod ad formas *μαχήσομαι μαχέσσομαι* atque *ἐμαχισάμην ἐμαχεσσάμην* attinet, ita plerumque editores egerunt ut aut *ησ* aut *εσσ* ubique ponerent. Nobis compertum est futurum *μαχήσομαι* vel *μαχέομαι*, aoristum *ἐμαχεσσάμην* vel *ἐμαχισάμην* apud Homerum fuisse.

4. Formas temporis praesentis *τιθείς μεθείς ἀνιείς*, imperfecti *ἐτίθει μεθείει μεθείει ἀνίει* *ἀνίει* sim. dubitanter admisimus. Olim certe *τίθης ἐτίθη μεθίης μεθίη* etc. scribebantur, sed qua aetate invaserit mutatio sive corruptio ignoratur. Lectionem vulgatam retinere iutius erat.

5. Pro *εἶται εἶατο* formas Aristarcheas *ῆται ῆατο*

PRAEFATIO

reponendas esse duximus: harum enim eadem est condicio atque formae τεθνεύς. Sic etiam ἦος τῆος contra omnes fontes intulimus: casui enim videtur deberi ut ἔως τέως, quae vocabula metro repugnante ex Atticorum usu desumpta erant, neminem correctorem invenerint.

6. Linguae Graecae decadentis erat pro superlativo gradu comparativum ponere: ut φέρτερος pro φέρτατος (Il. i. 581, etc.).

7. Nonnunquam inter οἱ αἱ et formas vetustiores τοί ταί scriptura fluctuat; simili ratione inter articulum et relativum (ut inter ὃν et τόν, οὗ et τοῦ etc.), atque inter pronomina ὃ γὰρ et ὃδε. Saepe etiam articulum ὃ alii codices habent, alii omittunt. Has lites vix speres librorum auxilio dirimere.

8. Formam τῶ, quae ex articulo nata est ut ex οὗτος forma οὗτω, codices plerique in τῷ mutata ostendunt. Nos retinendam esse censemus atque inter linguae antiquioris reliquias numerandam.

9. Ad syntaxin pertinet quod pro adiectivis quales sunt ἀντίος ἐναντίος πλησίος saepius adverbia ἀντίον etc. adhibeantur. Ita fit ut inter lectiones ἀντίος et ἀντίον sim. maxima fluctuatio et levissima codicum auctoritas sit.

10. Pluralem generis neutrius cum verbo plurali saepe coniungi apud Homerum iam Aristarchus notaverat: cuius auctoritati in tali re parendum esse duximus.

11. Pro forma ἦκω, quae Attica est, vix dubium est quin ἴκω (vel fortasse εἴκω) reponendum si

12. Inter σάος σόος σῶς difficilis est optio. Forma antiquissima σάος erat, grammaticis non ignota. At

PRAEFATIO

in textum non solum *σάος σάον*, sed etiam *σάη σάα* etc. reponere paulo esset audacius. Forma autem *σόος* e formis *σάος* et *σῶς* contaminatione quadam nata est, ut *ὀρώω* ex *ὀράω* et *ὀρώ*. Est igitur novicia, sed iam ante aetatem Alexandrinam vulgata.

13. Participium *ιδυῖα*, linguae Graecae monumentum vetustissimum, Aristarcho duce restituimus, uno excepto loco (*Il.* xvii. 5), ubi *ειδυῖα* irrepserat, forma scilicet a masculino *εἰδώς* per analogiam ficta.

14. Litterarum *νσ* coniunctionem tolerandam esse in formis compositis quales sunt *πανσνδίη*, *ἀνστήσεσθαι*, *ἄνσχεο* sim. Aristarchi praeceptum erat.

15. Nomen *Σκάμανδρος*, quod Homerice non est dicere, multi libri metro aptarunt unius litterae iactura, ut *Κάμανδρος* eveniret. De hac re satis erit semel monuisse.

16. De lectionibus ex itacismo natis haud opus est multa praefari. Cum enim codices alii errorum huius generis pleni sint, alii aut accuratius scripti aut a correctore aliquo emendati, nobis plerumque in promptu est orthographiam antiquam restituere. De formis quibusdam nonnisi inscriptionum auxilio certiores facti sumus; ut de *θνήσκω* et *θρώσκω*, *τείσω* *ἔτεισα* (pro *τίσω* *ἔτισα*), *οἰκτίρω* (pro *οἰκτείρω*).

D. B. M.

Datum a. MCMII

PRAEFATIO EDITIONIS TERTIAE

ANNO 1908 prodiit huius operis editio altera, ad quam ut nonnulla tunc adiecerimus ita longe plura nunc congegimus. Vt enim de nobismet loquamur codices Londinienses anno 1912, Parisienses annis 1911, 1912, 1913 cum Lutetiae hospitio fruenter hominum humanissimorum degeremus sedulo contulimus, quo fit ut cum antea Gualtero Leaf codicum et Londiniensium et Parisiensium notitiam debuissimus nunc tres tantum Parisienses viro illi docto acceptos referamus. In Hispaniam autem anno 1910 profecti Matritenses atque Escorialenses excussimus: eodem anno duobus Holkhamicis ut uterer permisit Comes de Leicester, anno 1913 Etonensem, Leidensem, binos Palatinos scrutatus sum et hos quidem a Leida et Heidelbergae summa humanitate a bibliothecariis Oxoniam missos.

Etiamnunc codices P¹ P¹¹ P¹² a Leafio mutuatus sum, Arturo autem Ludwich debeo lectiones codicum C partis alterius, Vi² Vi³ W⁵. Sunt vero codices quos nemo aetatis nostrae viderit: illos ex Heynio plerumque exscripsimus. Ceterum maximum huius editionis incrementum a libris papyraceis provenit, quorum seges paene in immensum his annis crevit. Hos pro modulo huius libelli arcessivimus. In universum quae congegimus ad editionem quae dudum paratur maiorem conlecta sunt: in hacce minore pauca tantum adferenda erant. Monendus igitur lector hic se lectionum testiumque qui exstant partem tantum intueri. Volebamus sane cum hanc editionem pararemus multa mutari: quod ne fieret vetuit et auctum chartarum pretium et operarum merces. Igitur nonnulla quae novanda essent reliquimus. De ratione autem qua in Homero edendo usi sumus dictum est in praefatione editionis Odysseae alterius.

T. W. A.

SIGLA

GRAMMATICI ANTIQVI

- Antim. = Antimachus Colophonius
Apoll. Dysc. = Apollonius Dyscolus
Apoll. lex. = Apollonii Sophistae lexicon
Apoll. Rhod. = Apollonius Rhodius
Ar. = Aristarchus Samothrax
Aristoph. = Aristophanes Byzantius
Dem. Ixion = Demetrius Ixion
Did. = Didymus Chalcenterus
Dion. Scyt. = Dionysius Scytobrachion
Dion. Sid. = Dionysius Sidonius
Dion. Thr. = Dionysius Thrax
Eust. = Eustathius
Hdn. = Herodianus Alexandrinus
Nic. = Nicanor Alexandrinus
Ptol. Asc. = Ptolemaeus Ascalonites
Ptol. Pind. = Ptolemaeus Pindarion, Oroandae f.
Rhi. = Rhianus Cretensis
Steph. Byz. = Stephanus Byzantius
Zen. = Zenodotus Ephesius

EDITIONES ANTIQVAE

- Argol. = ed. Argiva (ή 'Αργολική)
Chia = ed. Chia (ή Χία)
Cret. = ed. Cretensis (ή Κρητική)
Cypr. = ed. Cypria (ή Κυπρία)
Mass. = ed. Massiliensis (ή Μασσαλιωτική)
Sinop. = ed. Sinopensis (ή Σινωπική)

SIGLA

CODICES

- A = Venetus 454 s. x (E 336-635, P 277-577, T 126-326, Ω 405-504, supplevit man. s. xv)
- Ang. = Angelicus 122 (C. I. 2) s. xiii-xiv
- B = Venetus 453 s. xi
- Bm¹ = Mus. Brit. Egerton 267 s. xi-xii cont. X 193-236
- Bm² = Mus. Brit. King's 16 a. 1431
- Bm³ = Mus. Brit. Harley 1675 a. 1591 cont. A non collatus
- Bm⁴ = Mus. Brit. Harley 1771 s. xv cont. A-Ω 719
- Bm⁵ = Mus. Brit. Harley 5600 a. 1466
- Bm⁶ = Mus. Brit. Harley 5601 s. xv
- Bm⁷ = Mus. Brit. Harley 5672 s. xv cont. A-B 9, B 490-594, Γ 123-Δ 246
- Bm⁸ = Mus. Brit. Harley 5693 s. xv
- Bm⁹ = add. MSS. 8232 s. xvii (?) cont. A 1-337 non collatus
- C = Laurentianus 32. 3 s. xi-xii
- Ca¹ = coll. Corporis Christi Cant. 81 s. xv
- Ca² = coll. Trin. Cant. s. xv
- Ca³ = bibl. Acad. Cant. 1290 Ff iv 47 s. xv-xvi cont. Y, X
- D = Laurentianus 32. 15 s. x (A-Δ, Θ 390-525, N 96-160, P 359-Σ 192, Σ 326-393, Σ 593-T 38, Ψ 652-719, Ψ 854-Ω 85, Ω 219-348, Ω 754-804 suppleverunt manus recentiores)
- E¹ = Escorialensis 83 Σ ii 7 s. xv
- E² = Escorialensis 213 Φ ii 19 a. 1309
- E³ = Escorialensis 291 y i 1 s. xi cont. A-Ω 717 (A 1-201 suppl. man. rec.)
- E⁴ = Escorialensis 509 Ω i 12 s. xi
- Et = Etonensis 139 (Bl. 4. 12) s. xii cont. A-E 84
- Ge = Genavensis 44 s. xiii ed. Nicole, *Les scolies genevoises* 1891
- Gf = Cryptoferratensis Za xxiv s. xiv cont. I 604-M 179, M 442-N 21, N 500-Φ 384, X-Ω (Φ 1-384, X-Ω suppl. man. altera)
- H¹ = Holkhamicus 263 s. xv
- H² = Holkhamicus 264 s. xiv cont. A-M
- L¹ = Laurentianus 31. 5 s. xiv-xv cont. A-B 493
- L² = Laurentianus 32. 1 s. xv
- L³ = Laurentianus 32. 4 s. xv
- L⁴ = Laurentianus 32. 5 s. xiv
- L⁵ = Laurentianus 32. 6 a. 1465

SIGLA

- L⁶** = Laurentianus 32. 8 s. xiii-xiv cont. A-Ω 759
L⁷ = Laurentianus 32. 10 s. xv
L⁸ = Laurentianus 32. 11 s. xiii
L⁹ = Laurentianus 32. 18 a. 1452
L¹⁰ = Laurentianus 32. 22 a. 1459
L¹¹ = Laurentianus 32. 25 s. xvi cont. A-H
L¹² = Laurentianus 32. 27 a. 1339
L¹³ = Laurentianus 32. 28 s. xv-xvi cont. A, B
L¹⁴ = Laurentianus 32. 31 s. xiv cont. A-Ξ 5
L¹⁵ = Laurentianus 32. 38 s. xiv cont. A-Ω 523
L¹⁶ = Laurentianus 32. 47 s. xiii
L¹⁷ = Laurentianus 91 sup. 1 s. xiii-xiv
L¹⁸ = Laurentianus 91 sup. 2 s. xiii cont. A-Ω 144
L¹⁹ = Laurentianus *conv. soppr.* 48 s. xiv
L²⁰ = Laurentianus *conv. soppr.* 139 a. 1291
Le¹ = Leidensis Voss. graec. 64 s. xv cont. A-Ω 17
Le² = Leidensis 22 xviii 33 H s. xiv cont. Θ 435-N 134, cf. Q¹
Lp = Lipsiensis 32 (olim 1275) ss. xiv et xv
M¹ = Ambrosianus 74 (A 181 sup.) s. xiii exciderunt Ξ 289-Π 305
M² = Ambrosianus 89 (B 39 sup.) s. xvi cont. A-B 493, Γ 1-431
M³ = Ambrosianus 152 (B 150 sup.) s. xv-xvi cont. A non collatus
M⁴ = Ambrosianus 281 (E 35 sup.) s. xv
M⁵ = Ambrosianus 355 (F 101 sup.) s. xiii cont. A 574-Ψ 895
M⁶ = Ambrosianus 441 (H 77 sup.) s. xv : exciderunt P 131-X 238,
 Ψ 230-Ω
M⁷ = Ambrosianus 450 (I 4 sup.) a. 1276
M⁸ = Ambrosianus 463 (I 58 sup.) s. xiv
M⁹ = Ambrosianus 1057 (I 98 inf.) s. xv-xvi cont. A 592-Ω
M¹⁰ = Ambrosianus 486 (L 73 sup.) s. xiii-xiv : omissus est catalogus
 navium, deinde post Ω additus
M¹¹ = Ambrosianus 502 (L 116 sup.) s. xii-xiii
M¹² = Ambrosianus 532 (M 86 sup.) s. xv
M¹³ = Ambrosianus 1015 (E 56 inf.) s. xv
M¹⁴ = Ambrosianus 1046 (I 30 inf.) : a. 1569 cont. A, non collatus
M¹⁵ = Ambrosianus 426 (H 22 sup.) s. xv cont. A-Γ non collatus
M¹⁶ = Ambrosianus 576 (N 275 sup.) s. xvi cont. A non collatus
M¹⁷ = Ambrosianus 725 (R 119 sup.) s. xvi cont. B 1-493 non collatus
Ma¹ = Matritensis Bibl. Nat. 4555 (18 Iriart.) s. xv cont. A 138-Ω

SIGLA

- Ma²** = Matritensis Bibl. Nat. 4560 (23 Iriart.) s. xv
Ma³ = Matritensis Bibl. Nat. 4841 (96 Iriart.) a. 1488
Mc = bibl. Montis Casinatis S 94 s. xiii cont. A-Ψ 782 (Λ-Γ 219 supplevit manus fort. s. xiv)
Mo¹ = Estensis 123 (III. D. 4) s. xv
Mo² = Estensis 104 (II. D. 5) s. xv cont. A-Δ 455
Mon¹ = Monacensis 111 s. xv
Mon² = Monacensis 311 s. xiii catalogum omittit
Mon³ = Monacensis 519 s. xv cont. N-Ω
N¹ = Neapolitanus III. E. 17 s. xiii cont. N-Ω
N² = Neapolitanus II. F. 1 a. 1479
N³ = Neapolitanus II. F. 2 s. xv-xvi cont. B 494-fin. non collatus
N⁴ = Neapolitanus II. F. 3 s. xiv cont. A 22-Ω omisso catalogo (Δ 176-fin., T 282-376 supplevit m. s. xv)
O¹ = Baroccianus 96 s. xiv cont. A 1-120
O² = Baroccianus 203 s. xv
O³ = Laudianus 41 s. xiv cont. B 536-Ω
O⁴ = Laudianus 54 s. xv cont. A-B 493
O⁵ = cod. miscell. 207 (Auct. T. 2. 7) s. xii omittit catalogum (A 1-281 suppl. m. saec. xiv-xv, catalogum m. saec. xv)
O⁶ = Canonicianus 43 s. xv-xvi cont. A-K 265
O⁷ = Canonicianus 66 s. xv-xvi cont. A 383, E 489, E 682-874, Z 150-N 279, Ξ 238-II 483 (II 40-483 suppl. m. saec. xvi)
O⁸ = bibl. Coll. Nov. Oxon. 298 s. xiii
O⁹ = bibl. coll. Corporis Christi Oxoniae s. xv cont. A-II 149¹
P¹ = Parisiensis 1805 s. xv contulit Leaf
P² = Parisiensis 2680 s. xv
P³ = Parisiensis 2681 s. xiii
P⁴ = Parisiensis 2682 s. xv
P⁵ = Parisiensis 2683 s. xiv
P⁶ = Parisiensis 2684 s. xiv (A 1-583 suppl. m. saec. xv)
P⁷ = Parisiensis 2685 s. xvi
P⁸ = Parisiensis 2686 s. xvi cont. A-M 272
P⁹ = Parisiensis 2687 s. xv cont. A-H 294
P¹⁰ = Parisiensis 2607 s. xiii cont. A-M
P¹¹ = Parisiensis 2766 s. xiv contulit Leaf

¹ Hunc codicem bibliothecae coll. Corp. Christi nuper donavit v. cl. E. P. Warren.

SIGLA

- P¹²** = Parisiensis 2767 s. xiv cont. A 119-Ω 673 contulit Leaf
- P¹³** = Parisiensis 2768 s. xiii
- P¹⁴** = Parisiensis 2830 s. xvi cont. Δ 1-233
- P¹⁵** = Parisiensis 2894 s. xiii
- P¹⁶** = Parisiensis suppl. graec. 144 s. xv
- P¹⁷** = Parisiensis suppl. graec. 497 s. xiii exciderunt A 1-214, 366-587, B 494-877, Γ 300-457, Δ 755-801, N 68-144, N 308-Ξ 111, Ξ 266-Ο 243, Ο 414-Π 318, Π 566-P 265, P 350-Y 187, X 470-Ψ 35 : catalogum reposuit ad finem eadem man.
- P¹⁸** = Parisiensis suppl. graec. 608 s. xvi cont. A-Δ, deinde A-B 463 non collatus
- P¹⁹** = Parisiensis suppl. graec. 656 s. xv cont. B 158-E
- P²⁰** = Parisiensis suppl. graec. 679 s. xii cont. A 486-539, B 136-190
- P²¹** = Parisiensis suppl. graec. 1095 s. xv-xvi
- P²²** = Parisiensis suppl. graec. 1247 s. xvi cont. A
- Pa** = Parmensis H H II. 27 s. xv
- Pal¹** = Palatinus 40 s. xiv cont. praeter A-Ω integros et Catalogum m. saec. xv scriptum
- Pal²** = Palatinus 222 s. xiii-xiv cont. A 38-611 deinde A-A
- p¹** = cod. Ambros. 1019 (F. 205 inf.) s. v cont. A 1-13, 68-77, 178-90, 283-9, 320-32, 345-69, 436-52, 509-25, 606-11; B 117-25, 311-23, 387-99, 827-40; Δ 103-16; E 1-25, 407-19, 422-32, 634-57, 765-81, 848-66; Z 207-25, 282-301, 407, 418-32; H 445-58; Θ 25,6, 233-43, 245-53, 511-21; I 1-25; K 168-75, 204-18, 557-68; Λ 562-71, 597-611; M 1-25, 139-50, 226-39, 425-37; Ξ 414-33; O 378-97, 671-85; Π 209-25, 758-72, 783,4; P 4-25, 88-106; Φ 202-13, 393-409; X 4-25; Ψ 509-24, 765-78; Ω 244-53, 329-41. Cf. *Iliadis fragmenta antiquissim. cum picturis . . . edente Angelo Maio* Mediolani MDCCCXIX *Homeri Iliadis pictae fragmenta Ambrosiana phototypice edita cura doctorum Ant. M. Ceriani et Ach. Ratti* Mediolani 1905
- p²** = Pap. Bodleianus Ms. Gr. class. a. 1 (P) s. ii p. C. Cf. Leaf, *Iliad*, ed. 1, vol. ii, p. xv; Petrie, *Hawara, Biakmu and Arsinoe*, 1889, pp. 24-8. Cont. A 506,7; B 1-6, 45-9, 111-15, 155-7, 200-5, 223-8, 245-52, 289-92, 331-54, 368-82, 390-404, 411-22, 432-50, 454-70, 472-86, 488-91, 494-510, 515-35, 538-60, 562-98, 601-877, contulimus

SIGLA

- p^a** = Pap. Mus. Brit. 126 s. iv-v p. C. cont. B 101-Δ 40 omissio catalogo.
Cf. Kenyon, *Classical Texts from Papyri in the British Museum*, 1891 ff., 81 sqq.; Wessely, *Bemerkungen zu einigen Publicationen auf dem Gebiete der älteren griechischen Paläographie*, Vindobonae, 1892
- p^b** = Pap. Mus. Brit. 136 s. iii p. C. cont. Γ 317-37, 345-72; Δ 1-28, 56-9, 74-9, 111-50, 152-92, 198-201, 208-45, 256-93, 303-45, 352-544. Cf. *Classical Texts*, ut supra, f. 93 sqq.
- p^c** = Pap. Genavensis s. ii a. C. cont. Λ 788-M 11. Cf. J. Nicole *Revue de Philologie*, 1894 ff., 101 sqq.; Diels, *Sitzungsberichte der Berliner Akad.*, 1894, xix ff., 347 sqq.; Menrad, *Sitzungsberichte der bayer. Akad.*, 1894 ff., 165 sqq.; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898 ff., 44 sqq.
- p^d** = Pap. Mus. Brit. 127 s. iii-iv p. C. cont. E 731-4, 815-18, 846-50; Z 90-100, 119-25; Σ 1-22, 29-33, 77-92, 98-121, 125-136, 152-161, 168-75, 227-30, 273-5, 279-88, 320-49, 359-71, 389-94, 398-410, 412-25, 442-50, 455-65, 467-77, 479-92, 501-18, 534-43, 563-75, 578-617. Cf. *Classical Texts*, u. s. p. 98
- p^e** = (a) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 17-22, 24-32, 38-73, 180-4, 187-90
(b) Pap. Palat. 1261 cont. Θ 190-202b
(c) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 203-206a
(d) Pap. Mus. Brit. 639a cont. Θ 216 a-219, 249-53
(e) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 255 a-258
s. iii a. C. Cf. *Greek Papyri, Series II*, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt, 1897, p. 4; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 88 sqq.; *Veröffentlichungen aus der Heidelberger Papyrussammlung von G. A. Gerhard*, 1911, p. 11 sqq.
- p^f** = Pap. Dublin. s. ii a. C. cont. Α 502-37. Cf. *Flinders Petrie Papyri*, Dublin, 1891, p. 13, no. 4; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898, pp. 4-6
- p^g** = cod. Mus. Brit. add. MSS. 17210 (ol. 'Syr.') membr. s. cont. M 273-471; N 133-265, 333-98, 465-530, 663-728, 797-857; Ξ 1-20, 156-419; O 158-223, 356-421, 491-557; Π 1, 9-264, 331-97, 664-731, 798-862; Σ 93-358, 426-92; T 136-268, 335-424; Υ 1-172, 306-503; Φ 1-397, 465-611; X 1-113, 181-378; Ψ 57-323, 457-589, 656-788, 856-97; Ω 1-20, 285-483. Cf. *Fragments of the Iliad of Homer from a Syriac palimpsest edited by William Cureton, M.A.*, 1851

SIGLA

- p¹⁰** = Pap. Mus. Brit. 732 s. i p. C. cont. N 2-12, 28-34, 38-56, 73-87, 149-674, 740-7, 769-75; Z 120-293, 332-54, 358-522. Cf. A. S. Hunt, *Journal of Philology*, XXVI. 25 sqq.
- p¹¹** = Pap. Mus. Brit. 107 s. i a. C. (?) cont. Z 1-218, 311-617. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, 1881, pp. 1-6
- p¹²** = (a) Pap. Bodl. MS. Gr. class. b. 3 (P)
 (b) Pap. Palat. 1262-1266
 (c) Pap. Hibeh 22
 s. iii a. C. cont. Φ 302-12, 370-430, 607-11; X 27-38, 48-55, 75-84, 96-113, 125-32, 136-55, 197, 8, 232-62a, 291, 316-28 340-3, 392a-7, 419-26, 441-8, 458-65, 513; Ψ 1, 85-96, 115-41, 153-71, 178-91, 195-252, 265-81. Cf. Grenfell and Hunt, *Greek Papyri, Second Series*, 1897, p. 5 sqq.; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 96 sqq.; Gerhard, *Veröffentlichungen*, ut sup., 1911, p. 23 sqq.
- p¹³** = Pap. Mus. Brit. 128 s. i a. C. cont. Ψ 1-79, 402-633, 638-814, 823-97; Ω 1-83, 100-58, 164-243, 248-74, 276-82, 337-41, 344-51, 382-7, 402-79, 490-520, 536-48, 559-77, 596-611, 631-57, 672-728, 737-44, 754-9. Cf. *Classical Texts* ut sup., p. 100; *Journal of Philology*, 1893, XXI, p. 296 sqq.; Leaf, *Iliad*, ed. I, p. 17 sqq.
- p¹⁴** = Pap. Mus. Brit. 114 s. ii p. C. cont. Ω 127-804. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, p. 6
- p¹⁵** = Pap. Oxyrhynch. 20 (vol. I, 1898) s. ii p. C. cont. B 730-828
- p¹⁶** = Pap. Oxyrhynch. 223 (vol. II, 1899) s. iii p. C. cont. E 1-442, 544-8, 701-5
- p¹⁷** = Pap. Washim s. ii p. C. cont. Θ 1-68. Cf. E. J. Goodspeed, *American Journal of Philology*, II, 1898, n. 5, p. 347 sqq.; *Chicago Literary Papyri*, 1908, n. VII
- p¹⁸** = Pap. Fayûm 4 s. i seu ii a. C. cont. Θ 332-6, 362-9. Cf. *Fayûm Towns and their Papyri* by B. P. Grenfell, A. S. Hunt and D. G. Hogarth, 1900, n. IV
- p¹⁹** = Pap. Fayûm 5 s. ii-iii p. C. cont. A 404-47. Cf. *Fayûm Towns*, ut sup., n. V
- p²⁰** = Pap. Bodl. MS. Gr. class. d. 20 (P) s. i seu ii p. C. cont. Θ 64-75, 96-116. Cf. Grenfell, *An Alexandrian Erotic Fragment*, 1896, n. 2

SIGLA

- p²¹ = Pap. Oxyrhynch. 445 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Z 128, 134-7, 148, 173-94, 199, 445-fin.
- p²² = Pap. Oxyrhynch. 446 (vol. III) s. ii p. C. cont. N 58-99
- p²³ = Pap. Oxyrhynch. 447 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ψ 81-91
- p²⁴ = Pap. Oxyrhynch. 544 (vol. III) s. iii p. C. cont. Δ 182-98
- p²⁵ = Pap. Oxyrhynch. 550 (vol. III) s. ii p. C. cont. Λ 505-16, 521-47, 555-67, 572-602
- p²⁶ = Pap. Oxyrhynch. 551 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ξ 227-53, 256-83
- p²⁷ = Pap. Oxyrhynch. 558 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. X 115-34, 143-60
- p²⁸ = Pap. Oxyrhynch. 560 (vol. III) s. iii p. C. cont. Ψ 775-85, 834-47
- p²⁹ = Pap. Oxyrhynch. 686 (vol. IV) s. i a. C. cont. B 50-8
- p³⁰ = Pap. Oxyrhynch. 748 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 107-16
- p³¹ = Pap. Oxyrhynch. 751 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Γ 30-55
- p³² = Pap. Oxyrhynch. 753 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Δ 364-98
- p³³ = Pap. Oxyrhynch. 759 (vol. IV) s. iii p. C. cont. E 662-82
- p³⁴ = Pap. Oxyrhynch. 762 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 1-33
- p³⁵ = Pap. Oxyrhynch. 763 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 68-134
- p³⁶ = Pap. Oxyrhynch. 769 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. N 308-17, 342-7
- p³⁷ = Pap. Tebtun. I (1902) 4 s. ii a. C. cont. B 95-210
- p³⁸ = Pap. Tebtun. II (1907) 265 s. ii p. C. cont. B 339-46, 360-3, 507-80, 595-604, 638-52
- p³⁹ = Pap. Tebtun. II (1907) 266 s. ii p. C. cont. Λ 556-613
- p⁴⁰ = Pap. Hibeh I (1906) 19 s. iii a. C. cont. B 174-9, 204, 5, 621-3, 673-9, 715-24, 794-800, 813-17, 826-30; Γ 277-85, 295-7, 302-10, 325-7, 337a-339c, 351-71
- p⁴¹ = (a) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Γ 347-51, 354-6, 383-94; Δ 19-22, 55-61, 67-72, 80-3, 86-91, 98-102
 (b) Pap. Grenfell II. 3 s. iii a. C. cont. Δ 109-13
 (c) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Δ 525-32, E 796-803
- p⁴² = Pap. Berolinensis 7117-7119 s. iii p. C. cont. Δ 137-238. Cf *Berliner Klassikertexte herausgegeben von der Generalverwaltung der kgl. Museen zu Berlin*, 1907, v. 1, p. 3
- p⁴³ = Pap. Berolinensis 9783 s. iii-iv p. C. cont. P 315-77. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁴ = Pap. Berolinensis 9813 s. ii-iii p. C. cont. A 164-81. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁵ = Pap. Berolinensis 9949 s. i a. C. cont. Ψ 718-32. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁶ = Pap. Berolinensis 1c570 s. v p. C. cont. K 372-443. Cf. *l. l.* p. 5
- p⁴⁷ = Pap. Berolinensis 46 s. i a. C. cont. N 184-314, 317-41, 345-67. Cf. *l. l.* p. 5

SIGLA

- p⁴⁸ = Pap. Berolinensis 230 s. v p. C. cont. O 425-82, 539-648; P 101-222; Ψ 490-511, 520-52. Cf. *l. l.* p. 5
- p⁴⁹ = Pap. Berolinensis 263 s. iv-v p. C. cont. Γ 280-9, 315-22, 351-63, 392-8. Cf. *l. l.* p. 6
- p⁵⁰ = Tabula Berolinensis *Inv. d. Äg. Samml.* 13839 s. iv p. C. cont. B 132-62. Cf. *l. l.* p. 6
- p⁵¹ = Pap. Berolinensis 9774 s. i a. C. cont. Σ 596-608 d. Cf. *l. l.* pp. 18-20
- p⁵² = Pap. Aberdon. 5 s. (?) cont. I 356-78. Cf. Winstedt *C. Q.* 1907. 259
- p⁵³ = Pap. Hieron. Vitelli s. i p. C. cont. A 484-94. Cf. Ludwig, *Philologus*, 1904. 473; Hefermehl, *ib.* 1907. 192
- p⁵⁴ = Pap. Florent. 106 s. iii p. C. cont. A 370-405, 428-76. Cf. *Papiri Greco-Egizii pubblicati dalla R. Accademia dei Lincei sotto la direzione di D. Comparetti e G. Vitelli*, 1908, vol. II
- p⁵⁵ = Pap. Florent. 109 s. ii p. C. cont. Θ 62-5, 105-14. Cf. *l. l.*
- p⁵⁶ = Pap. Rylands 43 s. iii p. C. cont. 121-284. Cf. *Catalogue of the Greek Papyri in the John Rylands Library by A. S. Hunt*, 1911
- p⁵⁷ = Pap. Rylands 47 s. ii p. C. cont. E 216-60. Cf. *l. l.*
- p⁵⁸ = Pap. Rylands 48 s. iii p. C. cont. E 648-711. Cf. *l. l.*
- p⁵⁹ = Pap. Rylands 49 s. iii a. C. cont. Π 484-9. Cf. *l. l.*
- p⁶⁰ = Pap. J. P. Morgan s. iii-iv p. C. cont. A 131-Π 499. Cf. *Ilias-papyrus J. P. Morgan, von U. von Wilamowitz-Moellendorf und Dr. Gerhard Plaumann. (Sitzungsberichte der kgl. preuss. Akad. der Wiss.* 1912)
- p⁶¹ = Pap. Oxyrhynch. 538 (vol. III) s. iii p. C. cont. A 273-97, 318-42
- p⁶² = Pap. Oxyrhynch. 545 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Δ 479-90
- p⁶³ = Pap. Oxyrhynch. 546 (vol. III) s. ii p. C. cont. H 237-44, 264-73
- p⁶⁴ = Pap. Oxyrhynch. 548 (vol. III) s. iii p. C. cont. I 235-301
- p⁶⁵ = Pap. Oxyrhynch. 549 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. A 39-52
- p⁶⁶ = Pap. Oxyrhynch. 553 (vol. III) s. iii p. C. cont. T 97-117, 132-51
- p⁶⁷ = Pap. Oxyrhynch. 687 (vol. IV) s. i a. C. cont. Γ 185-9, 207-16
- p⁶⁸ = Pap. Oxyrhynch. 750 (vol. IV) s. iii p. C. cont. B 57-73
- p⁶⁹ = Pap. Oxyrhynch. 752 (vol. IV) s. iii p. C. cont. Δ 87-96
- p⁷⁰ = Pap. Oxyrhynch. 754 (vol. IV) s. i p. C. cont. Δ 532-9
- p⁷¹ = Pap. Oxyrhynch. 756 (vol. IV) s. iii-iv p. C. cont. E 324-34, 379-90
- p⁷² = Pap. Oxyrhynch. 758 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. E 583-96

SIGLA

- p⁷² = Pap. Oxyrhynch. 760 (vol. IV) s. i p. C. cont. E 715-18, 720-9
p⁷⁴ = Pap. Oxyrhynch. 765 (vol. IV) s. iii p. C. cont. I 320-33
p⁷⁵ = Pap. Oxyrhynch. 768 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 736-64
p⁷⁶ = Pap. Oxyrhynch. 770 (vol. IV) s. ii p. C. cont. N 372-7, 405-13
p⁷⁷ = Pap. Oxyrhynch. 772 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. P 353-73
p⁷⁸ = Pap. Tebtun. 19c7 II. 427 s. ii-iii p. C. cont. T 338-63, 385-97
p⁷⁹ = Pap. Berolinensis 7809 s. iii-iv p. C. cont. I 277-88, 299-312.
Cf. *l. l.*
p⁸⁰ = Pap. Berolinensis 8440 s. i p. C. cont. E 69-81, 84-93, 103.
Cf. *l. l.*
p⁸¹ = Pap. Berolinensis 9968 s. iii-iv p. C. cont. O 383-90, 421-30.
Cf. *l. l.*
p⁸² = Pap. Aberdon. 6 s. (?) cont. Φ 1-26. Cf. *l. l.*
p⁸³ = Pap. Aberdon. 8 s. (?) cont. X 265-72. Cf. *l. l.*
p⁸⁴ = Pap. Rylands 51 s. i a. C. cont. Ω 336-401. Cf. *l. l.*
p⁸⁵ = Pap. Parisiensis s. (?) cont. N 26-47, 107-11, 149-73. Cf. *Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale et autres Bibliothèques*, 1865, XVIII, p. 109 sqq.
p⁸⁶ = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Σ 475-99, 518-35, 544-61. Cf. *l. l.*
p. 114 sqq.
p⁸⁷ = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Z 1-39. Cf. *l. l.* p. 120 sqq.
p⁸⁸ = Pap. Hermupolit. 4 s. iv-v p. C. cont. Σ 574-9, 615-18. Cf. *Mélanges Nicole*, 1905, pp. 211-23
p⁸⁹ = Pap. Amherst (vol. II) 10 s. vii p. C. cont. lexicon in A 558-601
p⁹⁰ = Pap. Oxyrhynch. 949 (vol. VI) s. ii-iii p. C. cont. K 437-52
p⁹¹ = Pap. Oxyrhynch. 950 (vol. VI) s. iii p. C. cont. A 322-9, 359-402
p⁹² = Pap. Oxyrhynch. 1391 (vol. XI) s. v p. C. cont. A 526-8, 566-9, 597-602, 634-41
p⁹³ = Pap. Oxyrhynch. 1392 (vol. XI) s. iii p. C. cont. O 303-25
p⁹⁴ = Pap. Chicago 5 s. ii p. C. cont. B 1-20. Cf. *Chicago Literary Papyri* by Edgar J. Goodspeed, 1908
p⁹⁵ = Pap. Chicago 6 s. ii p. C. cont. E 824-41. Cf. *l. l.*
p⁹⁶ = *Papiri greci e latini* Mediol. 1912, 10 s. iv p. C. cont. Θ 451-6, 486-91, 578-81; A 607-14, 628-49, 660-72; M 3-16, 23-47, 53-63, 136-40, 166-70; N 751-80, 786-813
p⁹⁷ = ib. 11 s. iv-v p. C. cont. Δ 50-66
p⁹⁸ = ib. 13 s. iii p. C. cont. K 199-221, 237-63
p⁹⁹ = ib. 113 s. v p. C. cont. A 413, 439-514

SIGLA

- p¹⁰⁰** = ib. 114 s. v p. C. cont. H 355-71
- p¹⁰¹** = Pap. magica Mus. Brit. 121 s. iii p. C. cont. nonnulla et Iliados et Odysseae versus. Cf. *Greek Papyri in the British Museum*, 1893, p. 83 sqq.
- p¹⁰²** = Pap. Freiburg. 1b s. i-ii a. C. cont. E 387-91. Cf. *Mitteilungen aus der Freiburger Papyrussammlung. I. Literarische Stücke herausgegeben von Wolf Aly*, 1914
- p¹⁰³** = Pap. Freiburg. 5 s. i p. C. cont. A 173-87. Cf. *l. l.*
- Pe** = Perusinus E 48 s. xv
- Pi** = Pistoriensis A 55 s. xv non collatus
- Q¹** = Moscoviensis 1 s. xiv cont. A-Θ 434 : idem liber est ac Le². Cf. Heyne III xc, xci; Thramer, *Münchener Allgemeine Zeitung, Beilage* 2, 1892
- Q²** = Moscoviensis 2 bibl. S. Synodi 474 (v. catal. Vladimir) s. xv
- Q³** = Moscoviensis 3 : v. Heyne *l. c.* xcii cont. A, B 1-26, Γ 1-323, Α 1-688
- R¹** = Riccardianus 30 (K. II. 10) s. xiii
- R²** = Riccardianus 32 (K. II. 19) s. xvi cont. I, K
- R³** = Riccardianus 33 (K. II. 11) s. xvi cont. A non collatus
- R⁴** = Riccardianus 896 (S. II. 24) s. xvi cont. Δ 135-544 non collatus
- S** = Stuttgartensis 5 s. xvi. Cf. J. Rieckher 'Eos' II, 1886, 182 sqq.
- T** = Mus. Brit. Burney 86 a. 1059
- U¹** = Venetus 431 a. 1343 cont. A-Ξ
- U²** = Venetus 455 s. xiii-xiv (A-B 342, Π 654-733, Ω suppl. m. saec. xv)
- U³** = Venetus 456 s. xv
- U⁴** = Venetus 458 s. xii-xiii cont. Ξ 419-Ω
- U⁵ et U⁶** = Venetus 459
- (a) U⁵ s. xv cont. A-H 392
- (b) U⁶ s. xiv cont. A 214-M
- U⁷** = Venetus 514 s. xv cont. A, B
- U⁸** = Venetus ix 3 s. xv cont. Σ 352-Ω
- U⁹** = Venetus ix 2 s. xvi catalogum omittit
- U¹⁰** = Venetus xvi 9 a. 1486
- U¹¹** = Venetus ix 21 s. xv-xvi cont. A 559-Ω
- U¹²** = Venetus ix 25 a. 1752 cont. A-E non collatus
- U¹³** = Venetus ix 33 s. xv
- V¹** = Vaticanus 26 s. xiii (A 26-53 suppl. m. rec.)
- V²** = Vaticanus 27 a. 1465

SIGLA

- V³** = Vaticanus 28 s. xiv cont. A-Λ 828
V⁴ = Vaticanus 29 a. 1292 cont. A-Ω
V⁵ = Vaticanus 30 s. xiv
V⁶ = Vaticanus 31 s. xiii cont. A 449-Ω 262
V⁷ = Vaticanus 50 s. xiv-xv cont. A-B 222 non collatus
V⁸ = Vaticanus 97 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V⁹ = Vaticanus 902 s. xiii cont. A 16-K 94
V¹⁰ = Vaticanus 903 s. xii cont. A 62-Ω 587
V¹¹ = Vaticanus 915 s. xiii cont. A 29-Ω
V¹² = Vaticanus 1315 s. xii (N 22-234, Φ 388-644, Ω 469-804 suppl. man. s. xv)
V¹³ = Vaticanus 1316 s. xii-xiii cont. A 109-Ω 216
V¹⁴ = Vaticanus 1317 s. xiii
V¹⁵ = Vaticanus 1318 s. xiii cont. B 494-Ω 685
V¹⁶ = Vaticanus 1319 s. xii (B 529-Γ 34, H 37-119, Ω 303-796 suppl. m. s. xv A-B 528, Ω 796-804 suppl. Ioannes Hydruntinus)
V¹⁷ = Vaticanus 1404 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V¹⁸ = Vaticanus 1616 a. 1477
V^{18a} = Vaticanus 1616 pp. 407 v.-421 cont. Ω 223-804
V¹⁹ = Vat. Palatinus 6 s. xiv (om. A 189-609, B 462-493, K 81-233, K 550-Λ 118, Ω 389-804)
V²⁰ = Vat. Palatinus 12 s. xiii (A 1-20, 176-210, Ω 752-804 suppl. Georgius Valla; A 211-242, 503-583, B 44-127, 216-258 suppl. alia man. s. xv)
V²¹ = Vat. Palatinus 150 s. xv cont. A-Z 357
V²² = Vat. Palatinus 180 s. xv
V²³ = Val. Palatinus s. xv-xvi cont. A 51-Ω
V²⁴ = Vat. Urbinas 136 s. xv
V²⁵ = Vat. Urbinas 137 s. xv
V²⁶ = Vat. Urbinas 138 s. xv cont. A-Z 439, Ξ-Ψ 130
V²⁷ = Vat. Ottobuoni 58 a. 1538
V²⁸ = Vat. Ottobuoni 303 xv cont. A-B 23 non collatus
V²⁹ = Vat. Ottobuoni xiii-xiv
V³⁰ = Vat. Reginae Sueciae 92 s. xv-xvi cont. A-B 493 non collatus
V³¹ = Vat. Pii II s. xxi cont. A-H
V³² = Vat. Barberini I 161 a. 1304
V³³ = Vat. Barberini I 92 s. xvi cont. A-B 19 et catalogum non collatus
V³⁴ = Vat. Barberini I 110 s. xv cont. H, Θ 1-90 non collatus

SIGLA

- V³⁵** = Vat. Barberini II 16 s. xviii (?) cont. Γ, Δ 320, A-B 493 non collatus
V³⁶ = Vallicellianus 141 s. (?) cont. Σ 460-616 non collatus
Ve¹ = (α) cod. bibl. Victorii Emanuelis Romae 6 cont. schol. in A-Z 373
 (β) cod. Matritensis Bibl. Nat. 71 Iriart. cont. schol. in H-Ω non collatus
 s. ix. Cf. Sittl, *Sitzungsberichte der k. bayer. Akad.*, 1888, 255 sqq.
Ve² = cod. bibl. Victorii Emanuelis Romae 8 s. xvi cont. A 1-595 non collatus
Vi¹ = Vindobonensis phil. 5 s. xv contulit Alter v. *Homeri Ilias ad cod. Vindobonensem expressa*, 1789, 1790 [olim L]
Vi² = Vindobonensis phil. 39 s. xv contulit Ludwig [olim G]
Vi³ = Vindobonensis phil. 49 s. xiii cont. A 21-I 78 omisso catalogo contulit Ludwig
Vi⁴ = Vindobonensis phil. 61 s. xv cont. A 1-602, B 277-493, Z 65-H 482 contulit Ludwig
Vi⁵ = Vindobonensis phil. 117 s. xiii (Ψ 647-Ω suppl. m. rec.) contulit Alter *l.c.* et La Roche [olim H]
Vi⁶ = Vindobonensis phil. 176 s. xv cont. A-M contulit Alter *l.c.*
Vi⁷ = Vindobonensis phil. 241 a. 1446 cont. A-Δ contulit Alter. Cf. *Homeri Odyssea ad cod. Vind. expressa*, 1794, praef. xi sqq., 1011
W¹ = Vratislaviensis 24 s. xv cont. A-K 377 contulit Jacobs (ol. Vrat. c)
W² = Vratislaviensis 25 s. xv cont. N-Ω contulit Jacobs (ol. Vrat. d)
W³ = Vratislaviensis 26 s. xiii-xiv contulit Ludwig (ol. Vrat. b)
W⁴ = Vratislaviensis 27 s. xv contulit Ernesti (ol. Vrat. A)
W⁵ = Vratislaviensis 29 s. xv cont. A-Z 356 contulit Ludwig (ol. Vrat. a)

SCHOLIA

- § A** = Veneti 454 ed. Dindorf Oxon. 1875
§ B = Veneti 453 ed. Dindorf Oxon. 1877
§ T = cod. mus. Brit. Burney 87 ed. Maass Oxon. 1887
§ Le v. Valckenär Opusc. Acad. II. 95 sqq.
§ Lp = cod. Lipsiensis 32 ed. Bachmann Lips. 1835-8
§ { **P¹¹** v. *An. Par.* III 270 sqq.; Ludwig in indice lect. Reg. 1892, III
 { **U⁴** contulimus: cf. et Ludwig, *Homericæ*, 1893, V
§ cod. Athoi. v. Dindorf praef. **§ A** pp. xxix, xxx

SIGLA

§ Gen. = Genavensis 44 ed. Nicole

 $s p^{s_1}$ in Z

sa = Pap. Oxyrh. 418 (s. i-ii p. C.) in A 263-349

s b = Pap. Oxyrh. 605 (s. ii p. C.) in P 725-32

sc = Pap. Oxyrh. 1c86 (s. i a. C.) in B 751-827

sd = Pap. Oxyrh. 1087 (s. i a. C.) in H 75-83

5 cod. Paris. 2556 v. Cramer *An. Ox.* III. 97 sqq.

Epimerismi Coislin. 387 v. Cramer *An. Par.* III 294 sqq.

Epimerismi O^b v. Cramer *An. Ox.* I; Ludwich A H T II. 606-41

Epimerismi Barocchiani 50 v. Cramer *An. Ox.* II 331 sqq.

FAMILIAE

$$b = \text{Ang. Ca}^3 \text{ L}^3 \text{ L}^4 \text{ L}^{10} \text{ L}^{14} \text{ P}^{15} \text{ P}^{19} \text{ V}^{29} \text{ V}^{31}$$
$$d = E m^5 L^6 L^8 L^{18} P^2 P^6 P^{15} V^4 V^{27}$$
$$f = L^9 L^{12} L^{17} N^1 O^6 V^{14} V^{22}$$
$$g = Ca^1 L^1 L^{16} M^4 M^5 M^{11} Ma^2 Ma^3 P^{21} Pal^2 R^1 S U^1$$
$$M = E^1 Lp M^1 M^{12} Ma^1 P^1 P^{11} P^{16} U^2 U^4 V^3 V^6 V^{15} V^{19} V^{20} V^{21}$$
$$1 = P^{10} P^{18} P^{22} U^{13} V^{15} W^2$$
$$\mathbf{r} = \mathbf{O}^5 \mathbf{P}^3 \mathbf{P}^5 \mathbf{V}^3 \mathbf{V}^{26}$$
$$x = Mc V^{13}$$
$$\mathbf{z} = {}^4\text{Lc}^1\text{P}^7\text{O}^2$$
$$1 = \text{Bm}^3 \text{U}^3 \text{V}^{25}$$
$$t = Bm^4 O^8 O^9 P^4 P^8 P^{13} Pal^7$$
$$m = L^9 U^6 V^{18}$$
$$H = L^1 L^{13} O^4 U^7$$
$$n \equiv \text{Cf V}^{12}$$
$$\nabla = B C V^{20} V_1^6$$
$$\theta = D \text{ Ge } V^{14} V^{22}$$
$$w = Le^2 O^1 U^{11}$$

n = Bm⁶ H¹ Mon¹ P⁹ Pa Pe

$$\mathbf{z} = A \Gamma a^{\frac{1}{2}} U^{\frac{1}{2}}$$
$$g = Ca^2 O^2 Vj^2$$
$$\mathbf{y} = \mathbf{M}\mathbf{0}^2 \mathbf{V}^{21}$$

SIGLA

s = scholium, scholia

qu. = quidam, τινές

uv. = ut videtur

ss. = supra scriptum, scripta

γρ. = γράφεται, γραπτέον

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδί προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

5

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἑριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὔνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιούς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·

10

15

1 Μούσας ἀείδω καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον ed. Apelliconis
 pro vv. 1-9 hos tres versus—

ἔσπετε νῦν μοι, μούσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

ὅπως δὴ μῆνις τε χόλος θ' ἔλε Πηλεΐωνα

Λητοῦς τ' ἀγλαὴν υἱόν· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

quidam teste Aristox.

3 ψυχὰς] κεφαλὰς Apoll. Rhod. cf. A 55;

Hesiod. fr. 96. 80

4-5 ath. Zen.

5 πᾶσι] δαίτα Zen. teste

Ath. 12f

βουλῇ Nic. (teste Eust.)

8 σφῶϊ Zen. Seleuc.,

Dion. Sid.

11 ἠτίμασεν p¹ A B E⁴ L¹⁸ V²⁶ W⁵: ἠτίμησ', ἠτίμησεν

vulg.

15 λίσσεται Ag. A T: ἐλίσσεται vulg.

16 Ἀτρεΐδας Zen.

(uv.), L¹⁵ M¹³ P¹⁵, Bm⁸ P¹³ ss.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.”

“ Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαί θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

“ μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἱστὸν ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νήηαι.”

“ Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπέιθετο μῦθον·
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' ὁ γεραίος
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·

“ κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τείσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

“ Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·

20 λύσαιτε, λύσατε vulg. : λῦσαι τε Apio, Herodor., E² Ma² P² P⁷ U⁵
 W⁴ δέχεσθαι d1 A B C T al. : δέχεσθε vulg. 24 Ἀτρεΐδew
 Ἀγαμέμνονος Zen. (-ου) L¹⁸ M¹ V⁴ V³² ss. 29-31 ath. Ar. 34 ἀχέων
 Zen. 38 Κίλλον Zen. 39 ἔρεξα ● 42 τίσαιεν Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' δίστολ' ἐπ' ὤμων χωομένοιοι,
 αὐτοῦ κινήεντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἑοικώς.
 ἔξεται ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο·
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῳχέτο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαμναίαι.

50

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσματο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὁτῷ
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος τε δαμῇ καὶ λοιμὸς Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔστω,
 ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης,
 αἶ κέν πως ἀνρῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι.”

55

60

65

Ἦτοι ὅ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἶωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ἦδη τά τ' ἔοντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔοντα,
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

70

46-47 ath. Zen. 47 ἑοικώς] ἐλυσθεῖς Zen. 56 ὀρήτο Zen.
 59 παλιμπλαγχθέντας Ar. vulg.: πάλιν πλαγχθέντας L⁸ L¹⁰ Le¹ M¹⁰
 60 εἴ] οἴ Zen. 63 ath. Zen. 65 εἴ ταρ Hdn. εἴθ' ἢδ'
 Hdn. hio stv AT 68 ἐκαθέζετο Zen. 69 Κάλχας] μάντις Zen.
 post 69 duo versus de Calchante lectos fuisse ait Porph. ap. Eust.
 73 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἀνακτος· 75
 τοιγὰρ ἐγὼν ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσον
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρῆξιν·
 ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “θαρήσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα· 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις, *declarest*
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει *you mean*
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπῃς, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.”

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἤῤα μάντις ἀμύμων· *declares*
 “οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἦδ' ἔτι δώσει·
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποιον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἔς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθοιμεν.” 100

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

80 ath. Zen. κρείσσω Zen. L¹⁸ 83 φράσον Zen. F² O¹ P² U¹
 85 οἶσθας Zen. teste Eust. 86 Κάλχα Zen. L³ L¹⁸ P¹⁵ V¹⁰
 91 Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Sosig. Ar.: ἀνὰ στρατὸν L⁹ L¹⁸ U⁶: ἐν
 στρατῷ vulg. 93 οὐ τὰρ Hdn. οὐθ' ο g q B corr. al.: οὐδ' Hdn.
 vulg. 95 ath. Ar. 96 ath. Ar. 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν
 ἀπώσει Rhien. Mass. Ar.: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει Zen. codd.
 100 τότε] αἱ Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετώωντι ἔϊκτην·
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὁσσόμενος προσέειπε· 105
 " μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυνον εἶπας·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
 κουριδῆς ἀλόχου, ἐπεὶ οὐκ ἔθέν ἐστι χερεῖων,
 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσας, ὄφρα μὴ οἶος
 Ἄργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη." 120
 Τὸν δ' ἡμείβεται· ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 " Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί μου ἴδμεν ξυνηΐα κείμενα πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτείσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι." 130
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 " μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑὼν, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ,

108 οὔτε—οὔτ' Aristoph. Ar. (cf. 553): οὔτε—οὐδέ—
 οὐδ' bdot Aal. 110 ath. Ar. 113 κλυταιμνήστρης p³⁰ Ve: κλυ-
 ταιμνήστρης A 117 ath. Zen. σῶν Ar.: σάον Apoll. de coni.
 223. 16: σόον (σῶον) vulg. 122 φιλοκτεανέστανε Aristoph.
 124 που Aristoph. Sosis. Ar. A suprascr. L⁸ R¹ R²: πω vulg.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

^{αἰχμαλίσ}
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

ἢ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
ἦσθαι δενόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;

ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,

135

ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,

140

νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα διαν,

ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην

^{πρὸς τὴν νῆα} θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,

ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ διὸς Ὀδυσσεὺς

145

ἢ ἐσύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,

ὅφρ' ἡμῖν ἐκαεργὸν ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

"ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπειςιν πείθηται Ἀχαιῶν

150

ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἱφι μάχεσθαι;

οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν

δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν·

οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,

οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ

155

καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξὺ

οὔρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἠχῆεσσ'

ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρης,

τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνώπα,

^{at the hands} πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίξεις·

160

καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλείς,

133 ἔχῃ Philemo 228. 10

133-134 ath. Ar.

137 δώσουσι

ε 7 L¹³ M¹³ U⁵ V⁵ V¹² V¹³ V²⁰ V¹²

139 ath. Ar.

142 ἐν Ar. cit.

Rhet. gr. iii. 417 : ἐς codd.

143 ath. Zen., om. Rhet. gr. vii. 1231

157 σκιδόντα Ar.

159 ἀρνύμενος Zen.

160 ath. Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ὧ̄ ἐπι πολλὰ ^{tailed} μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐ ναιόμενον πτολίεθρον.

165

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον ^{tuor i. geras} πολυαῖκος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'. ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε ^{now} κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἵμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ σ' οἶω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλουτοῦ ἀφύζειν."

170

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδὲ σ' ἔγωγε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμείο μένειν· πᾶρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ ^{ad of funeral} μητίετα Ζεὺς.

175

ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι

180

Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον.

185

αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγὴν δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτήν."

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι ^{sharp} διάνδιχα μερμήριζεν,
ἦ ὅ γε φάσγανον ὅς τ' ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι.

190

162 ita Ar. πόλλ' ἐμ. codd. 163 ὅππότε] οὐδ' ὅτ' Zen. 168 ἐπεὶ
κε κάμω Ar. Hdn. A ss. : ἐπὴν κε κάμω, ἐπὴν κεκάμω codd. (cf. H 5)

169 Φθίην M⁸ V²⁷ W³ φέρτερον] λώϊον cit. Plat. Hipp. min. 370 c

173 ἐέλδεται P¹⁰⁸ Ve, v. l. ap. S Lp T 177 ath. hic Ar.
(= E 891) 178 om. P⁴⁴

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἦος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κόλεοιο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 στῇ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα
 οἷφ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ὄρατο·
 θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὴν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.” 205

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσουν ὥς ἔσεται περ·
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῶν.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “χρὴ μὲν σφωϊτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι 216
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθῃται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.”

Ἥη καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃσχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε 220

192 ath. Ar. 195-196 ath. hic Ar. (= 208-209) 197 ξανθὴν
 δὲ κόμην . . . Πηλεΐωνος qu. SA ita p⁴³, P¹⁵ ss. 198 ὄρητο Zen. B C
 Ge Pal¹ 203 ἴδῃ Ar. vulg. : ἴδῃς Zen. a b o g t al. 204 τελέεσθαι
 οἶω Ar. Bm⁶ E⁴ ss. M⁶ M⁸ O² P⁵ Pa : τετελέσθαι οἶω vulg. : τετελεσμένον
 ἔσται Zen. 207 τὸ σὸν vulg. : τὸν o Eust. 212 τετελεσμένον
 ἔσται] τετελέσθαι οἶω Zen. 219-220 ὥς εἰπὼν πάλιν ὥσε μέγα ξίφος
 οὐδ' ἀπίθησε Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτήροισ ἐπέεσσιν
'Ατρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·
"οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225

οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺν λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· 230
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὑστάτα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους

φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵζεται νῆας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχρύνεμός περ
χραιομεῖν, εὔτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις

χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισας." 245
Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
'Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγυρὸς Πυλίων ἀγορητής,

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ·
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
ἐφθιάθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασθεν·

225-233 ath. Zen. 241 τότε Ar. A L¹⁰ L¹² M¹³: τοῖς cet.
249 γλυκίῳ Zen. (cf. 80) 251 αἴ Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ὃ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαρολάτο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθόλατο μαρναμένοϊιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμείο·
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρεόλοισιν ἡέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν· 265
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόμοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιw ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθών,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μήτε σὺν τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σύ, Πηλεΐδῃ, ἔθελ' ἐρίζεσθαι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γέινατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὃ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

258 βουλήν Ar. (καὶ ἐν τῇ πολυστίχῳ Did.), A B C E² P⁸ P¹²: δουλή
 Heraclides, vulg. 260 ὑμῖν Zen. vulg.: ἡμῖν Ar. o A L⁸ L¹⁰ L¹⁸
 N⁴ V¹ al. 265 om. vulg. (= Hes. Scut. 182): hab. bet al., cit. Dio
 Chrys. 57. 1, Paus. x. 29. 10 268 θηρσὶν b h t T 271 ἐμωυτὸν
 Zen. L¹⁸ 273 ξύνιεν Ar A B C E³ L¹⁸ V⁴: ξύνιον cet. 281 ὃ γε]
 ὅδε h i v A E² E³ Et Ge T, cit. Nic.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶτω·
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290
τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;”

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
“ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἴπῃς·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶτω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
χερσὶ μὲν οὗ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι θεοῖ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμείο·
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαϊνὸν ἐρώήσει περὶ δουρί.”

Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἕϊσας
ἦϊε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐέικοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον 310
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

296 ath. Ar. 298 μαχέσομαι Antim. Aristoph. Mass. Argol.
Sinop. Ar. **b d g r t u A C T** al. : μαχέσομαι v. l. ant. (Heracleo) vulg.
299 ἐπεὶ ῥ' ἐθέλεις ἀφελέσθαι Zen. 304 μαχεσσαμένῳ vulg. :
μαχεσαμένῳ Ar. O⁵ uv. V¹³ 309 ἐν Ar., P¹⁰ : ἐς vulg. (cf. 142)
311 ἐν] ἂν d g al.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεήσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

ᾧ οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε·
 “ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.” 325

ᾧ εἰπὼν προῖτι, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσπον ἴτ'· οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὁ σφῶϊ προῖτι Βρισηΐδος εἴνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρεῖῳ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοῖησι φρεσὶ θύει,

314 λύματα βάλλον Ar. B E³ Ge: -ατ' ἔβ. cet. 324 δώωσιν q U⁶
 cf. 137 332 τί Cypr. Ar. codd.: τέ v. l. ant. 336 σφῶϊν Zen.
 Apoll. de synt. ii. 115, L³ L¹⁷ M¹ O⁵, A corr. 338 μάρτυρες q
 340 ἀπηνέος] ἀναιδέος Seleucus (ἐν τῇ πολυστιχῳ), v. l. in M⁸

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοί.”

ᾧ φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἑταίρῳ, 345

ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηρον,
δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν
ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
“ μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίον περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτεισεν·
ἣ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.”

ᾧ φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
καρπαλίμως δ' ἀνέδν πολιῆς ἁλὸς ἡῦτ' ὀμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365

ὥχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἡγομεν ἐνθάδε πάντα·
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρῦσηΐδα καλλιπάρηρον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

344 μαχέονται Ve (ci. Thiersch) 350 ἐπ' ἀπείρονα Ar. : ἐπὶ οἶνο το
codd. 351 ὀρεγνύς] ἀναπτάς Zen. : ἀνασχών v. l. ant. (= 450)
372-379 ath. hic Ar. (= 12-16, 22-25)

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοῖς,
 Ἀτρεΐδᾳ δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἅποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐξάμενον ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπ' ὥχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηΐος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
 ἦ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργῳ. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαϊνεφείῃ Κρονίωνι
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρῃ τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ· 400
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὦχ' ἐκατόγχειρον καλέσας' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες

374 λίσσετο Ar. A B E³ Lp T: ἐλ. cet. (cf. 15) 381 ἐπεὶ ῥά νύ
 Theagenes, Cypr. Cret. (teste Sel.): ὁ δὲ νύ λίσαν v. l. ap. sch. A
 393 εὐῖο Zen. b g i s t 396-406 ath. Zen. 400 Παλλὰς Ἀθήνῃ]
 Φοῖβος Ἀπόλλων Zen. P³⁴ v. l. P³ R¹. cit. g Pind. Ol. vii. 41. Philodem.
 de piet. p. 41 403-405 asterisci A: om. Aphthon. ii. 626 W.

Αἰγαίων'—ὁ γὰρ αὖτε βίην οὐ πατρὸς ἀμείνων—
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χχιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καί μιν γουνάσομαι καὶ μιν πείσεσθαι οἴω."

Ἦς ἄρα φωνήσας' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός,
 τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,

404 βίην Ar. Ve : βίῃ πολὺ φέρτατος ἀπάντων ὀππόσοι (ἄλλων ὀπ-
 πόσοι Düntzer) ναῖουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα Zen. : βίῃ vulg.
 418 τῷ ABC Tal. : τῷ vulg. (vid. praef.) 423 μετὰ μέμονας εἰ
 δαίμονας ἄλλους qu. 424 ath. qu. κατὰ Antim. Aristoph. Mass.
 Sinop. Cypr. Ar. V¹ Ve P¹⁵ corr., Apoll. lex. : μετὰ vulg. ἔπονται
 Ar. uv., Ve 428 ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἶπουσ' Bn⁴ U¹ V¹⁸ δ' ἔλιπ' codd.
 432 ἐντὸς] ἐγγὺς Ar.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσήϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 “ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὃς νῦν Ἀργελοῖσι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.” 445
 ὦς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλουντο.
 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 450
 “κλῦθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσιν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ· 455
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.”
 ὦς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

434 ὑφέντες Zen. codd. : ἀφέντες Ar. 435 προέρεσαν Ss sig.
 Argol. Sinop. Ar. : προέρυσσαν codd. 444 att. Ar. 446-447 ὥς
 εἰπὼν (εἰπεν Wolf) τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην Zen. 447 ἱερὴν
 Zen. Ar. : κλειτήν v. l. ant., codd. : κλεινὴν V¹ 449 ἀνέλουντο]
 προβάλοντο Ve Eust. 451 μοι p⁸⁹ 453 ἡμὲν δὴ S T Σ 75 (cf. E 234
 Π 236) : ἦδη μὲν codd.

καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κή καὶ σπλάγχχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο
 καλὸν αἰεῖδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

Ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
 δῆ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν, 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἄμφι δὲ κύμα
 στεῖρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 διογενὴς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

464 μῆρε κή Ar. Ptol. M⁸: -ρ' εκ. cet. σπλάγχχνα πάσ. Ar. M⁸:
 -χν' εκ. cet. 464 a σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαιστόιο
 L¹¹ V⁹ al. (marg. M¹² Mc V¹²) 474 ath. Ar. 475 obelus p⁹⁹
 484 μετὰ b g t u v A T κ]αι αυτοι βαντ[p⁵³ 485 εξαλο]ς ηπειρον
 δε θσην p⁵³ 486 -θωι παρ[α p⁵³ cf. h. Apoll. 505-7 488-492 athl.
 Zen.: 491 non scr.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κύμα θαλάσσης,
 ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων.
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλούσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμωρότατος ἄλλων 505
 ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τείσων, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τείσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.” 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ' ὥς ἠψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεῦτερον αὐτῇ·
 “νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὅφρ' ἐὺ εἰδέω 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.”

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ἢ δὴ λοίγια ἔργ' ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρῃ, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
 ἢ δὲ καὶ αὐτῷ μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῇ ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω·

503 ὄνησα] ἔτισα cit. Dionys. Hal. rhet. ix. 15 510 τιμ' ν
 b d f g t 513 εἴρε τοῖς Ixion 519 Ἥρῃ Ag. 522 τι Ag. (κα αἰ
 ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις) : σε codd.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανέυσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανέυσω.”

Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος 530
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.

Τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη 535
μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνόησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος·
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

“ τίς δὴ αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς; 540
αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
“ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ·
ἀλλ' ὅν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετὰλλα.” 550

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,

524 κατανέυσομαι Ar. vulg. : ἐπινεύσομαι v. l. ant., cit. Athen. 66 c
530 κρητὸς Zen. 531 διέτμαγεν Ar. cdegilprA B C Ge Mc
aī. : διέτμαγον cet. 534 ἐδρών qu. chiq 542 νυ pro τι p¹⁰¹
549 ἐθέλωμι O⁸ P¹². : -οιμι cet. 550 μὴ σύ γε Ve 553 οὔτε Rhi.
Aristoph. Ar. codd. : οὐδὲ v. l. ant. M¹¹ Vi³ Vi⁷

ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζειαι ἄσσα θέλῃσθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
 ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 “δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οὔτεαι, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
 ἀλλ' ἀκούσασα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μῦθον, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.”

Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκούσασα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανῖνες· 570
 τοῖσι δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
 “ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δίί, ὅφρα μὴ αὐτε
 νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραΐῃ.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἄστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν·
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτὶκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.”

554 ὅττι θέλῃσθα Dion. Sid. 559 πολὺς Zen. ap. sch. T (cod.
 πολεῖς, cf. B 4) 560 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας v. l. in A 565 ἀέκουσα
 Ar. Dysc. adv. 554. 18 (ἐν ἐνίαις ἐκδόσεσιν) 567 ἰόνθ'] ἰόντε Zen.
 ἀάπτους Aristoph. 572 ἐπὶ ἦρα Hdn. Hesych. (cf. E 132, al.) :
 ἐπίηρα Ar. vulg. τετιμημένη ἦτορ v. l. ap. B T

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ᾧΩς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε· 585

“ τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραιοσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ,
πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

ᾧΩς φάτο, μεΐδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

ᾧΩς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσᾶων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἥχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδνύησι πραπίδεσσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· 610
ἔνθα καθεὺδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

585 χειρὶ Aristoph. Sosig. Mass. Ar. : χειρὶ codd. 593 ἐς
Λῆμνον v. l. ant. 598 οἶνοχόει Antim. Zen. Aristoph. Mass.
Argol. Ar., Bm² L⁸ (ὄν-) : φῶνοχόει vulg. 600 ποιπνύοντα codd. :
ποιπνύσαντα Ar. (αἱ πᾶσαι s Lp T) 606 κακκεῖοντες codd. : δὲ
κείοντες Ar. (αἱ πᾶσαι s Lp T) ἕκαστος] νέεσθαι M⁸ M¹⁰ P¹² U⁵
608 ἰδνύησι Ar. p¹ A M¹ V¹ Eu. : εἰδ. cet. 609 πρὸς δὲ λέχος Zen. P⁴
611 ἐνθ' ἐκάθευδ' Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “βάσκ' ἴθι, οὐδὲ Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω· 10
 θωρήξαί ἐ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται.” 15
 ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

1 ἄλλοι Zen. 2 ἔχε νήδυμος Ar. vulg.: ἔχεν ἡδυμος v. l. ant. C⁶
 γρ. Bm⁴, cf. δ 793 μ 311, h. Herm. 241, 449 3 φρένας p²ss. Bm²
 4 τιμήσει' cit. scholl.: τιμήσει L¹², ss. in AT: τιμήσῃ vulg. πολὺς
 Zen. 6 Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα q I⁸ L¹⁰ L¹⁸ M⁴ Mc V¹ al. 12 ἔλοι
 Zen. vulg.: ἔλοις Ar. o A Bm⁶ L³ Mc P⁶ V² 15 δίδομεν δέ οἱ εὖχος
 ἀρέσθαι Arist. poet. 25, soph. el. 4

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῦι ἐοικώς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 “εὖδεις, Ἀτρέος νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὖδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε· 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρείτω, εἴτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.”
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·
 φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 νῆπιος, οὐδὲ τὰ ἥδη ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὁμφή·
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ἥως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον,

18 δ' ἐκ. codd. praeter O⁸ P¹¹ 22 θεῖος] οὗλος bg A ss. al.
 27 ath. hic Ar. (= Ω 174) 36 ἔμελλον Ar. q Eust. : ἔμελλεν Zen.,
 codd. cet. 40 διὰ] κατὰ Ve γρ. Bm⁴ M¹⁰, O⁷ ss. 43 δέ] δ' αἶ
 h1 U¹ al.

Ζηνὶ φόως ἑρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορὲν παρὰ νηϊ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλὴν· 55

“ κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
 εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἑώκει·
 ᾗτῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ εὖδεις, Ἀτρείος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο· 60

οὐ χρὴ παννύχιον εὖδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμλε·
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει·
 θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺν σῆσιw ἔχε φρεσίν·” ὥς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 ὦχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν·
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.” 75

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

53 βουλὴν Zen. (ἐν ταῖς κοιναῖς Did.), vulg.: βουλὴ Aristoph. Ar. Bm⁴,
 U⁵ corr. γρ. P³ 54 Πυλοιογενέος p p²⁹ A B T al.: Πυληγενέος vulg.

pro 55 αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀν.στάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zen.

56 θεῖόν Zen. pro 60-70

ἠνώγει σε πατήρ ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων

Τρωσὶ μαχήσασθαι προτ' Ἰλίον· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν Zen.

64 ath. hic Ar., cf. 27

76-83 ath. Ar.

Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγετ', αἱ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.”

80-

“Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
 σκηπτουχοὶ βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήγεται, αἱ δέ τε ἔνθα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήκει
 ὀτρύνουσι· ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτουν, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.”

85

90

95

100

105

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ δ' γ' ἔρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηΐδα·
 ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχυρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι πανροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται·
 εἷ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δενοίατο οἶνοχοοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάρησι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα

111-118 ath. Zen. 111 μέγα Zen. (auctore Didymo), vulg. : μέγας Ar. Callistratus, cit. Dion. Hal. rhet. viii. 15, bal. 119 αἰσχυρὸν γὰρ τόδε γ' ἰ λάβη γὰρ τόδε γ' Zen. 124 ath. Ar. 125 Τρῶες v. l. ap. Eust. (Ar. ?) 127 ἕκαστοι Ar. M⁶ V⁶ : ἕκαστον Dem. Ixion, vulg. 130-133 ath. Ar. 131 ἔασιν] ἐνεῖσιν Callistratus. Ar. ed. altera 132]με κεπ[p³⁷ 133 Ἴλίου vulg. : Ἴλιον Ar. (ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοφάνην ὑπομνήμασιν Ἀριστάρχου Did.) Bm⁴ L⁶ L¹¹ L¹⁶ V¹¹ V¹⁸ : Ιλίο] p³⁷

ἦατ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύναυιαν.”

140

“Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρι
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
 κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὄρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λήϊον ἐλθών,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἡδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὕτῃ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

145

150

“Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖν· Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

155

160

137 εἶατ' ἐνὶ vulg. : εἵται ἐν Heraclides **b c g h** V¹ Ve al. : εἶατ'
 ἐν A L⁶ U⁶ V¹¹ V²² προτιδέγμεναι **p**⁵⁰ A Ve 141 ath.
 quidam ant. : om. V³² 143 ath. Ar. 144 φῆ Zen. : ὥς codd.
 148 ἐπαΐσσων Aristoph. 156 εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ'
 ἀπ' Ὀλύμπου Zen. 157-168 omisit Zen. 160-162 ath.
 hic Ar. (= 176-178) 161 Ἀργεῖν θ' Zen. 163 κατὰ Ar.
 (ἀπασαι) **a c f g i** : μετὰ **p**³, codd. plerique 164 ath. hic Ar. (180)
 σοῖς Aristoph. Ar. (αἱ χαρίεσται) L¹⁸ U⁹ V³ : σοῖς δ' vulg.

μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.” 165

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀτῆσασα·
καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἑσταότ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὖσσελμοιο μελαίνης 170
ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργεῖνν' Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει,
σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

“Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπῆδει·
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν 185
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

“Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχεῖη,
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
“δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε κακὸν ὧς δειδίσσεσθαι, 190
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρνε λαούς·
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε;

168 om. **do**³ A B C T al. 179 κατὰ Ar h A U¹ al. : μετὰ vulg.
μηδ' ἔτ' ἐρώει] χαλκοχιτώνων **p**¹ m. p. 180 δ' om. B, cf.
164 185 om. **p**³⁷ 187 ἔβη] βᾶς Zen. 192 Ἀτρεΐωνος
Aristoph. Ar Dion. Sid. Dem. Ixion. V¹ : Ἀτρεΐδew **p**³, codd. cet.
huc transtulit 203-205 Ar. 193-197 ath. Ar. (om. Xen. mem. i. 2. 56)

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν· 195
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς."

ἌΟν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
"δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὗτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,
εἰς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσι."

ἌΩς ὃ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτὶς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
ἡχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

ἌΑλλοι μὲν ῥ' ἐξόντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὃς ἔπεα φρεσὶ ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
ἀλλ' ὃ τι οἱ εἴσαιτο γελοίου Ἀργείοισιν 215
ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμω
κυρτῷ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220
τῷ γὰρ νεικέεσκε· τότε αὖτ' Ἀγαμέμνονι δῖω
ὀξέα κεκλήγων λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μῦθῳ·

196 διοτρεφέων βασιλῆων cit. Arist. rhet. ii. 2, Zen. **dgh i** Vi² al.:
διοτρεφῆος βασιλῆος Ar. **abc** A B C T 197 obelus **p**³⁷ 198 τ'
om. **e** B T A corr. 204 αγαθη **p**⁴⁰ 205 -μητης inscr. J. H. S.
xxi. 289 206 hab. **abceghqt** Dio Chrys. i. 11: om. cet. βου-
λεύσει Dio Ma³ (cf. I 99): βασιλεύη codd. 212 θαρσιτης **p**³
213 ὅσσ' ἔπεα **p**³: ὅς ῥ' cet. 220-223 ath. Zen. 222 κεκληγῶς
codd. cf. E 591 M 125 224 βοῶν] βιβὰς **p** al.

“ Ἀτρεΐδῃ, τέο δὴ αὐτ’ ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ’ ἂν πολλίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἀποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἔτι γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἣν τ’ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν εἶντα κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κάκ’ ἐλέγχε’, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί, 235
 οἵκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ’ ἐώμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεις προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ’ ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ’ οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων
 ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.”

Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ’ ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ. 245
 “ Θερσίτ’ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ’ ἔθελ’ οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χεριώτερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ’ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλίον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ’ ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

225 δὴ αὐτ’ Zen. : δ’ αὐτ’ codd. 226 πλεῖαι δὲ γυναικῶν Zen.,
 qui 227-228 ath. 227 κλισίῃ L⁸ M¹¹ R¹ U¹⁰ V¹ al., cit. Plut. de aud.
 poet. 9 : κλισίῃσιν h 231-234 ath. Zen. 239 ἐοῦ Zen. P¹¹ U⁹
 (ἔου) : ἔω g al. 241 φρεσίν] λάβεν Ve 249 Ἀτρεΐδῃ p³ M¹⁰ O⁶
 u¹¹ p¹² 252-256 ath. Ar.

ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ᾧδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπλήγων ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῇσιν."

ᾧς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμον 265
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνῶθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσεόν· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
 ἀλγῆσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ καὶ ἀχρύνενοι περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν· 270
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 "ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θὴν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικεῖεν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν."

ᾧς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 280
 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίετο βουλήν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

258 εἴ κ' Zen., codd.: εἰ δ' Ar. κικέλομαι Ptol. Asc. ὥς νύ περ
 ᾧδε Ar. codd.: ὥς τὸ πάρος περ Sinop.: ὕστερον αἰθῆς Mass.: ἐν
 Δαναοῖσιν Philemo 264 πεπληγῶν S B: -ὥς codd. 266 ἔκφυγε
 Ar., v. l. in V¹⁹ 269 ἰδῶν Philetas 278 δ' ὁ Ar. vulg.: δὲ v. l.
 aut., o al. 284 δῆ] γάρ Ar. L¹⁴

πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδὲ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναιῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι·
 καὶ γάρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἅελλαι
 χεიმέραι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἷνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειω κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
 ἡ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἧε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζὰ τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμφ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπητῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·

293 διζυγω P³ ὅν ad e h i o A B T : ἣν b o g l m C
 λάαν μιμνόντεσσι Zen. (sic A : μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ' Bekker)
 Zen. 300 ἡ Ag. : ἡ A M¹ M¹² P¹ T U¹⁰ V¹³ V¹² : εἰ cet.
 τυρες Zen. L⁸ V² V⁸ 314 τιτίζοντας Zen.

297 ἀσχα-
 298 ἐτι
 302 μω-

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

μήτηρ δ' ἀμφιποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 'τίπτ' ἄνεψ' ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, οὗ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν·
 κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε, μῖμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὖσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θέλοιο· 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσῆαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν, 340
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτῶς γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν

316 ἀμφιάχουσιν p¹ 318 ἀρίζηλον vulg.: ἀρίδηλον Zen., M⁵ ss.:
 αἰζήλον p¹ Apoll. Lex. (Ar.): αἰδηλον F. M. 41. 44 319 ath. Ar.
 320 om. T 328 γε τοσαῦτ' α L² M⁴ Mc V⁵ V⁷ 330 τῶς Ar.: θ'
 ὧς Hdn. vulg.: δ' ὧς M⁹ M¹² P¹ U¹ U⁵ U¹⁰ V³² 337 ἡγοράασθε p³
 342 ἐριδαινετο[ν] p³⁸

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

αρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'—ἄνυσσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν—
 πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 ννώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις, εἴ τε καὶ οὐκί. 350
 φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἥματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τείσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο πείθεό τ' ἄλλῳ· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρίν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔξῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375

345 κατὰ] ἀνὰ cit. Plut. vit. Hom. 2. 57, p¹⁸ 347 βουλεύωσ' Ag.
 vulg.: βουλεύσωσ' g Vi¹ al. 349 ἦε καὶ οὐκί E² O⁵ Pal² Ve W⁵ al.
 351 ἐν h¹ A al.: ἐπ' vulg. 353 φήνας p³ 355 παρ codd.: περ
 Ag. M⁸ 375 ἔθηκεν p³ D. Hal. rhet. ix. 6 Eu. (ex A 2)

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἕριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἀρῇ. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦν ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχρ' αἰ χεῖρα καμῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐϋξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἴωνους.”
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κῶμα
 ἄκτῃ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρῃος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησκειν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρόωιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405

377 μαχεσσάμεθ' Ar. Ma¹ P² corr. 389 καμῖται] παρείται Rhet.
 Gr. iii. 131. 28 391 δ' ἂν p¹ Ge M⁵ N⁴ Ve al. ἐθέλοντα]
 πτώσσοντα cit. Arist. Eth. Nic. 1116 a 34 post 393 add. πὰρ γὰρ
 ἐμοὶ θάνατος Arist. Pol. 1285 a 14 (si verba sunt eiusdem citationis)
 397 γένωνται Ar. vulg. : γένηται qu. s A B Lp T, η κοινή p²

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἶαντε δύνω καὶ Τυδεὸς υἱόν,
 ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βoῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.”

ᾧΩς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίξῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήμενος ἱππότη Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435

409 addidisse quosdam, damnassee Demetrium Phalereum et Ar.
 (uv.) dicit Athen. 177 c : om. P¹⁰ 412 Ζεῦ πάτερ Ἰδθθεν μεδέων v. l.
 ant. (Γ 320) 413 om. Ap. lex. in Αἰθαλόεν fort. Plut. superst.
 169 c 414 δός με Ap. Plut. marg. O² 415 πλῆσαι Ar. (ἐν ταῖς
 πλείεσταις) 420 ἀμέγαρτον ἁλίσσων Ar. 435 νῦν δῆθ' αὖθι]
 νῦν δὴ ταῦτα Zen. : δὴ νῦν αὖθι Callistratus

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὄφρα κε θάσσω ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα." 440

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θύνου κρίνοντας, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἥν νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

Ἥυτε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πετερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,

436 ἐγγυαλίζει: Apoll. Rhod. Aristoph. Ar. (αἱ πᾶσαι s T), p² marg. L⁵ M⁶ M¹⁰ U¹⁰ V¹¹ V²⁶: ἐγγυαλίζει vulg. 447 ἀγῆρων Aristoph.

Ar.: ἀγῆρων τ' h: ἀγῆραον vulg. 448 ἠερέθονται Ar. h k A C al.: ἠερέθοντο Zen. vulg. 451 ἑκάστου Plut. vit. Hom. ii. 130, M⁶ P¹⁹ U⁶ ss. 456 ἐν κορυφῇ L⁹ L¹⁷ U² Vi² Eust.: ἐκ κορυφῆς M⁹ U⁵ V⁶

462 ἀγαλλόμενα Ar. b c g q A al.: ἀγζαλλόμενα v. l. ant., vulg. 463 λειμῶν] γαῖα Ar. s T

ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδλίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἡῦτε μνιάων ἀδιτάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἷ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν 470
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες
 ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 ἥτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι—
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴστέ τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδὲ τι ἴδμεν—
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν·
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον

468 ἦρι γρ. Vi¹ vss. 484-493 diverse ordinari litteris iub. b B L¹
 N⁴ T V¹ 484 Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zen. 485 παρήστε qu. s A
 vm. 487 ante 485 pos. 1 Bm⁴ M^o U^o V¹⁸ Vi^o 494-877 om. p^o o L¹⁴
 M⁵ M¹⁰ Mc Mo² N⁴ O⁴ U^o T U^o U^o : add. post Ω M¹⁰ Ma² P¹⁷

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ἐτρήν ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἥδ' Ἔλλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσιβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἥδ' οἳ Γλισᾶντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ἐποθήβας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510
 Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἥρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἄρῃος,
 οὗς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειίδαο,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 Ἄρῃι κρατερῷ· ὁ δὲ οἳ παρελέξατο λάθρη· 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχον,
 υἱὲς Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ἐτάμπολιν ἀμφινέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῦ·

502 Θίσιβην] Μέσσην Zen. 507 Ἄρνην] Ἀσκήν Zen. : Τάρνην
 v. l. ap. Strab. 413 : τ' Ἄρνην V¹³ 508 Νίσάν] Ἰσον. Κρεῦσαν.
 Φαράς, Νῦσαν v. ll. ap. Strab. 405 : Κίσσαν R¹ 516 τοῖς Ar. acef
 A ss. al. : τῶν vulg. 517 Φωκῆων et Φωκείων Ar. (διχῶς) : Φωκείων
 Bm⁷ H¹ P¹⁰ Diod. xvi. 23 518 non cit. Diod. υἱες g : υἱέες cet.
 520 Πανοπτέων Zen. 521 Ἀνεμώλειαν v. l. ap. Strab. 424

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ μὲν Φωκῶν στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 535
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοῦς· 530
οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρὸν τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἑρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίονσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἱ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀρῆος, 540
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομώοντες,
αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησι
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
ὀρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
καδ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐν πίοι νηῶ·
ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἱλάονται 550
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.

527 δ' Ἰλῆος Zen. q L¹⁹ R¹ U¹ U³ V¹¹ V¹² 528 ath. Zen.
529-530 ath. Ar. 532 Βῆσαν Zen. h q L³ M⁴ O⁷ U⁵ U¹³: Σβῆσαν
B C L¹⁹ Mc U² V⁹ V¹⁵ V²⁰ v. om. p³⁸ 535 πέρην ἀλδς Εὐβοίης g U⁷
V²⁰: ἀλδς Εὐβοίης ἄντα M¹² m. 2, γρ. V⁴: πέρην ἀλδς ἄντα Ve: cf. 626,
635 536-537 οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε Strab.
40, 453 549 om. p²

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένητ' ἀνὴρ
κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555
τῷ δ' ἅμα πευτήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
στήσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
'Ερμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
Τροίξῃν Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
οἳ τ' ἔχον Αἴγιωαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένηςλος, Καπαυῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, 565
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαῖονίδαο ἀνακτος·
σὺμπάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἳ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἔϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἔϋκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
'Ορνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον ἡδ' Αἴγιον ἀμφινέμοντο
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρείαν, 575
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
'Ατρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

553-555 ath. Zen. 556 τεσσαρακοντα O⁹ P¹¹ pro 557-558

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας ἔκ τε Πολίχνης

ἔκ τ' Αἰγυρίουσσης Νισαῖς τε Τριπόδων τε

Megarenses teste Strab. 394 τρισκαίδεκα quidam ap. Eust. Matro 95

558 ath. Ar. (παραιτητέον Γ 230): om p² (uv.) p³⁸ b g h i s A al.:
inseruisse seu Pisistratum seu Solonem refert Strab. cf. D. L. i. 48.
Plut. Sol. 10, Quintil. v. 40 562 οἳ τ' ἔχον] νῆσόν τ' v. l. ap. Strab.

375, Cert. Hom. 44, Hesiod. fr. 96. 7, γρ. Bm⁴ 563 a Τυδείδης οὐ

πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο Cert. 565 Εὐρύπυλος Cert., E² L⁶ P²

566 μηκιστεω p³⁸ 567 σὺμπάντων] ἐκ πάντων Cert. 568 a b

ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόμενοι

'Αργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο

Cert. 571 Παραιθυρέην Zen. 573 Δονόεσσαν in Γονόεσσαν

mutasse Pisistratum ref. Paus. vii. 26.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιῶν, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οὐνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειᾶς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἑρατειάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἳ τε Λάαν εἶχον ἢ δ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποισῶς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἔτετο θυμῷ
 τείσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 590

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
 καὶ Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίθην ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλίου·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλουντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνευήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 οἳ Φενεὸν τε νέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,

579-580 ath. Zen. 579 πᾶσιν δὲ Zen.: πᾶσιν δὲ et ὅτι πᾶσι Ar.
 (διχῶς): ὅτι πᾶσι vulg.: καὶ πᾶσι i V³² al. 581 καιετέεσσιν Zen.
 (δ i) 585 οἱ Τύλον Tyrannio E¹ E⁴ O⁹ P¹¹ P¹² V¹, γρ. Bm⁴
 602 τῷ] τῶν g al.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῶν ἦρχ' Ἀγκαΐοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐϋσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἳ δ' ἄρα Βουνπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἐέργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγήσασθην, 620
 νῆες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἀνακτος.

Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἥλιδος ἅντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλιχιδὸν ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφινέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μυλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγείτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,

609 vss. de Stentore exstitisse refert s A Lp E 785 612-614 ath.
 Zen. 616 ὑφ' B C O² O⁷ U³ al. Ὑρμίνη Zen. B C M⁹ 617 Ἀλή-
 σιον Steph. Byz. U¹ ss.: Ἀλίσιον Ag.: Ἀλείσιον codd. 621 ὁ δ'
 ἄρ' h i k m A al.: ὁ δ' vulg. Ἀκτορίωνε Ag. A L⁴ Mo² P⁴ P⁶: Ἀκτορίωνος
 vulg. 622 ἰμῶν P⁴⁰ 626 οἳ Zen. L² W¹ 631 κεφαλᾶνας
 μεγαθύμους I. G. iii. 1. 649 633 Κροκύλην Et Ve Strab. 452 Plinius
 iv. 53 634 Σάμην Zen.

οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλλεον ἠδὲ Πυλῆην
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νίεες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεύμεν Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιοτώσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγε· Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληεῖη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἦδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρηος·
 αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
 νίεες νίωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν

641-642 ath. Zen. 641 μεγαλήτορος p³ Bm² M⁶ Vi³ 652 ἐνετή-
 κοντα Diod. v. 79 656 ἀργινόεντα g al. 658 Ἡρακλεῖη Zen. M⁹ O³
 O⁶ U¹ 659 τὴν ἄγετ'] τηλόθεν cit. Strab. 328, 339 661 τράφ'
 ἐν vulg. : τράφεν ἐν Vc : τράφετ' ἐν e : τράφη ἐν g¹ V⁷ Vi² al.
 665 φεύγων Ag. vulg. : φεύγειν p² marg. 667 αὐτὰρ] αἰψα Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱε δ' ὧν Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλουν οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώνοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογῆσας, 690

Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
τῆς ὃ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων,

669 ath. Ar. 671 αὖ Σύμηθεν vulg. : δ' Αἰσύμνηθεν a b g al. cit.
Rhet. gr. vii. 1189 : δ' Αἰσύμνηθεν cit. Rhet. gr. viii. 753, V²¹ : αὖ εἰσ-
μνηθεν h al. 673-675 ath. Zen. 674 om. Zen. 675 ἔσπ[ετο
p⁴⁰ 676 θάσον g Ve al. 680 τοῖς a c f s v T U¹ V¹ (cf. 516) : τῶν
vulg. 681 οἳ τ' αὐτοὶ b c g al. : οἳ δ' Ἄργος εἶχον τὸ Πελασγικόν,
οὐθαρ ἀρούρης Zen. 682 Ἀλόπην] Ἀλιοῦνθ' v. l. ap. Strab. 432
686-694 ath. Zen. 690 ἐν Λυρνησσῶ Zen. post 692 πέρσεν δὲ
πόλιν θείοιο Μύνητος cit. Strab. 619 (= T 296) 691 ἀπτήσεσθαι Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀγχιάλόν τ' Ἀντρώνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖν,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 ζωὸς ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κᾶτα γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἔϋκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἥρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε διὰ γυναικῶν
 Ἀλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίζοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν τόξων ἐν εἰδῶς
 ἐπὶ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἱφί μάχεσθαι. 720
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνθ' ὃ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος. 725
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλήος νόθος υἱός,

697 ἀγχιάλην Zen. 701 φαίδιμος Ἐκτωρ Dem. Scaps. 707 ἅμα
 Ar. U¹¹: ἅρα cet. 711 ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν v. l. ap. schol. Pind. P.
 iv. 221 716 κρατεινῇ[ν P⁴⁰ 717 καὶ Πιτύειαν ἔχον Steph. Byz.
 in Ὀλιζῶν 718 τῶν αὖ ἡγεμόνευε Φιλοκτῆτης ἀγὺς ἀνδρῶν Zen.
 724-725 ath. Zen. 727 ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῇ πτολιπόρθῳ.

Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
τῶν αὐθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἥδ' ἑ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιο τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἥρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἳ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης, 740
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·

τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἡματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτείσατο λαχνήμεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν·
εὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὃςος Ἀρης, 745
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δῶα καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προίει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡὔτ' ἔλαιον·
ὕρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἥρχε Πρόθοος Τενθρηδόνο υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

729 κλιμακόεσσαν A corr., Paus. iv. 9. 2, κλη- V¹¹ Vi², U¹⁰ V³² corr.

733 τοῖς Ar. codd. (cf. 516) 738 Ἀργεῖαν v. l. ap. Eust., γρ. Bm⁴

741 ἀθάνατον Zen. 744 Αἰθιόπεσσι Democritus 747 τοῖς]

748 δύο καὶ εἴκοσι] . . . καὶ δεκ . . . P¹⁰ (cf. Eur. I. A. 278)

751 Τιταρήσιον codd. em. Bentley 754 ἐπιτρέχει cit. Strab. 441

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ναέσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν 760
τίς τ' ἄρ τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔττας· 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρῃος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἰέντες
τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλιων
ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείμε ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηϊφίλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραυνῷ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἱμάσση
εἶν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·

761 τ' ἄρ] γὰρ b g al. 766 Πηρείῃ p² s p Oxyg. 853 Bm⁴ U¹
(-ρεῖ V¹ V⁴), Steph. Byz. : Πειρίῃ v. l. ap. Eust. : Πιρείῃ m al. : Φηρίῃ
p Bm⁶ E⁴ Macrobian. i. 17. 44 : Πιερὴν vulg., ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσιν
τὰς ἐν Πιερὴν B c : Πηρείῃ A : Φιερὴν M¹³ corr. : Πηρεῖς l. G. ix. 2. 205
782 χωόμενος v. l. p² 783 a χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι ὕδατος ἐν πτόνι δῆμψ
quidam ap. Strab. 626

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες·
 ἀγχού δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
 δέγμενος ὀππότε ναῦφιιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795
 “ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίσστος ὄρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἦ ψαμάθοισιν 800
 ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.
 “Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὦδε δὲ ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἰσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.”
 Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἶψα δὲ λῦσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἑσσεύοντο·
 πᾶσαι δ' ὠτίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810
 Ἔστι δὲ τις προπάρουθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρώές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815
 Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

791 δὲ] γὰρ **bg** **ss** Eust. al. 791-795 ath. Ar. 793 γέροντος]
 ἀνακτος **p**¹⁶ **M**⁷ **M**⁹ **P**¹² 794 a eis πεδιον τρωεσσι φονογ κα[**p**⁴⁰ (B 352)
 795 μιν] σφιν **p**¹⁶ **Bm**⁴ **V**¹⁸ **Ve** ap ειδομενη **p**⁴⁰ 798 ἦ μὲν δὴ
 Hdn. (uv.), vulg.: ἥδη μὲν Ar. **bdg** A **ss**. al. 798 a ενθα ιδον
 τ[λείστοις Φρύγας ἀ]νερας αιο[λοπάλους] **p**¹⁶ (Γ 185) 801 προτὶ
 Zen. Aristoph. Ar. A **ss**. **M**⁴: περὶ vulg.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ἐὺς πᾶις Ἀγχίσαιο,
Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη, 820
Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθείσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος νῆε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεύατον Ἰδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆποιο, 825
Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ, 830
νῆε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦρδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο, 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσιος Ὑρτακίδης, δν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάσκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἀρηος,
νῆε δύνω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρηίκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρωες,
ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. 845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,

825 ἀνδείριοι vl. g c uv. 826 θ ηγεμονευ p⁴⁰ 828 ναῖον p⁴⁰
829 Πιτῦαν εἶχον Strab. 587, q al. 844 πείρωσ Bm⁴ L², L⁴ ss.
Eust. 848 a Πηλέγονός θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος ed. Eur. uv.
al. apud Amm.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
'Αξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικλιδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύντωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον
Κρωμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἑννομος οἰωνιστῆς·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρώας κεραῖζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδῆς
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μῆροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

849 Ἀμυδῶνος] Ἀβυδῶνος Steph. Suid. s. v. 850 αἶγ d V⁸², v. l.
ap. Eust. : φ κ. β. ε. Αἴης. v. l. Strab. 330 : Αἶα Eudoxus Ve 852 ἐξ
'Ενετῆς Zen. 853-855 non leg. Eratosth. et Apollod. ap. Strab.
298, 553 854 δώματ' ἔναιον] ἔργ' ἐνέμοντο Strab. 590 855 τ'
Αἰγιαλὸν τε] Κωβίαλόν τε v. l. Strab. 545, Κρωβίαλον Ap. Rhod. ii. 942
855 a b

Καυκῶνας δ' αὐτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων,
οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
Callisth. ap. Strab. 542 856 αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπί-
στροφος ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶ Ephorus
ap. Strab. 550 856 Ἀλιζώνων Menecrates et Apollodorus (Strab.
552) : Ἀλαζώνων Palaephatus (ib.) 857 Ἀλόπης Palaeph. Χαλύβης
al. (Strab. ib.) : Ἀλόβης Menecrates (Eust.) : Ἀλύβων, Χαλύβων vv. ll.
ap. Steph. Eust. 860-861 ath. Ar. 864 Μέστρης v. l. ap. Eust.
865 Πυλαιμενέος a b c g h Vi² al. γυγαίη Mass. v. l. in p² : Γυγαίη
Chaeris Diodor. A M⁹ O³ V¹⁴ 866 a Τμώλῳ ὑπο νιφόνετι ὕδης ἐν
πίονι δήμῳ Eur. (teste Eust.), quidam ap. Strab. 626 870 Νάστης
Μάσθλης Strab. 661

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἵεν ἥ τε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπο διωθέντος.

ὁ 72 πόλεμον κίεν Ve 874-875 obelo not. A, 875, 876 p², cf. 860, 861

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
 ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἱ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσιν·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρῶσιν μὲν προμάχισεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα

2 τ' post κλαγγῇ om. *a c d e f h i q A B T* 3 οὐρανόθεν v. l. ant.
 (Apoll. de adv. 608. 17), *L⁴ L¹⁹ P¹³ P¹⁷ (U³ U⁶ ss.) al.* 10 εὖτ'
 ὄρεος Ar. vulg. : ἥυτε (ἥυτ'?) ὄρεος Chia Mass. 11 ἀμείνω Ar.
 vulg. : ἀμείνων v. l. ant., Ve 13 κονίσσᾶλου Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεσθλεί, εἴ περ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τείσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

25

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροστος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
ἂψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς,
ὥς αὖτις καθ' ὀμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.

30

Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
“ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,
αἶθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι·
καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺν κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἢ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή.

35

40

45

18-20 ath. Zen. 18 αὐτὰρ δοῦρε Zen. (?) Aristoph. Callistratus
Ar. (καὶ σχεδὸν οὕτως καὶ αἱ χαριέσταται) Dem. Ixion : αὐτὰρ ὁ codd.
19-20 ath. Ar. 22 βιβάντα Ar. V¹⁵ : βιβῶντα vulg. 28 ἀλείτας
Zen. 35 παρειά Dem. Ixion, A L¹⁷ Mo² V²¹, L²⁰ N⁴ V¹² corr. :
παρειάν L¹⁵ L²⁰ : παρῆα Dion. Sid. 38 αἰσχροῖσιν ἐνίσσων Ve
post 40 add. μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν Dion. Scyt.
42 ἐπόψιον Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' εὐεידέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρητίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἶον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμενες· ἦ τέ κεν ἤδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,—
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νόος ἐστί.—
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστί θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοῖς δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρητίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα." 75

51 κατηφείην Aristoph. Sosis. Argol. Ar. (καὶ σχεδὸν ἐν ταῖς χαριεστάταις), vulg.: κατηφείη Zen. p³¹ L¹⁰ M¹ M⁸ P¹⁰ U² U¹³ V⁶ V⁸ V¹² V^e

54 κίθαρις v. l. ant. Mc ss. 56 δειδήμονες o L⁸ M⁵ T U¹⁰ V¹² V²³: ἐλεήμονες Zen. 57 ἔσσο Zen. Aristoph. Ar., vulg.: εἴσο p³ O⁵ Pal¹ V⁵ 71 κρείσσω Zen. 72 ἀγεσθαι i 74 ναίοιμεν Zen. p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἌΩς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομώοντες Ἀχαιοὶ
λοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον· 80
αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνέφ' τ' ἐγένοντο
ἔσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 85
“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πονλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον 90
οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 95
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἥδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς· 100
ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη 105

78 om. A Ge N⁴ V¹⁵ post 86 add. ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στή-
θεσσι κελεύει e f q B C T al. 92 κρείσσω Zen. 94 om. P³ O⁶
98 ἥδη] ἀμφω g l 99 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen. πέπασθε Ar.
A ss. : πέπασθε Hdn. codd. 100 ἐμεῖο T Vi² ἄτης Zen.
(cf. Z 356 Ω 28) 103 δ' ἄρν' codd. praeter P³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε
ἐλπόμενοι παύσασθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τευχῆά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115

Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι·
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρνε κέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δῖφ. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόφῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικῶν,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινε,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 125

“δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπνυται,
ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείῳ·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

ᾧΩς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἱμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων· 140
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὀρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δι' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος.
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
ἔσθλοί, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρέφ' ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·
τοίοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
“οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.” 160

ᾧΩς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
“δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζεν ἐμείο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε—
οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν— 165
ὧς μοι καὶ τόνδ' ἀνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,

140 προτέρου Ve Eust. : -οιο cet. 144 ath. Ar. 150 γῆρεϊ v. l.
ant. 152 δενδρέφ Ar. codd. : δένδρει Zen. Timon ap. Diog. Laert.
iii. 1. 7 : δένδρῳ h ἐζόμενοι g al. 155 ἦκα] ὅκα Zen. Crates O⁷
158 ἐφκει h cit. Eust. 163 ἴδῃ Ar. a c h i A : ἴδῃς Zen. p³ u d e f g
B C T al. 165 Ἀχαιῶν] Ἀρηῖος p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὗ πω ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.” 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 “ αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἔκυρέ, δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο
 νιέει σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικὴν ἐρατεινὴν. 175
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέττηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρρει ἡδὲ μεταλλάς·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφότερον βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῖρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιος, εἴ ποτ' ἔην γε.” 180

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο φώνησέν τε·
 “ ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἶδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
 λαοὺς Ὀτρήης καὶ Μυγδόνοιο ἀντιθέοιο,
 οἳ ρά τότε ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός·
 “ εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστί·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε ἔϊσκω πηγεσιμάλλῃ,
 ὅς τ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.”

188 ἐλέγμην Strab. 552, 681 189 ante 188 cit. Strab. 552
 193 κεφαλῇ Ar. 1 O⁵ U⁹, P⁶ V¹¹ corr. 198 διῶν A M⁵ U¹⁰ : οἴων Ar.
 Ptol. vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 “οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.” 200

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 “ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς 205
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένῳ γεραώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαμαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἶδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἶδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὖτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.”

Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός· 225
 “τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε,
 ἕξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;”

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

206 σεῦ] σῆς Zen. P¹⁷ 211 ἐξομένων Zen. f o p B T V¹³ V¹⁶ al.
 212 ἔφαινον Ve 215 ἦ (ἦ) Nic. Hdn. p³ f A B T: εἰ vulg.
 220 τέ τιν'] τινα g U¹ U³, Drac. metr. 43, 22 221 εἶη (εἶη) o A
 B T al.: ἦε vulg. 226 τίς γὰρ Trypho (teste Apoll. conl. 506
 22) Vi² 227 τε καὶ Aristoph. Ar.: καὶ (sine τε) M⁹ M¹⁰ P¹² V¹³
 ἦδ' p³ vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“οὗτος δ’ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ’ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔσθηκ’, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλὰκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ’ ἄλλους μὲν πάντας ὀρώ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τ’ οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ’ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ’ ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεΐκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ’ ἐνὶ ποντοπόροισι, 240
 νῦν αὖτ’ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ’ ἢ μοὶ ἐστίν.”
 Ὡς φάτο, τοὺς δ’ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστνυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 “ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 εἰς πεδῖον καταβῆναι, ἔν’ ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο· 255
 οἱ δ’ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος εἰς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.”

235 om. p³ M⁵ O⁵ 240 δεύρω Hdn. A B D L¹⁷ M c T V³² al. : δεῦρο
 vulg. 241 μάχην] πόνον M⁸ M¹⁰ V¹⁹ γρ. L¹⁴ cit. Eust. 244 φίλῃ]
 ἐπ Zen. 252 ἐν πεδίῳ Ge N⁴ V¹⁵ al. τάμηαι ci : τάμωμεν dg al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἄΩς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 26α
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρου·
τῷ δὲ διὰ Σκaiῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 27ο

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο χεῖρας ἀνασχών· 275

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδθθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση,
ὕμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 28ο

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτεῖνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285

τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἣν τιν' ἔοικεν,
ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες

259 ἑταίρους Zen. Ar. h A B C L²⁰ V²⁰ 264 ἴκανον p³ 270 ἔχευαν
a c d h A al. : ἔχευον Ar. vulg. 272 om. p³ 273 ἀρνέων Zen.
277 ἐφορᾷ . . ἐπακούει p³ p⁴⁰ 278 καμόντες p³ L¹ M⁹ V¹
279 τινυ[ν]τα[ι] p¹⁰ 28ο μάρτυρες Zen. p⁴⁰ M³ Mo² P⁴ 283 om.
B C L²⁰ Mo² T V⁹ V²⁰ Plut. qu. conv. 742 A κουροι αχαιω[ν] p⁴⁰
283 a κ[αι] αχαιδα καλλιγυν[p⁴⁰ 284 α]λεξανδρον κατ[p⁴⁰

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινηῆς 290
αυτοὶ μένων, ἥος κε τέλος πολέμοιο κιχείω.”

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δεινομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
έκχεον, ἦδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
ὦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
“ Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, 300
αυτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.”

Ὡς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἼμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
αψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
ἀν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἔκτωρ δὲ Πρίαμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλούντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,

292 ἐπὶ v. l. ant. (αἱ πλείους) 295 ἀφυσσόμενοι Ag. i p⁴⁰ A ss.
B C T V¹ al. : ἀφυσσάμενοι vulg. 297 ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν i M⁵ M⁷
M⁹ M¹³ U⁶ V¹⁸ V²⁷ al. 301 δαμεῖεν A B L¹⁰ T V²⁶ V³¹ v. l. ap.

Eust. : μιγεῖεν cet. 302 ευχομενοι μεγα δ εκτυπε μητιετα ζευς
302 a εξ ιδης βρον]των επι δε στεροπηνη εφεηκεν b θησεμεναι] γαρ εμελλεν
ετ αλγαα τε στοναχας τε c τρωσι τε και] δαναοισιν ανα κρατεραι υσμινας
d αυταρ επει ρ ο] μεσεν τε τελευτησεν τε τον ορκον p⁴⁰ 303 μετα]
προς p⁴⁰ 304 τρωες και δαρδανοι η δε πικουροι p⁴⁰ 304 a σφρ
ειπω] τα με θυμος ενι στήθεσιν ανωγε] v p⁴⁰ 306 ου γαρ πω τλαιην

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 “ Ζεῦ πάτερ, Ἰδθηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 320 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀΐδος εἴσω,
 ἡμῖν δ’ αὖ φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”
 Ὡς ἄρ’ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ’ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχεα κεῖτο·
 αὐτὰρ ὃ γ’ ἀμφ’ ὥμοισιν ἐδύσέτο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡὔκόμοιο.
 330 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δευτέρου αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ’ αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 335 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὥς δ’ αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε’ ἔδυνεν.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ’ ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳάς θ’ ἵπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ῥ’ ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 345 σείοντ’ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
 πρόσθε δ’ Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἔτσην,
 οὐδ’ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ

319 v. om. p⁴⁹ 325 εισροῶν p⁴⁰ 326 ἐκάστω] ἐκάστου Ag.
 V⁹ ss. : ἐκάστων P¹ U¹⁰ m. rec. 334-335 ath. Zen. 337 a (uv.)
 13 litt.] την[p⁴⁰ 338 ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ v. l. in A
 338 a ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὥμοισιν βάλετ’ ἀσπίδα τερσανόεσσα Zen. εἵλετο δ
 αλκιμα δουρε δυω p⁴⁰ 339 αρηια [τευχε εδυνεν] p⁴⁰ 339 a ασπιδα
 και πληγκα φαεινη[ν b και καλας κνημιδας επισφ[υριοις c αμφιδαρ
 ωμοισιν βαλετο ξι[φος p⁴⁰ 345 σείονδ’ p³ 348 χαλκός Ag. o d
 Λ B ss. T, al.: χαλκόν vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεῦτερον ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπενξάμενος Διὶ πατρί· 350
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσθη·
 οἱ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἄτρεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείῃ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἦϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”
 Ἥ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοδὸς ἱφι κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς

352 ath. Ar. δαμῆναι Ar. 354 ο τις p⁴⁰ 355 φη p⁴⁰
 et 369 357 ηκε p⁴⁰ 361 δορ οξν ερυσσάμενος[p⁴⁰ 362 πλῆξεν
 επαιξας κορυθος φαλ[p⁴⁰ αὐτῇ Ar. (αἱ χαριέστεραι καὶ πλέονες), A ss.
 362 a χαλκειης δεινον[p⁴⁰ 364 εὐρύν[αἰπὺν Zen. 366 a διον
 αλεξα[νδρον p⁴⁰ 368 οὐδ' ἐδάμασσα Ar. Ve 370 δεπει[p⁴⁰
 371 ηγχε p⁴⁰ απαλης υπο δειρ [ης] p³ 373 ἐξέρυσεν τε vel
 ἐξείρυσσε Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήρες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχρ' χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν·
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβούσα, 385
 γρητὶ δέ μιν ἔικυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 ἦσκειν εἷρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῇ μιν ἔεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 “δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κείνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλεϊ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἥ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.”
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖον· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 ἦ πῇ με προτέρῳ πολλίων εὖ ναιομενάων 400
 ἄξεις, ἦ Φρυγίης ἦ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστῃς; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μῆδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,

387 ναιεταούσῃ cit. Athen. 191 a, **g p** P¹¹ U⁶ V²³ : -αώσῃ vulg.
 388 εἰρι[**p**⁴¹ init. καλά] πολλά **b g** Mc 389 v. om. **p**⁴¹ **p**⁷⁸
 396-418 ath. Ag. 406 ἀπόεικε κελεύθου Ag. (οὐ μόνον ἐν ταῖς
 ἐκδόσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν) : ἀπόειπε κελεύθους v. l. ant.,
 codd.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον οἷζυε καὶ ἐ φύλασσε,
εἰς ὃ κέ σ' ἦ ἄλοχον ποιήσεται, ἣ ὃ γε δούλην.
κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη— 410
κεῖνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
“ μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τὼς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, 415
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.”

ᾧς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῷ
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳᾶς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425

ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
“ ἦλυθες ἐκ πολέμοι· ὥς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλου Μενέλαου
ἐξαυτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μὴδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆῃς.”

411 κείνῳ a al. πορσανέουσα Ar. bcdgh A T al.: πορσυνέουσα
vulg. 416 ἔχθεα et ἄχθεα Ar. (διχῶς): ἄχθεα C V²⁰: ἄλγεα v. l.
ant. 423-426 pro his vv. αὐτὴ δ' ἀντίον ἴξεν Ἀλεξάνδροιο ἀνακτος
Zen. 428 πολέμοιο p³: -ου cet. 432-436 ath. Ar. 434 παύεσθαι
Ar. a e h B C Vi⁸ al.: παύσασθαι vulg. 436 δαμασθῆς p³ k A Ge
L¹⁰ L¹⁸ M⁸ Mo N⁴ P⁶ U¹⁰ V¹² V¹⁵ V¹⁹ Ve al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 “μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κείνον δ’ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέλομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ’ ὦδέ γ’ ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ’ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.”

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ’ εἶπετ’ ἄκοιτις.

Τὼ μὲν ἄρ’ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ’ ἂν’ ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ἔοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ’ οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ’ ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ’ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ’ ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ’ Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἣν τιν’ ἔοικεν,
 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.” 460

Ὡς ἔφατ’ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ’ ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

442 γ’ A L³: om. cet. φρένας ἔρος v. l. ap. Eust. 443 πρό-
 τερον a e B C T 453 ἐκεύθανεν P³ 459 ἀποτινέτον Zen. ἣν τ’
 ἐπέοικε U¹ U⁵ al.: ἣν ἐπέοικε h U¹¹ V²¹ al.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομίῳ ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἥ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἥ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἀνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”
 “Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ· 20
 πλησθαὶ αἷ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

3 ἐφνοχόει v. l. ant. (? Zen.) : εἰν- U¹ : φν- Pal¹ : ὄν- P⁸ 15 β'
 om. P¹ h Eust. al. 17 αὖ πως Ar. : αὐτως Aristoph. : αὐτως vel
 αὐτως codd. γένοιτο Aristoph. codd. : πέλοιτο Ar.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 "Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 " αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ξείπες· 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἴδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοιό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
 " δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πολλίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὦμόν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔτσης,
 λοιβῆς τε κυλίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ἥρη· 50
 " ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἀργός τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυνάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

24 ἦρη codd praeter A ss, E² E⁴ Et H³ O⁶ P⁷ Pal² U⁶ κέχαδε L⁴
 Pa U³ V¹ V⁴ V¹¹ V¹⁹ al. Eust. 27 ἵππω a o g al. 43 δῶκ' ἀέκων
 Trypho 47 -μελίῳ A Pe V¹⁴ V²⁰ al., cf. Z 449 48 βωμὸς] θυμὸς
 cit. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τάνων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, 70
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.”
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἡ ναῦτησι τέρας ἦε στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·
 τῷ ἔϊκυϊ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
 Τρῳᾶς θ' ἱπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς· 80
 ὦδε δὲ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἡ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεὺς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.”
 Ὡς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε. 85

55-56 ath. Ar. 57 κ]ρηναί p⁴¹ 62 ἐπιείζομεν Apoll. synt.
 ii. 84. Vc p⁷⁷ 66 δ' om. h 69 a κ]υδι[στη p⁴¹ 78 τῷ ἰκέλη
 p¹¹ Vc V¹¹

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

η δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἐσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων 90
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον.
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱὸν
 σῶ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελείης.”

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθην·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλον αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἥραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνοσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν. 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν

87 om. T 88 εὔρε δὲ τόνδε Zen. P⁴¹ omissio v. 89 92 προσ-
 ἔφη γλαυκῶπις Ἀθήνη g al. 115 ἀρχὸν Ἀχαιῶν of B C T al.
 116 ὁ σύλα] ἐσύλα Ve

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀβλήητα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἷστόν,
 εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτειε,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἷστ' 125
 ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 ἥ τοι πρόσθε στήσα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἡ δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἐέργη μύϊαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ,
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχήης
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἷστός·
 διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλείο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλείστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστὸς ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίμνῃ
 Μηρονὶς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρὶ τε κῦδος· 145

117 ath. Ar. μελαινέων Ar. A B Ge V²⁰: μελαινάνων vulg.
 118 κατεκόσμεε g p al. 124 ante 123 posuit Zen. 129 τοι Ar.
 vulg.: οἱ v. l. ant. (?), M⁹ P¹² V¹ 137 ἔλυμα Zen. Aristoph.
 139 ἄρ' οἷστὸς] ἄρα χαλκὸς Zen. 140 ath. Ar. 142 ἵππων vulg.:
 ἵππῳ m Bm⁴ P¹⁷ al.: ἵππου M³ cit. Eust.: quid leg. Aristoph. Ar. non
 liquet 145 ἵππων a g h k o Mc V¹ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τοιοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροί
εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρητίφιλος Μενέλαος. 150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄσφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155
οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἱμά τε ἀρνών
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἷ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, 160
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῃ ἀπέτεισαν,
σὺν σφῆσι κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
τῇσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·

ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε, 170
αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο.

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργεῖην Ἐλένην· σέο δ' ὁστέα πύσει ἄρουρα

148 δ' Ar. vulg. : τ' v. l. ant., a g al. 149 ath. Ar. 151 δὲ
ἶδεν Hdn. vulg. : δ' εἶδεν v. l. ant. b c o p al. 153 τοῖς] τὸν
g h q al. προσέφη c g p⁴² al. 161 τελέσει σὺν τε μεγάλῃ τίσουςι
Zen. τελεσσει L⁴ P¹³ P¹⁹ P²¹ 170 πότμον Ar. P¹⁰, γρ. Vi⁸ : μοῖραν
v. l. ant. (ἐν ταῖς κοιναῖς), vulg. 171 ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Ar.
(διχῶς) : ἐλέγχιστος codd. πολυψιον et πολὺ δ' ἴψιον v. ll. ap. Strab.
370 173 λίποιεν c f g h al. cf. B 160, 161 174 ἄρουραν p¹

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 'αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν 180
 σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 "θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
 οὐκ ἐν καιρίῳ δὲ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζῳστήρ τε παναίολος ἦδ' ὑπένερθε
 ζῳμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
 ἔλκος δ' ἱητὴρ ἐπιμάσσεται ἦδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων."

Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 "Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἱητῆρος,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν, 195
 ὃν τις οἶστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος."

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν 200
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

184 που v. l. ant.

βέλος πάγῃ O⁵ P³ P⁵ U⁹

(= 205-207)

Ἀχαιῶν vulg.

O⁹ Vi³ W⁴, γρ. b, V¹⁰ corr.

185 οὐθὴν καίριον δὲ βέλος πάγῃ, γρ. Bm⁸ :

191 κεν] περ h

195-197 ath. hic Ar.

195 Ἀτρείος υἱόν o A Mc T U⁵ U⁹ V¹⁴ al. : ἀρχὸν

196-197 om. h (pars) o p²⁴

202 θρήκης o L¹² O⁸

ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
ὃν τις δῖστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδῶς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

ᾧς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωε·
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. 210
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος

βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
κυκλός', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.

λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε 215
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπέποντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπένδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχέμεν, ὅππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν·
καί ῥ' οὕς μὲν σπένδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

205 Ἰβη Αἰ. e h i k A B C T V¹ al. ἀρχὸν Ἀχαιῶν o e i A B C
T al. : Ἀτρεὺς υἱόν vulg. 212 κύκλος Αἰ. : κύκλοσφ' l Vi¹ :
κυκλῶσ' V²² 213 δ' ἐκ] δὲ p¹ 218 αἶμ' ἐκμυζήσαντ' ἐπὶ τ' ἥπια
φάρμακ' ἔπασσον Plat. rep. 408 A (om. 219, uv.) : ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα
πάσσε Plut. vit. Hom. 2. 211 229 παρὶσχέμεν o f A B T Vi² Vi³
al. : παρασχέμεν vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

“ Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ’ ἀρωγός, 235
ἀλλ’ οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὐτ’ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

Οὓς τινας αὖ μεθίντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
“ Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ’ οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥτε νεβροί,
αἳ τ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἐστᾶσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ’ εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θωλὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδῃτ’ αἳ κ’ ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων; ”

Ὡς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν· 250
ἦλθε δ’ ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἱ δ’ ἀμφ’ Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συτὶ εἵκελος ἀλκὴν,
Μηριόνης δ’ ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·

“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυνπώλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ’ ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἡδ’ ἐν δαίθῳ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260
εἷ περ γάρ τ’ ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ’, ὥς περ ἐμοί, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

238 αὐτ’ Ar. E² Ge Ma³ Pal¹ : δ’ αὐτ’ vulg. 242 ἐλεγχέες Ar.
codd. (cf. E 787) 245 τίς Ar. vulg. : τί h o B T al. 248 ἐρρύατ’
Ve 249 αἳ χ’ ὕμιν v. l. ant. M⁷ U³ U⁵ al. 260 κρητῆρι Ar. h
V¹³ : κρητῆρσι vulg.

ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεται εἶναι."

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα· 265

“ Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι' ἔχεναν
Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270
ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.”

ᾧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχετο γηθόσυνος κῆρ·
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἰόντι μελάντερον ἥτε πίσσα
φαίνεται' ἰὸν κατὰ πόντον, ἅγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες

κυνάεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω·

αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.

αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,

τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος, 290

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.”

ᾧς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

264 εὔχεο a c d f i k l A ss. T al. 277 δ' ἀπάνευθεν o O⁵ P⁵
U⁵ U⁹ U¹⁰ ἰόντι Ar. vulg.: ἰόντι Zen. 1 s Vev. l. ap. Eust. al.
280 ἀρηϊθῶων d h i al. 282 κυνάεαι ἡρώων Zen. βεβριθυῖαι
Ar. ed. altera 283 καὶ μὲν τοὺς p⁴ h M⁸ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν·
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 “μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνωρέηφι πεποιθὼς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερον οὖτω.
 ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τεῖχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”
 Ὡς ὁ γέρων ὀτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς· 310
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ γέρον, εἶθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίῃ δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
 ἀλλὰ σε γῆρας τεῖρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”
 Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλοισι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
 εἰ τότε κούρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάσει.

296 Θάωνά τε Δηϊπυρόν τε Apoll. lex. s. v. αἴμονα (cf. N 92)

297 μὲν πρῶτα] πρῶτιστα b al. 299 ἔλασεν Ar. codd.: ἔεργεν v. l. ant. 303 ἱπποσύνησι καὶ p⁴ o al. 308 πόλεας Ar. Ptol.

Asc. Hdn. p⁴ i A al.: πόλιας vulg. ἐπόρθεον A Ge L² L¹⁶ T: ἐπόρθεον V¹²: ἐπόρθουν vulg. 318 τοι¹ κεν a d e g h p⁴ al. 319 κατέκταν Ar. Hdn. vulg.: κατέκτα c m L² V¹⁵ Ve al.: κατέκτον A ss. B C Ge V²⁰

320 ath. Ar. (cf. N 729) οὐ γὰρ πῶς Dion. Hal. de ing. Dem. 321 ὀπάσει Ar. h P¹⁰: ἰκάνει vulg.

ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισιν· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἱ περ ἐμείο
 ὀπλότεροι γεγάασιν πεποίθασιν τε βίβηφιν.” 325

“Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 εὖρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
 ἐσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνοριόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσευ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντας
 ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
 πρῶτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμείο,
 ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα;

333 Τρώων Αἰ. **ch1** Tal. : Τρώων θ' vulg. 334 ὀππότε κέν τις
 ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειε ed. ἢ πολύστ.χος

339 δόλοισι] λόγιοις **p**⁴ φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zen. 344 ἀχαιοῖς
 a M⁷, L⁴ corr.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ὄψεται, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάξεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὥς γυνῶ χωόμενοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικίῳ περιώσιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἥπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θείειν.”

ᾧς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
ἑσταότ' ἔν θ' ἱπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
πὰρ δέ οἱ ἐστήκει Σθέnelος, Καπανηῖος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηῖοισι μάχεσθαι,
ὥς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξείνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνεϊκεῖ, λαὸν ἀγείρων·
οἱ δὲ τότ' ἐστρατώνεθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.

353 ἦν κ' **p**⁴ A T : ἦν vu'g. : cf. Θ 471 I 359 N 260 Σ 457 T 147
361 δῆνεα] μήδεα i 363 μεταμῶνια Apoll. lex., c A B Ge
M¹ T al. : μεταμῶλια **p**⁴ vulg. 368 καὶ μὲν τὸν **p**⁴ Ge M⁷ M⁹ M¹¹
M¹³ U¹ U³ U⁵ al. 369 om. **p**³² A 371 ὀπιπτεύεις A B C
T V⁶ V¹² V²² : ὀπιπτεύεις vulg. 377 ξείνος] κείνος v. l. in A T
ἀγείρας v. l. ant. M⁹ P¹² 378 δὲ **p**⁴ h p A T al. : βα vulg.
HOM. IL. 6

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἔνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
 δαινυνμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλήϊης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξείνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῶνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίσζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἰο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400
 ὧς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλμίοιο·
 "Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἐπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῇ·
 κείνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὕλυντο
 τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ." 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

392 ἄρ' ἀνερχομένῳ Bentley (ut Z 187) : ἀναερχομένῳ 1 km A T al. :
 ἐπανερχομένῳ c : ἀνερχομένῳ vulg. λόχον] δόλον M⁹ P¹² (cf. Z 187)

395 Πολυφόντης A : Δυκοφόντης cet. codd. 398 ἀναπροέηκε
 p¹ 400 ἀμείνων Ag. A 407-409 ath. Ag. 410 ἐν θέο Apol-
 lonius τιμήν Ag.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

“ τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὁτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηλώσωσι· ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι· ἄνακτος
ὀρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεῖ κύμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον· μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἔδον κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλδος ἄχνην·
ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν,
σιγῇ δευδιότες σιγῆς· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοντες ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' ὅϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἄζηχες μεμαυῖαι ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν,
ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ῶρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,

412 τέττα Helladius ap. Phot. bibl. 531 b 12 416 Τρώων ἐκ-
πέρωσ' εὐ ναιόμενον ποτλίεθρον S T ad A 407 424 τε A h al. :
τὰ vulg. : τοι 1 426 ἰδὲ Ag. V¹, Bm⁴ ss. 427 ὀρνυντο p⁴ M⁸ U⁶
434 ἐστήκωσιν p⁴ g m A B T al. 435 μεμαυῖαι p⁴ O⁶ O⁶ Vi⁸
Zonar. 55. 28 438 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα cit. Polyb. xv. 12
(cf. B 804)

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Ἄρεος ἀνδροφόνιοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
 ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίου ἐμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 ἥριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῷ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

441 om. O⁵ T 446 ἵκανον d M⁸ M¹⁰ U⁸ V¹⁴ 450 om. O⁵
 453 μισγάγκειαν o g A B al. : μισγάγγειαν vulg. 455 τηλόθι v. l.
 ant. ? c h s w 456 πόνος Ag. h : φόνος M¹² R⁴ V⁸ : φόβος v. l.
 ant., vulg. 461 om. p' 463 ἔλαβε] εἴλε g al. 467 γάρ ῥ'
 b d g s A al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,

ἥϊθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ

Ἰδθηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475

γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·

τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι

θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν

ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480

δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος

ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὥς,

ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει

λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·

τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ 485

ἐξέταμ', ὄφρα ἵπυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·

ἡ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.

τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν

Αἴας διογενῆς· τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθώρηξ

Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί. 490

τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖρον,

βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

ἥριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ, 495

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο

ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,

ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,

ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων.

τόν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοιο χολωσάμενος βάλε δουρί 500

478 θρεπτὰ Zen. o e h Gc U¹ V¹ V¹² V¹⁶ al. 481 χάλκεον] ἀργεῖον
Ve 490 ὀξεί χαλκῷ o L¹⁰ V¹⁶ : δουρὶ φαεινῷ M⁹ P¹² v. l. in A
493 ἐκφυγε a M⁷ P⁶ P¹⁵ V¹ V¹¹, v. l. ap. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

κορσην· ἡ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμον ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 “ ὄρυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μῆδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρώς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠὲ κόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὅθι μεθιέντα ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστέα λᾶας ἀναιδὴς
 ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείρως, οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίσθησαν γὰρ ἐταῖροι

516 μεθιέντας codd. 517 κῆρ M⁴ 520 ἦρως Strab. vii. 58
 524 ἐπέδραμεν P⁴ περ] μιν g⁹ U⁵ al. 527 ἀπεσσύμενον Ar. alt.
 κ1 Ge L⁸ L¹⁹ M⁵ T U¹¹ V³² Vi²: ἐπεσσύμενον vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἳ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535
ὥς τώ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὅξ' ἔϊ χαλκῷ 540
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

542 ἐλοῦσ' αὐτὰρ d g h o p **p**⁴ A ss. : ἐλοῦσα αὐτὰρ L¹⁴ V¹² V³² Eust. .
ἰλουσ' αὐτὰρ vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
 δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἥφαιστοιο· δῶν δέ οἱ νιέες ἦσθην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἦλνθ' ἀκωκῇ
 ἔγχους, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένιοι·

4 δαΐε δέ οἱ P¹ c f, v. l. ap. Eust.
 (gl. *expectare*) Vi¹

21 περιμῆναι M^o O⁵ P¹ P¹¹ U⁹

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ὕφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 ἵππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάλθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχρεσφι,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἀρηα· 30
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῆδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;”

ἌΩς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἀρηα· 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίου μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαίστον ἐνήρατο Μήϊνος υἱὸν
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχρ' μακρῷ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη·

31 (τειχεσιπλῆτα inscr. J. H. S. xxi. 288) : τειχεσιβλήτα Zen. Bm²
 L¹⁶ P¹⁰ (p¹⁶ L⁶ V¹⁵ ss.) Macr. i. 12. 9 : πλῆκτα o 42 om. p¹⁶ A B
 C E² E³ Et T V²⁰ V²⁶ Vi⁶ 43 τέκτονος Strabo 413 p¹⁶ Vi⁵ corr. ex 59
 44 τ' ἄρνης q t Bm⁴ U⁹ 47 μόρος 1p U³ 48 ἐσύλεον ἐσθλοὶ
 ἐταῖροι g Bm⁸ U³ U⁶

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἄλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἦσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν,
 ἦριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἄρμονιδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκή·
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾤ.
 τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
 ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμωνιδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμον Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμψ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον 80
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε

53 χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zen. 57 om. **p¹⁶ e o A B C T U⁵**
 V³² al. 58 δ' ἐξ ὀχέων g 1 al. 58 a αἶολα παμφανόωντα παρέ-
 τρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι b ὠκύποδες τοῦ δ' αἰθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε Ma³
 V¹³ W⁴, Lp O³ W³ marg. (= 295, 6) 60 πάντα] πολλὰ Ar. ed. altera
 63 πέλοντο Ve 64 ath. Ar. 75 ἐν κονίῃς c h o p Δ D L⁹ L¹⁶
 T V¹⁰: ἐν κονίῃσι a i O⁵ V³²: ἐξ ὀχέων v. l. A: vm. om. **p¹⁶**

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἌΩς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη, 85

ἢ μετὰ Τρῳέεσσιν ὁμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἅμ πεδῖον ποταμῷ πλήθοντι ἑοικῶς

χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·

τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανώσων,
οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων 90

ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·

πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζήων·

ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρῶων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95

θύνοντ' ἅμ πεδῖον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,

καὶ βάλλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,

θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἷματι θώρηξ. 100

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“ ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·

βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔ φημι

δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με

ᾤρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.” 105

ἌΩς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὥκ' ἀμάσσειν,

ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν

ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·

“ ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσῃο δίφρου,

ὄφρα μοι ἐξ ὧμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.” 110

ἌΩς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

89 ἐεργμέναι vulg.: ἐερμέναι Ar. O² O⁵ P⁷ (γ in ras. A) 96 ἅμ

vulg.: ἂν A T al. πρόσθεν M⁵ O⁵ O⁶ P²¹ V¹³ W¹ 104 δηθὰ

σχήσεσθαι P¹⁶ g k Ge P⁶ P¹⁵ P¹⁶ U⁶ al., v. l. Eust. βέλος Ar. vulg.: μένος P¹⁶ Ge P⁶ P¹⁵ Pal¹ 106 φάτ' ἐπευχόμενος h O⁶ U³ Ve Eust.

109 ὄρσε b g al.: ὄρσεο e m Ve al. 110 ὧμοιῖν M⁷ P¹² Ve

παρ δὲ στὰς βέλος ὥκῃ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος.
δὴ τότε' ἔπειτ' ἡρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δητῷ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἐγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπύχεται, οὐδέ μέ φησι
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 120

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125
ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι· 135
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀίεσσι
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσει·
τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύνεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται· 140

115 μεν c k m al. : μου 1 : μοι vulg.
codd. : τὸν δέ τέ μ' Ar. p¹⁶ § O 119
ἀνθρωπον Zen. 130 σύπερ 1
τὴν Zen. : τήν γ' vulg. οὐτάσαι Zen.
Ptol. Pind.

118 δὸς δέ τέ μ' Herod.
126 om. p¹⁶ 128 ἡδ'
132 τήν γ' ei τὴν Ar. (διχῶς) :
χαλκῷ] δουρί p¹⁶ 136 ἔχεν

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνόου καὶ Ὑπείρωνα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί, 145
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμων
πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμων ἐέργαθεν ἥδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετῴχετο καὶ Πολύιδον,
υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους, 150
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθου τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆραϊ λυγρῷ,
υἶὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιω दाτέοντο.

Ἔνθ' υἱας Πριάμοιο δύνω λάβε Δαρδανίδαο
εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξι
πόρτιος ἢ βουός, ξύλοχον κατά βοσκομενάων,
ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
εὖρε Λυκάονος υἶὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤνδα· 170
“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἷστοι

141 κέχυντο Ve: τέτανται **P**¹⁶, v. om. U³ U¹³ 146 τοῦ δ' ἐτέρου
Zen. 156 ἀμφοτέρων Zen. d g h l V³² al. : ἀμφοτέροιν b Bm² L¹¹
L¹⁶ P¹³ al. 162 πόρτιος L¹⁴ : βουκόλου Zen.

καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
" Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἵσκω,
ἄσπιδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστιν.
εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ ὄν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὃ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδῃ γάρ οἱ ἐφήκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῆϊ προΐάψειν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
ἀλλὰ πού ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχές· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195
ἐστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκῶν
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
ἵπποισιν με κέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς

181 μιν et μὲν Ar. (διχῶς): μὲν Ang. M⁵ O⁵ U⁶ V²⁹ 183 ath. Ar.
187 ath. Zen. 194 aliter Zen. (ὅτι Z. μετέθηκεν Ariston.)
200 ἀντὶ p¹⁶ Pall¹

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγειρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἥματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἑρατεινὴν 210
 ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ."

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἦδ' α·
 "μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὄφρα ἴδῃαι
 οἶοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάλιστα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ· 230
 μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·

203 τρώων pro ἀνδρῶν O⁷ εἰωθότε Ve ἄδην Ar.: ἄδην O N¹
 O⁷ U¹³: ἄδην v. l. ant. vulg. 205 ἔμελλεν b o p r p¹⁶ A B al.
 211 Ἑκτορι δῖῳ] ἵπποδάμοισιν v. l. ant. 221 ἐπιβήσῃαι p¹⁶ p⁵⁷
 227 ἐπιβήσομαι Zen. b c g p¹⁶ C 231 εἰωθότι Ar. vulg.: εἰωθότε
 h o p⁵⁷ V¹² V¹³ V¹⁴ al.

μὴ τῷ μὲν δείσαντε μαθήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτεῖνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί."

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Τυδεΐδῃ Διὸς υἱὸς, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὁρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἦν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐὺ εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιος
 εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτω
 θῆνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης." 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν· 255
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους

234 ποθέοντες **aofho** P¹⁶ Ve al. 239 φωνήσαντε **nhk** al.
 βάντε **h** al. 245 ἔχοντε **clq** al. 247 μὲν ἀμύμονος vulg. :
 μεγαλήτορος **agiko** A ss. al. 249-250 ath. Zen. 249 ἐφ'
 Ατ. vulg. : ἀφ' Ma⁸ P¹⁰ 252 σε] με Plut. vit. Hom. 2. 134, g L¹²
 U¹ 253 ἀλυσκάζοντα O⁷ v. l. ap. Eust. 255 ἐπιβήμεναι l
 αὐτῶς] ἐμης Vc, γρ. M⁸ 258 γ' Ατ. codd. : εἰ μήθ' O⁷

αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείας δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δώχ' υἱὸς ποιῆν Γανυμήδεος, οὔνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη. 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῷ δὲ δὴν Αἰνεία δῶκεν, μῆστωρε φόβοιο.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν·"

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "καρτερόθυμε, daίφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι."

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280
 καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ παταμένη θώρηκι πελάσθη·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας." 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "ἡμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶτ' γ' οἶω
 πρῶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρῶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν."

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290

263 Αἰνείω Zen. (cf. 323) ἐπαΐξας L¹¹ L¹⁶ M⁷ M⁸ M⁹ V¹ V¹⁸ Pa
 Ve καλλιτρίχας ἵππους g U¹⁰ V¹ (cf. 323) 264 ἐξελάσαι A V¹
 (cf. 324) 270 γενέθλης L⁸ L¹⁹ M⁴ U¹ U⁵ U⁶ V¹ V¹⁴ V¹⁶ V²⁷: γενέθληρ
 C L¹¹ L¹⁶ Lp U¹³ 272 μῆστωρε Ar. vulg.: μῆστωρι b P¹³ T (uv.)
 Plat. Lach. 191 b 279 τύχωμι A, M⁸ corr. lemm. Lp: -μαι P¹⁰:
 τύχοιμι cet. 285 ἀσ[χέσεσθαι] p¹⁶

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρήs,
 αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νεύατον ἀνθρεῶνα·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι 295
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
 δείσας μή πῶς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαίνει λέων ὥς ἀλκί πεποιθώς,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ρέα πάλλε καὶ οἷος.
 τῷ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰσχύιον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 ἔστη γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310

Καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχσε λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπαηῆος ἐλήθετο συνθεσιάν
 τάων ἅς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους

293 ἐξελύθη Ar. Apoll. lex. s. v. αἰχμῆται, bg11 p¹⁶ A B Ve ai. :
 ἐξεσύθη Zen. vulg. : ἐξεχύθη P⁸ P⁷ U³ U⁹ : ἐξέσυτο ● Lp T 317 ἐκ]
 ἀπὸ ● ἔλγεται M⁹ U⁶ V¹² V³² al. : ἔλοιτο Ar.

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείας δ' ἐπαίξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ὤωκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ῥῆδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπ' ὤχετο νηλεῖ χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὅ τ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἑννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὁπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἵθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίῳ διὰ πέπλῳ, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναντος· ῥέε δ' ἀμβροτον αἷμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανῇ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτήτος·
 ἦ οὐχ ἄλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ῥιγήσειν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.”

ἌΩς ἐφάθ', ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς·

323 Αἰνείω Zen. 329 κρατερωνύχας ἵπποις Zen. 336 δουρὶ]
 χαλκῷ b f i p al. 337 δόρυ] διὰ h 346 ἔληται a i C al. 350 καὶ
 ἐς qu. s T

- τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἥμενον· ἥερι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ·
 ἡ δὲ γνύξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιον
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 “ φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”
 ὦς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινευ ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέεσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 μητρὸς ἐῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 “ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;”
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ· 375
 “ οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνῃ, δῖα θεάων·
 “ τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·

359 ἐκκόμισαί bcdg al.

C al. 366 ἐλάαν] ἵππους o L¹⁸V¹⁸ V²³: ἄκοντε vulg.

qu. s B Lp

363 ἄρ' om. vulg.: hab. c g i m B

ἀέκοντε q U² U⁶ V⁹ V¹⁰ V¹⁴ V¹⁸374 ἐνωπὶ a d al.: ἐνιπῇ Ang. ss. M⁹ P¹².

378 ἐστιν] ἔσκε Ve

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλῶης, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
 χαλκῷ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλὴς Ἡερίβοια,
 Ἑρμεία ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλειψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οὔστῳ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλή δ' Αἰδὼς ἐν τοῖσι πελώριος ὦκὺν οὔστόν, 395
 εὖτε μιν ὦτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἄχεων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οὔστὸς
 ὦμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητὸς γε τέτυκτο.
 σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθεται αἴσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410
 φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχηται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,

388 αατος p¹⁰² 390 Ἑρμεία a N⁴ R¹ V¹: Ἑρμεία τ' 1r al.: Ἑρμείω
 U¹ 394 καὶ et κέν Ar. (διχως): καὶ μιν M¹¹ U¹¹: καὶ περ afh B C
 al.: κέν μιν vulg. 403 αἰσυλοεργός Ar. δs] δ τ' v. l. g T
 407 μάχεται p¹ e h i o al.: μάχοιτο plerique 408 τί et τέ Ar.
 (διχως): τι codd.

ἐξ ὕπνου γοώωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ιφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.” 415

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ’ ἰχῶ χειρὸς ὁμόργυν·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ’ αὐτ’ εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;
 ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαϊάδων ἀνιείσα
 Τρῳσὶν ἅμα σπένεσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
 τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαϊάδων εὐπέπλων
 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.” 425

ᾧ φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·
 “οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
 ἀλλὰ σὺ γ’ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 ταῦτα δ’ Ἀρηϊ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.” 430

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεΐα δ’ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ’ ὃ γ’ ἄρ’ οὐδὲ θεὸν μέγαν ᾔζετο, ἴετο δ’ αἰεὶ
 Αἰνεΐαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
 τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ’ Ἀπόλλων·
 ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ’ ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 “φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
 ἴσ’ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ’ ἀνθρώπων.”

ᾧ φάτο, Τυδείδης δ’ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

416 ἰχῶ α c c e q p¹ B al. : ἰχῶρ vulg. χειρὶν Zen. 423 ἀμ’
 ἔσπεσθαι c p p¹ al 428 τέκνον ἐμόν, οὐ τοι Cic. ad Att. xiv. 13. 2,
 Plut. de aud. poet. 36 a 443 τυτθὸν Ag. codd : πολλὸν v. l. ant.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

- μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
 ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἔκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλφ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 δὴ τότε θοῦρον Ἄρῃα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.”
 Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῶας δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 “ὦ νιεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος, 465
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἑάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἔκτορι δῖῳ,
 Αἰνείας, νῖδος μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο·
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σάώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.”
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 470
 ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἔκτορα δῖον·

444 ἀλευόμενος Ar. (cod. Athous) g q Ge T al. 445 ἀπάνευθεν
 g V¹ 461 Τρῶας Antim. Sinop Cyp. : Τρῶας v. l. ant. (ἡ κοινή
 sch. T) Ptol. Asc., o M¹ M⁵ O⁶ U² : Τρῶας f h k n: q al. : Τρώων vulg.
 οὖλος] ἡλὸς v. l. ant. 463 νιέσι g h al. 466 εὖ (εὐπ.)
 ποιητῆσι Zen. vulg. : εὖ (εὐπ.) ποιητοῖσι Ar. b g h al. 467 ὃν M⁷
 corr. Eu. : ὃντ' cet. 468 α 468 α
 εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη i (= E 248)

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Ἔκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὁ πρὶν ἔχεςκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινήμενι,
 ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδεύης.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
 τύνῃ δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσι.
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λῖνοί' ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρῖνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ

472 τοῖ αο α. 475 τῶν] τῷ L² M⁸ M¹⁰ Mo Pa 477 δ' αὐ
 b c g h al. : δὲ vulg. 481 τὰ τ' codd. 487 λῖνοιο c E. M. 183,
 33 : λίνου τε O⁷ : -ου cet. 491 χαλσπὴν a c g h i k al. 500 ὅτε τε]
 εὖτ' ἂν Ptol. Asc.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες. 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιοχόμενος· τοῦ δ' ἐκράϊαιεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔ τι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 Τοὺς δ' Αἶαντε δῶα καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἃς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόεντα 525
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἐμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας· 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”
 Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,

511 ἀρηγός ο C U⁵ V¹ V⁴ 520 οἱ δὲ] ἡδὲ p L²⁰ M⁸ M⁹ M¹³ T U¹⁰
 V¹. 527 om. p⁴¹ 530] νηs p⁴¹ 531 αἰδομένων δ' vulg. : δ'
 om. Ar. h L¹⁴ V¹² V²⁶ : τ' Eust.

Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τίον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιώτοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὥς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὃς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·
 Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαῳάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένων· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·
 τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάττησιν ἑοικότες ὑψηλῇσι. 560
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρητίφιλος Μενέλαος,

534 Αἰνείω dg al. : Αἰνείω vulg. : Αἰνείαιο m V¹ V¹⁶ al. Δημοκόωντα
 c1k C al. 538 χαλκός e h m T al. : καὶ τῆς vulg. 540 ἤριπε δὲ
 πρηγῆς 1r U⁹ V⁵ 542 Ὀρσίλοχον codd. : Ὀρτίλοχον Zen. (teste
 9 γ 489) 543 Ἐσθήρη v, l. in T 546 Ὀρτίλοχον Zen.
 f o B M¹⁰ N⁴ Pal¹ T V¹⁰ V¹³ 547 Ὀρτίλοχος iidem 549 Ὀρτί-
 λοχος N⁴ (δ πρόγονος διὰ τοῦ τ, δ παῖς διὰ τοῦ σ 9 Et Flor. Lp T : ita
 Ag. Aristoph., sed Paus. iv. 30. 2 utrumque Ὀρτίλοχον vocat)
 560 ἑοικότε Ag. h U¹³ 561 βοὴν ἀγαθὸς e

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείῃ.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλει πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575
 Ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἐγχεῖ νύξε κατὰ κληῖδα τυχῆσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἥνιοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὁ δ' ὑπέστρεφε μῶνυχας ἵππους—
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἥνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 δητὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης—
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
 Τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐννώ,

567 σφας **b d g** B C D T al. 579 παρὰ **e h D T** al. 583 πέσεν
h V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 587 ῥ' ἀμάθοιο] ῥ' om. **l m r** al. : ψαμάθοιο **chi** al.
 588 πέσον **p⁷²** 591 κεκληγώς **codd.**, cf. Π 430

ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθε. 595

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ. 600

“ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.”

Ἄως ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας. 610

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἐ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἴας.

τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.

αὐτὰρ ὁ λαῖξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.

οἶσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

οἷ ἔ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν 625
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἑρακλείδην, ἧν τε μέγαν τε,
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι μοῖρα κραταιή.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
“Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν

οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
ἀλλ' οἷόν τινα φασι βίην Ἑρακλεῖην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα θυμολέοντα·
ὅς ποτε δεῦρ' ἔλθων ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀτομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.”

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤυδα·
“Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἱρήν
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
ὅς ρά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἶδι κλυτοπόλῳ.”

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν, ὁ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος 655

630 ἰόντε Ar. ed. altera 638 ἀλλ' οἷον Aristoph. Ar. Heracleo :
ἀλλοῖον Tyrannio, Pius : ἀλλ' οἷον Parmen., Nicias Ἑρακλεῖην
Zen. (ἀμέτρως), M⁵ M⁸ M¹ M¹³ O⁸ U² U³ U¹³ 646 ἐμοῦ b c g m V¹
V¹² al. 650 ῥέξαντα p L¹ M¹ M¹⁰ V² 651 ὧν τῶν f k A al.

Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ῥίξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσου
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ῥῆθ' ἀλεγεινῇ·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ 660
βεβλήκει, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὅστέφ' ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε, 665
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μέιλινον, ὅφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἔκνημιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἵφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ· 675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὤξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 680
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπε·
“ Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε

656 ἀμαρτῇ Hdn. vulg. : ἀμαρτῇ Ag. : δμαρτῇ b c f g i o p, v. l. ap.
Eust. 657 ῥίξεν p¹ 661 βεβλήκει Ag. p⁵⁸ A ss. B Ge Pal¹
V²⁰ : -κει cet. 665 τό οἱ v. l. ant. 667]φισ ἐποντ[p³³ ut conl.
Brandreth 686 οὐκ] οὐδ' c g

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

νοστήσας οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”

“Ὡς φάτο, τὸν δ’ οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος ὄφρα τάχιστα 690
ῶσαιτ’ Ἀργείους, πολέων δ’ ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἶσαν ὑπ’ αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ’ ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
ἵφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
τὸν δὲ λίπε ψυχή, κατὰ δ’ ὀφθαλμῶν κέχυτ’ ἀχλὺς·
αὐτῖς δ’ ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ’ ὑπ’ Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
οὔτε ποτ’ ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ’ αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ’, ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ’ ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο παῖς καὶ χάλκεος Ἀρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ’, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρῆχόν τ’ αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ’ Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
ὃς ῥ’ ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ’ ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
αὐτίκ’ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ’ ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω, 715

695 Σελάγων ἱtol. Pind. 697 ἐμπνύνθη Ar. uv. (cf. X 475):
ἀμπνύνθη codd. 700 προτρέποντο v. l. ant. ἐπὶ] ἀπὸ v. l. ant.
701 μάχην h U¹³ V¹² V²¹: -ης c 703 ἐξενάριξαν Ar. e1 A B Cal.:
ἐξενάριξεν cet. 707 Ὀρέσβιον] ὑπέρβριον k m Ge ss. L¹⁰ V¹⁰
708 ἄδῃ Zen., v. l. ap. Strab. 407

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μάλινεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἥ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·

Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέφ' ἄξονι ἀμφίς.

τῶν ἦτοι χρυσέη ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι 725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἀντυγές εἰσι.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730

κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι,
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735

ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν

δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ Φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ, 74

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῦ πελώρου,

δεινὴ τε σμερδὸν τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον

χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν·
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔζχος 745

βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

725 ἐπίσσωτρα ἐν τισὶ B A B Lp P¹¹ γρ. Bm⁶, E⁴ ss. 731 καδδ'
 ἔβ. i ἤραρεν V²², γρ. Ang. 734-735 ath. Zen. 744 πολίων
 K A Gc N⁴ U⁶: πόλεων cet.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἡρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 “ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρη τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔ τινα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 ἡ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὁδύνησι πελάζειν.”
 ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τοσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ρέοντε,
 ἡχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775

747 οἷσιν Ar. **ch** : τοῖσιν vulg. 749 -ματοι **a c f al.** 756 μετ-
 εἶπε **k M⁵ N⁴ U¹⁰ V¹³ V¹⁵ V¹⁶** 757 ἔργ' αἰδῆλα v. l. ant. **g** (cf. 872)

764 τὴν δ' αὐτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε v. l. ant. : τὴν
 δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε **c g h T** 772 ὑψηχέες **o** :
 ὑψαυχέες **V¹ V²²** corr. : ὑψαύχενες cit. Long. de subl. **g**

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευε·
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦναι·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780

ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785

ὅς τόσον αὐδῆσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
“ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἷχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

ὣς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795

ἰδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.
ἱππέιου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦψατο φώνησέν τε·
“ ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεύς. 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἵασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·

778 αἶ] τῶ v. l. in L¹⁶ 785 εἰδομένη 1 L¹⁸ R¹ U¹² V³² 786 om.
quidam ant. 787 ἐλεγχέες Ag. h V²¹ ἀγητοί et ἄριστοι Ag.
(ἱχῶς) : hoc V¹⁶ Vi¹ 791 δ' ἔκαθεν Ag. 1 q V¹⁰ V¹¹ V³² 797 ἀμφι-
βρότης v. l. ap. Eust. :]ης p¹¹ τείρετο Ag. vulg. : τρίβετο v. l. ant.
o11qr A ss. B C D T

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἡ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
 ἥ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαίφρονος Οἰνείδαο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἔρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας·
 οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γιγνώσκω γὰρ Ἄρῃα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
 “ Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἄρῃα τό γε δείδιθι μήτε τιw ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῃ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἄξιο θοῦρον Ἄρῃα, 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρῶψιν μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.”

ᾧς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835

808 om. Ar. L⁹ V¹⁶

προσέειπε v. l. ant. (ἐνιοι Did.)

827 τό γε] τὸν c1

811 λέλυκεν h O⁷

814 τὴν δ' αὖτε

818 σέων Ar. ita B: σῶν codd.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

χειρὶ πάλιν ἐρύσας, ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν·
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίῳ ἀγλαὸν νιόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῶν Ἀῖδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀἶχθῆναι.
 δεῦτερος αὖθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρη·
 τῇ ρά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

838-839 ath. Ar. 838 φήγινος] πήδινος v l. ap. Hesych. al.
 839 τ'] δ' Ar. h V²¹ 842 ἐξενάριζεν Ar. A in ras. B L¹⁹ M¹⁰: ἐξενά-
 ριξεν v. l. ant., cet. 848 κεῖσθ' ὅθι pr. μιν g U³ U¹¹ 852 ἐλέσθαι
 p¹ g n A V¹ al.: ἀλέσσαι vulg. 854 ὑπὲρ A V¹ 857 ζωννύσκετο]
 στελλέσκετο v. l. ant. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) μίτρη Ar. M⁵ M¹⁰
 O⁵: μίτρη Hdn. vulg. 860 ὅσσον δ' Aristoph. T 863 ἄτος Vc

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

καύματος ἔξ ἀνέμοιοι δυσαέος ὀρνυμένοιοι, 865
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἕρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 ῥυλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμληεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 880
 ἣ νῦν Τυδέος υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἕρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι·
 τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895

872 ἔργ' αἰδῆλα g U⁵ (cf. 757) 874 χάριν cegikpT : χάριν δ' ΑΓ. cet. 880 ἀνιείς b h, -εις -ης cet. 881 ὑπερφίαλον ΑΓ. P¹² Vi¹ : ὑπέρθυμον v. l. ant. (αἰ δημῶδεις Did.), vulg.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδήλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐραυνίωνων.”

ᾧς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν λήσασθαι
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώοντι,
ὥς ἄρα καρπαλίμως λήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσε· 905
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳν.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγалоιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάων.

898 ἦσθας **bgkopa** V¹ V⁵ V¹² V¹⁸ V²⁵ ἐνέρτατος Zen.
899 ἀνώγειν **kABGeN⁴U¹V⁴V¹⁰V²⁷** : ἀνωγεν **op**, v. l. ap. Eust. :
ἀνώγει vulg. 900 πάσσων Ar. **ehko** ABC T al. 901 om. Ar.
(uv.) **eh** B C D T al. • κατὰ θνητοὺς Pe U⁶ 902 ἐπειγόμενον
bch D Mcal. 903 περιτρέφεται Hdn. V¹⁶, P² ss. : περιστρέφεται
vulg. 906 ath. hic Ar. (A 405) 909 παύσασθαι A N⁴ P¹¹
schol. T Ἄρη (Ἄρηα) **gAL⁹L¹⁷L¹⁸V¹⁶V²⁰** : Ἄρην vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότιοι, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων. 15
ἀλλὰ οἱ οὗ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἔππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

4 ita Ar. ed. altera, codd. : ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίνης Ar.
ed. prior. (ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐγγράφῳ § A B Lp) : ποταμοῖο Σκαμάνδρου
καὶ Σιμόεντος Chaeris (§ B Lp T) 6 φάλαγγε Ve 18 ῥα τότε']
ῥά οἱ Ve

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
 ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατυριόεντος ἐϋρρεῖταο παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενῳ πεδίῳ,
 ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ· αὐτὸ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κονίεσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων· 45
 “ζῳγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἅποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολὺκμητός τε σίδηρος,

21 Πήδασον] πήρεχον ΑΓ. (οἱ περὶ Ἀρίσταρχον teste S B)
 31 ἄρ' Ἐτάονα ce Ge V¹ V¹¹ V¹² V³² al., v. l. ap. Eust. 34 ναῖε δὲ]
 35 Φύ-
 λακον] σχεδῖον Hdn. π. μον. λέξ. 18. 6 38 ἵπποι . . . ἀτυζόμενοι
 Apoll. lex. M¹ ss. U¹ Ve, v. l. ap. Eust. 45 ἐλίσσ. U⁶ ss., γρ. O⁸

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμέ ζῶον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

ἌΩς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθε·
καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δῶσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα·
“ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
ἀνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χειράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἴλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.” 60

ἌΩς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἵσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
ἥρῳ Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέεσπασε μείλιον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μιμνέτω, ὥς κε πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίου συλήσετε τεθνηῶτας.”

ἌΩς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστὰς 75
Πριαμίδης Ἑλένος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
“Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα

49 τῶν] τῷ m 51 ἐπειθε] ὕριε f h q A ss. B C N⁴ T V¹ V¹³ V¹⁵ al.
54 ἀντίον Zen. b c h al. 55 αὐτως e v. l. ap. Eust., al.
56 πεποιέεται Zen. ap. Heracl. ap. Eu.: ἦνται T 59 φέρει b A
ss. Ve V¹ V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 61 ἔτρεψεν] παρέπεισεν i m A V¹³ al.: ὥτρυνεν
M⁵ 62 ἀπαλ g p v. l. ap. Eust.: ἀπὸ U¹¹ 71 Τρώων ἅμ πεδίου
συλήσομεν ἔντεα νεκρούς Zen. 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος et μάντις
τ' οἰωνοπόλος τε Arg. (διχῶς): illud codd.

Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέγει· 85
 "Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλιwδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερουσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 ὥς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιον ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἕξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἕξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντῃ,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φὰν δέ τιw ἀθανάτων ἕξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

86 μετοίχεο Vc V¹ γρ. E⁴ Eu. 87 γεραιὰς v. l. ant. : γεραρὰς
 P¹¹ V²³ 96 ὥς κεν Ag. f B C M⁷ M¹³ O⁶ V¹¹ V²⁰ V²⁶ : αἶ κεν vulg.
 105 μαχέσασθαι e h cit. Eust. : μαχέσεσθαι E⁴ Lc¹ M⁶ P⁶ P⁷ V¹² V³²

Τρωσὶν ἀλεξήσουτα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110

“Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ’ ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ’ ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον, ἥδὲ γέρουσιν
εἴπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ’ ἐκατόμβας.” 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
αὐτῷ ἦ πυμάτῃ θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ’ Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος νίδος
ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἴοντε,
τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

“τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ’ ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
τὸ πρῶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125

σῶ θάρσει, ὃ τ’ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσων.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος νιός, κρατερὸς Λυκόοργος, 130
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ’ ἡγάθειον Νυσῆιον· αἱ δ’ ἄμα πᾶσαι

θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ’ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135

δύσεθ’ ἀλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ’ ὑπεδέξατο κόλπῳ

109 μετελθέμεν U¹ U¹⁰ V¹
ἀγχιμαχηταί i Ge Mⁱ M¹³ O⁶ U¹⁰
ἄσπεϊ λῶβην Zen.

111 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι

112 ἀνέρες ἔστε θεοὶ καὶ ἀμύνετον

113 ὄφρ’ ἂν et ὄφρα κ’ Ar. (διχῶς) : illud codd.

119-236 μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν
Ariston.

120 ἀμφοτέρω A Mc V¹ V¹⁰

121 ἴοντε Zen. Aristoph.

Ar. (?) : ἴοντες codd. 128 οὐρανὸν Ar. a d q U⁴ U¹¹ U¹² 135 φο-
βηθεὶς] χολωθεὶς Zen.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν· 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 "Τυδεΐδῃ μεγάρυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἅλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει ἣ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνωρέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὅς ρ' ἐκ δήμου ἔλασσειν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἅλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἣ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 'τεθναίης, ᾧ Προῖτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε·

148 τηλεθόωντα Aristoph. ὥρη Aristoph. g p²¹ uv. A B P¹¹ V¹⁵
 V⁵ V¹⁶ V²⁶ Ve 149 ἡμὲν . . . ἥδ' Alexio e A T V³ V¹⁴ V¹⁶ v l. ap.
 Eust. 154 τέκεν M¹ O⁵ U¹ Ve al. 155 τίκτεν Ar. a Ge M⁷ N⁴;
 ἔτικτεν vulg. ἔλλεροφ. Zen. (teste Eust.) 159 οἶ] μιν d k p A al.
 160 διάντεια i M⁹ U⁹ v. l. ant.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρά,
γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 175
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ῥίτεε σῆμα ιδέσθαι,
ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιοι φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεῶν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκνὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο. 195

169 τυκτῷ h 170 ἠνώγειν Ar. A (-ειῦ) B M⁴ Mc U² V¹⁰ V²⁰ : -γει
cet. 171 ἐπ'] μετ' Dem. Ixion 174 ξείνισσε et ξείνισε Ar. (διχῶς) :
illud codd. praeter Ge 187 ἄρ' ἀνερχομένῳ Ar. vulg. : ἄρ' ἐπερχ- v. l.
ant. p²¹, ἀπερχ- Ar. sec. s T, L²⁰ Lp, p²¹ ss. ἀναερχ- h i δόλον] λόχον
10 A N⁴ U¹ al. 195 ὅφρα νέμοιτο] πυρρφόροιο d k m A V⁴ V³² al.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἥ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδωκεν, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίοισι·
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.”
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 “ ἦ ρά νύ μοι ξείνος πατρῷός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα διίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδῆα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἑόντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·

200 ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Arist. Probl. 953 a 23
 ἀνδρον Strab. 573, 631 225 τῶν] τὸν c T V⁶ V¹⁶ al.
 Ar. **ad em** A C T: ἔγχεσι Zen. vulg. ἀλλήλους Zen.

203 Πείσ-
 226 ἔγχεα

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

πολλοὶ μὲν γὰρ ἔμοι Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχέω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοισ ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
γνῶσιw ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι."

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἵξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε 235
χρύσεα χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεόν ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδός τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφήπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοιτ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250

ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·
“ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώυνμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

237 φηγὸν **defopqr** A ss. B C D T al. : *πύργον* vulg. 241 πᾶσι
μάλ' v. l. ant. 244 ἔνεσαν Ar. vulg. : *ἔσαν, ἔσσαν* **cf** B C T al.

246 μνηστῆς] αἰδοίης **chi** T, v. l. in A 250 αἰδοίης] μνηστῆς
d. v. l. in A

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πῆρσθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτρησι."

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 "μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυιώσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θνέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ', ὅς τίς τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρής,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀῖδος εἴσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου διζύου ἐκλελαθέσθαι." 285

261 μέγα] μάλα h 265 μένεος Plato Crat. 415 a. Ar. (teste
 Eust.), vulg. : μένεος δ' h m U⁸ V¹⁰ V²¹ : μένεός τ' a q L⁹ L¹⁸ M⁷ M⁸ Pa
 U¹⁰ 266 ἀνίπτησιν Zen. Hdn. g 270 γεραιάς v. l. in A
 (cf. 87) 271 πέπλων a d m al. : πέπλος b al. 285 φαίην περ
 v. l. g T φρέν' ἀτέρπου vulg. : φρέν' ἀτερ που Ar. A (ἄτερ) L⁸ Lc¹
 O⁸ P³ P⁵ P⁷ Eu. : ἀτερπον M¹² U¹, V⁸ corr. : φίλον ἦτορ Zen.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Ὡς ἔφαθ', ἥ δὲ ^{mother} μολούσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ^{happened} ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατέβησέτο κηώντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής ^{godlike} 290
 ἤγαγε Σιδονίην, ^{came over} ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν ^{mother-born}
 τῶν ἐν' αἰραμένην Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἱκανὸν Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊζε Θεανῶ καλλιπάρῃος, ^{fair-cheeked}
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο· ^{lover of horses}
 τὴν γὰρ Τρώες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν· ^{priestess} 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
 ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο, ^{fair-haired}
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ·
 “ ποτνὶ Ἀθηναίῃ, ῥυσίπτολι, ^{giver} δια θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἐγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
^{1. 104. 105} πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάρῳιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαῖδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσῃς ^{city}
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχοις καὶ νήπια τέκνα.” 310

Ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ^{gave} ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὖχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε ^{sent} σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315

288 ἥ δ' εἰς οἶκον ἰούσα παρίστατο φωριαμοῖσιν Ar. ed. altera, p¹ Bm⁵
 U²: hab. in marg. o V¹³ V³² (= o 104) 289 παμποίκιλα Bm⁸ M⁶ U³:
 -οι cet. 290 τὰς] ἄς Strabo 41 c p¹ V³² 305 ἐρυσίπτολι codd.:
 ῥυσίπτολι v. l. ap. S A Lp T (ἄμεινον) 311 ath. Ar.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγυθι τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλει ἄκρη.
 ἐνθ' Ἑκτωρ εἰσηλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶσιν γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπολοῖσι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσσει ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 “δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτη τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδωκε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῃ,
 ὃν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοῖα θέρηται.”

320

325

330

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 “Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τούνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ συνθεοὶ καὶ μεν ἄκουσον·
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἀχέϊ προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λώϊον ἔσσεσθαι· γίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας,
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω·
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτεμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὄτω.”

335

340

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαιολὸς Ἑκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·
 “δαερ ἐμεῖο κυνὸς κακομήχανου ὀκρυόεσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα

345

319 ἔχεν δεκάπηχυν qu. s A Eu., ita Q³ 322 τόξα φώωντα v. l.
 ant., h D L⁶ V¹ V¹² al. 324 ἔργ' ἐπέτελλε M⁹ P¹³, M⁷ corr. 330 ὃν
 τινά Ar. M¹ V¹⁰ : εἴ τινά vulg. 335 τόσσον τρώων o h 343 ἀμεί-
 βετο διὰ γυναικῶν g, v. l. in A

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε ^{land-resounding} παρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήρα^{my before}ντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὦφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, ^{ordained} 350
 ὃς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἰσχεῶ^{roughly} πολλῷ ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω ^{table}
 ἔσσονται· ^{therefore} τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε ^{enter} καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ, ^{seat}
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν ^{uncompared} 355
 εἵνεκ' ἐμείο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς ^{there} θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω ^{hereafter}
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ^{and} αἰοιδίμοι ἐσσομένοισι."

Τὴν δ' ἡμέιβετ' ^{make to sit} ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 "μή με κάθις", Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις ^{persuade} 360
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω ^{bring aid}
 Τρώεσσ', οἱ μέγ' ἐμείο πόθην ἀπέοντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ^{with him} ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ^{go} ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
^{household} οἰκῆας ἀλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ ^{from} δαμόωσιν Ἀχαιῶν."

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ^{depart} κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ^{nude-armed} εὐπέπλῳ ^{fair-robed}
 πύργῳ ἐφέστηκε γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οἷκ' ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ^{maids} ἔειπεν· 375
 "εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μνηθήσασθαι." ^{tell}

349 διετεκμήρα^{to}ντο ο p N⁴ V²⁷ : κατετεκμήρα^{to}ντο V¹³ 351 ὃς ρ'
 b g i al. 354 νῦν Ar. codd. 356 ἄτης] ἀρχῆς Zen. c e r
 365 ἐλεύσομαι c T U¹ U⁶ V¹¹ V¹⁹ : ἐσελεύσομαι vulg. ὄφρ' ἂν e al. :
 ὥς κεν M⁵ V¹⁵ 367 γὰρ L⁹ M⁷ O⁶ U⁹ : γὰρ ἔτ' i o al. : γὰρ τ' vulg.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἔκ μεγάροιο;
 ἤ ἐπὶ πῇ ἐς γαλῶων ἢ εἰνατέρων εὐπέλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;

380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνώγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πῇ ἐς γαλῶων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,

385

ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὐνεκ' ἄκουσε
 τεῖρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγόμενην ἀφικάνει,
 μαινομένη ἔικυϊα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνην.”

Ἡ ῥα γυνὴ ταμίῃ, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.

390

εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
 Σκαίας, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίουδῃ,
 ἐνθ' ἄλοχος πολυδώρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑληέσσῃ,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.

ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίκκιον ἀστέρι καλῷ,

400

τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἔρνετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

ἦτοι ὃ μὲν μείδισηεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,

405

ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις”

380 a (= 386) A L¹² V¹⁶ V¹⁹ V²² V²³ al.

al.: τῇ γὰρ e διεξιέναι e g l al.
 V²³ al. κόλπῳ b d g i p

393 τῇ τ' f U¹: τῇ δ' g

400 ἐπὶ ἐν q L¹⁰ L¹⁹ U⁶ V¹⁰

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

παῖδά τε ^{infant}νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἧ τάχα ^{child}χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε ^{better}κέρδιον εἴη 410
 σεῦ ἀφαιμαρτούση χθόνα δύνειναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται ^{don't}θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης, ^{tree}
 ἀλλ' ἄχε· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ', ἄμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν ^{where the hero was}πέρσεν Κιλικῶν εὐ ναιετάουσιν, ^{well-peopled} 415
 Θήβην ὑφίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, τεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχρεν· ^{near}περὶ δὲ ^{down-tree}πτελέας ἐφύτευσαν ^{planted}
 νύμφαι· ὄρεστιάδες, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι· Ἀἶδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ^{with footed}ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀϊέσσι.
 μητέρα δ', ἧ βασιλένεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
^{afterwards}αὖς ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι· ἀποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βαλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι ^{stalwart}θαλερὸς ^{husband}παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφαντικὸν θήης χήρην τε γυναιῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ^{is assault}ἔστι πόλις καὶ ^{open}ἐπιδόρομον ἔπλετο· τείχος.
 τρεῖς γὰρ ^{here}τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 ἦδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἀλκιμον υἱόν·
 ἧ πού τίς σφιν ἐνίσπε θεοπροπίῳ ἐν εἰδῶς,

408 ἐμὸν μόρον v. l. ant.
 vulg.: -όωσαν Ar. 433-439 ath. Ar.
 435 τῇδ' v. l. in A, ci T al.
 M^o V¹⁸ V¹⁶

415 ναιετάουσιν c e p q al.: -άωσαν
 434 ἀμβατή Callistratus
 437 Ἀτρεΐδα Dem. Ixion: Ἀτρεΐδην

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἢ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 440

“ἦ καὶ ἔμοι τάδε πάντα μέλει, γυναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἱ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·

οὐδέ με θυμὸς ἀνώγει, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός

αἰεὶ καὶ πρῶτόισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι, 445

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἢδ' ἐμὸν αὐτοῦ.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλωλῇ Ἴλιος ἱρὴ 446

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑυμελίῳ Πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τοσσην μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450

οὐτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος

οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κούρησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,

ὅσσην οἶδ' ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

δακρυόεσσαν ἄγεται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας 455

καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,

καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης

πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικεῖσεται ἀνάγκη·

καὶ ποτέ τις εἴπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·

“Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρῶων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοντο.”

ὥς ποτέ τις ἔρει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος

χῆτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ.

ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,

πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

Ὡς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαιάμοιο Ἔκτωρ·

ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης

ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεῖς,

ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,

439 αὐτοῖς v. l. ant.

447 γὰρ] μὲν **chi** al.

-λαιοιο [ἀνακτος] cit. **p**²¹

(-οι, -ει,) **g** al.

443 ὥς] **q** L^o ss., γρ. Vi¹, v. l. ap. Eust.

449 ἑυμελίῳ A D Pe V¹⁶, agn. **p**²¹

456 ἀργεὶ οὔσα ο **o** **p**²¹ al.

464 καλύψαι

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νευοντα νοήσας. 470

ἐκ δὲ γέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπε δ' ἐπενεζάμενδός Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι. 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βῆν τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἱφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἴποι ‘πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων·
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.” 480

ᾧς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἐόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηῶδεὶ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
“δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίξω θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἀίδι προιάψει·
μοῖραν δ' οὐ τῶα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἵστον τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.” 485

ᾧς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
ἱππουρῖν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα,
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας 490

Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς

475 εἶπε δ' Ἀγ. : εἶπε τ' U⁵ V⁴ V¹⁸ : εἶπεν vulg. 477 ἀπ' ἱπ. p²¹ A

478 βῆν ἀγαθόν τε v.l. ant., c^o h C D T al. : βῆν τ' ἀγαθόν τε
a b B al. : βῆν ἀγαθόν p N⁴ V¹⁴ : ἡ κοινὴ βιη[ν] διχ[α του τε] p²¹

479 εἴποι cit. Nic., A ss. B C V¹⁸ : εἴπρησι vulg. γ' ὅδε Ἀγ. U¹ V¹⁸ :
δ' ὃ γε vulg. ἀμείνω M⁵ T (cf. A 80) 484 ἐλάαιρε c^o h l D al.

493 ita p²¹ Epict. iii. 108, ἐμοί δὲ μάλιστα cet.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γούον πάσησιν ἐνῶρσεν.^{νοσεῖ}

αἱ μὲν ἔτι ζῶν γούον Ἑκτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ.^{made lament}

500

οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵζεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,^{house}

ἀλλ' ὃ γ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,^{lost}

στυγαί, ἔπειτ' ἀνὰ ἄστ' οὐρανὸν κραυγαῖσι πεποιθώς.^{anger}

505

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,^{stamp}

δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,^{stamp}

εἰσθῶς λουέσθαι ἑὺρρεῖος ποταμοῖο,^{river}

κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαίται^{mane}

510

ὥμοις αἰσούνται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,^{glory}

ρίμφα ἔγούνα φέρει μετὰ τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἵππων^{herd}

ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρῃς^{city}

τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβήκει^{trode down}

καρχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἴψα δ' ἔπειτα^{soon}

515

Ἑκτορα δῖον ἐτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε

στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.

τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·^{like}

ἦθι, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω^{delay}

δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες·"

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

"δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,^{like}

521

ἔργον ἀτιμῆσει μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσι·^{valiant}

ἀλλὰ ἐκὼν μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ^{care}

ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω^{hear}

πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σείω.^{trouble}

525

ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίσθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς

ὀδῇ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰεγενέτησι^{ever}

κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,

ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἑὺκνήμιδας Ἀχαιοῦς."

506 ἀγοστήσας v. l. ant.

511 ρίμφ' ἐὰ Zen. : ρίμφαι Posidonius

519 ἐκέλευσας a. cal.

523 μεθίεις M⁸ O² V¹ V³ V⁶ V¹⁰ : -ίεις cet.,

cf. E 880

529 ἐλάσαντες L⁸ L²⁰ M⁶ M¹⁰ U¹³ V⁴ : -ασιν Vi²

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

*Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάτῃσι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσι ἐλδομένοισι φανήτην.

5

Ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνουον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
ῶμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

10

15

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

5 ἐπεὶ κε κάμωσιν Ar. fgh ABC al. : ἐπὴν κε κάμωσιν Dion. Sid.,
vulg. : ἐπὴν κεκάμωσιν v. l. ant. e1 U⁵ U¹⁰ U¹³ 6 ἐλαύνοντες |
ἐρέσσοντες v. l. ant. (Ar. ? κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων Did.), e Ge N⁴ V²²
v. l. in A 7 τῷ Ar. codd. : τοὶ Ammonius 12 λύντο Ar. ch L¹⁴ :
λῦσε vulg. : δυντο p³¹ 15 om. Ge U⁹

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Ἄργείους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα
 Ἴλιον εἰς ἱεράν· τῇ δ' ἄντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτερ μέγαλοιο,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἦ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὗ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἰλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “Ἔκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἔκτορι δίφ.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιώωσι· 45
 στή δὲ παρ' Ἔκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·

18 v. om. p²¹ 22 παρὰ] περί g 23 ἐκάεργος ο 24 σὺ δ' αὖ
 codd. 30 μαχησ]ομεθ p²⁴ 31 om. p³¹ 32 om. O⁵ ἀθανά-
 τησι g h p q al. : -οισι Zen. vulg. : ἀμφοτέρῃσι Aristoph. 33 τὸν
 δ' ἡμεῖς βετ' ἔπειτα Zen. v. l. in A 41 ἀγασσάμενοι Ag.

ἄλλους μὲν κάθισον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·

οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.”

ᾠς ἔφαθ', Ἑκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

55

καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι

60

φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἦατο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φριξί
ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

65

ἐν πεδίῳ· Ἑκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ξείπε·

“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,

70

εἰς ὃ κεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
ἡ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.

ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἑκτορι δίῳ.

75

ᾧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,

53 ath. Ar.

56 οἱ δ' h o A O⁵ U¹⁰ : τοὶ δ' vulg.

60 ἐν

α M⁷ U¹

62 βεβριθυῖαι v. l. in A (cf. Δ 282)

64 πόντος

Arist. Probl. 934 a 15, vulg.: πόντον Ar. e f q B C Lp al.

αὐτῆς

vulg.: αὐτῇ Ar. e f h B C T al.: αὐτοῦ v. l. ant. Vi², Arist. l. c.: αὐτῶ U⁹73 δ' ἐν Ar. b g V¹⁹ V²⁹ : μὲν vulg.

74 νῦν ὅν τινα] εἰ καὶ τινα

ch, v. l. in A

ἐμοὶ μαχέσασθαι] ἐνὶ στήθεσιν i

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέεμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἐ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
 σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις εἵπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἑκτωρ.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.” 90
 ἄΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἶδεσθαι μὲν ἀνήρασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
 ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95
 “ ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 ἦμενοι αὖθι ἐκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως. 100
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”
 ἄΩς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν, 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

90 ὃν τιν' v. l. B A T 95 νείκε' Ag. (ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων),
 q L¹¹ L¹⁴ 97 τάδε γ' γε τάδ' v. l. ap. T (ἐν τισὶ) 104 βιότοιο]
 θανάτοιο v. l. in A T βιώτου τέρμα φάνθη, γρ. V¹³

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

“ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρῇ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110
 μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνι κυδιανείρῃ
 ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἄδειής τ’ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
 δηῖτου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.”

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ 120
 αἵσιμα παρειπών, ὃ δ’ ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἔλουντο·
 Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κε μέγ’ οἰμῶξιε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἦδ’ ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ’ εἰρόμενος μέγ’ ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ’ Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰίραι, 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀῖδος εἴσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 ἦβῶμ’ ὥς ὅτ’ ἐτ’ ὠκυρόφ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

109 χρῇ] χρεώ 11 110 δὲ σχέο Ar. Hdn. **aefoqa** T: δ’ ἀνσχεο
oh: δ’ ἴσχεο vulg. 112 τον τε τρομ[εουσι] **p**³⁵, τὸν ὑποτρ. Bm⁶ H¹
 Vi⁴ 113 τοῦτόν γε v. l. in A, ita Lc² Lesbonax 182 114 ἀντι-
 μολῆσαι v. l. **s** A ἀμείνω Zen. M⁹ P¹⁵ (cf. A 80) 127 μειρόμενος
 μέγα δ’ (leg. μεγάλ’) ἔσπενεν Zen. 130 φίλας ἀνὰ] βαρείας Ar. (ἐν
 ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου Did.) **oh** 131 ἀπαλ **bg** Gal.:
 ἀπὲκ **m** 133 Ἀκίδοντι v. l. ap. Strab. 348 uv. 135 Φειᾶς] Χάας
 v. l. ap. Strab. l. c.: φηρᾶς Did. duce Pherecyde fr. 87: cf. o 297
 Ἰαρδάνου Did. **s** A T

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὗ τι κράτει γε,
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὀλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ φιλῶ θεράποντι φορῆναι·
 τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει φ'· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὕμῳ δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαίων,
 οὐδ' οἷ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160

ὦς νείκεσσι ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦρῳ ἐπιειμένῳ ἀλκῇν,
 144 λυκόοργος M¹² M¹³ U¹ U⁵ V⁵ V²³: -dorgos q ὑποφθὰς] ἀναστὰς
 Ar. 146 δ' Ar. vulg.: τ' a e f h q B C D V¹ V¹⁶ al. 149 δῶκε δ'
 Ar. vulg.: δῶκεν v. l. ant. c g h i a l. 151 a
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι
 b f g q a l. 153 φ] ἐμῷ Zen. v. l. B T

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμίζεω Ἕκτορι δῖῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ 170
 “ κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχρῃσιν
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγησι
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δὲ κλήρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “ Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης.” 180

ᾧς ἄρ' ἔφω, πάλλεν δὲ Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθελον αὐτοί,
 Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190
 “ ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύνω,

168 ἂν] ἐν h

πεπάλασθε vulg.

Alexio Heracleo vulg. : θεοῖς ἰδὲ Ptol. Ascal. **c o g h A B C T** al.

179 λαχεῖν] τυχεῖν h

ἀπάντη] Ἀχαιῶν **ch al.**

193 δύνω Ar. P⁸ V¹²

171 πεπάλασθε Ar. Hdn. **a d f g A B C L p T** :

ὥς qu. **g A** ita P¹³ P¹⁵

177 θεοῖσι δὲ

186 δὴ τὸν et δὴ β' Ar. (διχῶς) : δὴ β' A U¹ V¹⁶

187 κυνέην **a L⁴ M⁶ U⁶ V¹¹ V¹⁵ V²³**

ιοφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι,
 σιγῇ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195
 ἢ καὶ ἀμφιδίην, ἐπεὶ οὐ τινα δείδιμεν ἔμπησ'
 οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι 200
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 "Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κῆδεαι αὐτοῦ,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον." 205

ᾠς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210

τοῖος ἄρ' Αἴας ᾧρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦϊε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
 Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215

Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
 ἀψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
 χάλκεον ἐπαβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, ὧλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπαβόειον

195-199 ath. Zen. Aristoph. Ar. 195 γε πύθωνται] πεπύθωνται
 L⁹ O⁶ U⁹ V⁹ V²² 197 ἐκὼν] ἐλὼν Ar. (καὶ αἱ πλείους) o g h al.
 198 τι ἰδρεῖη Ar. : μὲν ἰδρεῖη Aristoph. : τ' αἰδρεῖη codd. 207 τεύχη
 codd. praeter A ss., s T O 187 213 βιβάς Ar. codd. (cf. Γ 22)
 214 μὲν Ar. : μέγ' codd. 215 ἐπῆλυθε cit. Plut. de aud. poet. 30 a,
 h V¹² 221 ὧλῃ] ὧλῃ v. l. ap. Strab. 408, 626

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στή ῥα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 “Ἑκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεται οἰόθεν οἷος
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσινι ποντοπόροισι
 κείτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 “Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί μευ ἤντε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε, 235
 ἧς γυναικός, ἧ οὐκ οἶδεν πολεμῆϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δητῶ μέλπεσθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.”

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαίτῳ χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην. 250

230 ἐπιμηνίσας Ar. 234 om. A Bm² M⁵ M¹¹ O⁵ O⁸ Pal¹ U¹ : Αἴαν
 ἀμαρτοεπὲς βουγάϊε ποῖον εἵπας (= N 824) g r L¹² V⁵ : utrumque
 (ordine inverso) Ang. V¹⁸ V²⁹ 238 οἶδ' . . . οἶδ' ἡδ' . . . ἡδ' v. l.
 ap. Eust., P⁴ D m. rec. : ἡδ' alterum c g p al. βῶν Ar. vulg. : βούν
 Aristoph. L¹¹ L¹⁴ Mc V³² : βῶ Rhi. 240 ἐπαῖξεν v. l. in A
 241 ante 240 o L¹⁰ N⁴ U¹⁰ Eust. δητῶν Ar. h 243 ὀπιπεύσας
 A B C D M¹ T U¹ V¹² al. : ὀπιπτεύσας cet. τύχωμι A Bm⁵ E⁴ T Vi⁵ al. :
 -ωμι l v. : -ωμαι Bm⁴ L¹⁸ U⁶ V¹⁸ : -οιμι cet.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολὶχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἣ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὺ 260
 ἦλυθεν ἔγχελι, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεῦτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδιμήσας, ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπιδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἧδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένῳ ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἰπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
 “μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.

255-257 ath. Zen. 259 χαλκός Ar. g h T U¹³ V¹⁰: χαλκόν vulg.
 272 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς Ar.: ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς vulg. αἰψ'] ἄψ
 v l. ant. 279 μέχεσθε h q L⁶ L⁸ L¹² U¹¹ V¹⁴ V²²

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

“ Ἰδαί, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285

ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

“ Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε

καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,

νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος 290

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ὥς σύ τ' ἐϋφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,

σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

Τρῶας ἐϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,

ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300

ἢ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,

ἢ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.”

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,

σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·

Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305

τὼ δὲ διακριθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν

ἦν, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,

ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

284 Ἐκτορα **a c h A** U⁵ V¹ al. : Ἐκτορι vulg. 285 οὗτος d v. l. in
A al. 286 ἢ e h l A B C D T al. : εἰ vulg. 290 παύσωμεν πόλεμον
καὶ δηϊοτήτα **b g q T** v. l. in A al. 293 (= 282) asteriscus cum obelo
A, om. W³ 294 Ἀχαιῶν o L¹¹ L¹² L¹⁴ N⁴ V¹⁵ al. 295 ath. Ar.
298 δύσονται] δύνονται v. l. ap. T (ἐν τισι): θύονται Hdn. s B L p,
γρ. V²⁷ 299 δ' ἄγ' h al. : δ' αμ' q V¹⁴ V³² 300 χαλκο-
χιτώνων o N⁴ 302 διέτμαγον L¹¹ L¹⁹ M¹⁰ U⁵ U¹¹ V¹⁵ 304 ἐϋκμήτῳ
Ar. : ἐϋδμήτῳ **b Vi**² al. 308 a (= E 516) M⁸

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτεύοντες σόον εἶναι. 310
Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαι γενόντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πανταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315

τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὅπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης· 320

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 325
ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομώντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐϋρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχὰς δ' Ἀϊδόσδε κατῆλθον· 330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὁστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἔνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δεῖμομεν ὦκα

312 κεκαφηότα cit. Et. M. 48a. 8 316 διέχευον d f A al.
(cf. Γ 270) 324 ἤρξατο f cit. Eust. μῆτιν] μῆτον M¹⁰ ss. V¹ V³²
cit. Eust. 327 Ἀτρεΐδαι d f i k q A ss. B C al. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
e V⁵ 328 γὰρ] μὲν b g q al. : δὴ Ge N⁴ U³ V¹ 334-335 ath. Ar.
336 δ'] τ' Ar. h al. ἀμφίβολον, γρ. θ T 337 ἐν πεδίῳ
Aristoph. Le¹ γρ. E⁴ P³ V⁵ Eu. ποτὶ] περὶ M⁹ M¹² V¹² al.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη· 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἧ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων."

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 "κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖνν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε."

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 355
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲκόμοιο,
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις, 360
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμενν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι."

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,

339 εἶ] ἔπτ' v. l. ant. 342 ἵππους gh Eust. al. : ἵππον vulg.
 347 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ἡῦδα KA U¹ 349 κελεύει] ἀνάγει
 o M¹⁰ N⁴ U⁹ V⁵ V¹⁴ : ὀρίνει V¹⁵ 351 Ἀτρεΐδῃσιν] Ἀργείοισιν l
 353 ath. Ar. ἵνα] ἐὰν L¹⁰ : εἰ V¹ ἵν' ἂν μὴ Ar. T corr. P⁸ V¹²
 (ἦν ἂν M¹³ V¹¹) 359 εἰ δ' Ar. codd. : εἰ v. l. ant. 364 καὶ
 ἔτ' codd.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ὃ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ’ ἐπίκουροι,
 ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἦῶθεν δ’ Ἰδαῖος Ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 καὶ δὲ τόδ’ εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ’ ἐθέλωσι 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’, εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ’ ἐτέροισί γε νίκην.”
 Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ’ ἐπίθοντο,
 δόρπον ἔπειθ’ εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380
 ἦῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
 τοὺς δ’ εὖρ’ εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρης
 νηὶ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·
 “ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἦδὺν γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν ὅς’ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ’—ὥς πρὶν ὦφελλ’ ἀπολέσθαι— 390
 πάντ’ ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ’ οἴκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἥ μὴν Τρῳέες γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ’ ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ’ ἐθέλῃτε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395

368-369 om. 11 A M⁴ M⁷ U¹ U² V³ V⁶ V³² 369 κελεύει] ἀνώγει
 N⁴ V¹⁴ 370 πτόλιν] στρατόν aefilm v. l. in A, B C T al. ὥς
 τὸ πάρος περ] ἐν τελέεσσι h V³² 380 om. o h o A L⁹ N⁴ V¹ V¹⁵
 385 om. A U² V³ V¹² V¹ Ἀτρεΐδαι bcd g Ge M⁷ V¹² al. ἐϋκνή-
 μιδες Ἀχαιοὶ a b d o N² N⁴ P¹ V¹ V¹⁵, v. l. in A 393 μὴν Ar. vulg.:
 μιν g h D U⁶ U¹⁰

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
"μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 405
"Ἰδαί', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."

ᾠς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανῖνες,
πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότη' ἄρ' ἔλθοι 415
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐϋστέλμων ἀπὸ νηῶν
ὀτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.

400 μὴ γάρ iq Ge al.

408 ita ch V³² al. : -κει(η)έμεν cet.

418 ἀμφότεροι h al.

420 ὀτρύνοντο (vel ὠτρ.) νέκυς Ar. h V⁹
V¹² V¹⁵ V¹⁶ : ὀτρυνον (ὠτρυνον) seu ὀτρύνοντο (ὠτρ.) νέκυας vulg.

421 ἀρούραις e

424 χαλεπὸν cf B C S al.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίλαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἰλιον ἱρήν.
ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίηον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
“Ζεῦ πάτερ, ἣ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράας ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἥτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνυται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”

427 οἱ δὲ] ἀλλὰ r, γρ. e A M¹⁰ U¹³ V¹⁶ 428, 431 πυρκαϊῆς Ar.
vulg.: πυρκαϊῆς A ss. L¹⁸ M¹² N⁴: πυρκαϊῇ Zen. N⁴ (431) ἐπινήνεον
V³ v. l. in A T: ἐπε- cet. 436 ἐν πεδίῳ Aristoph. h V³² (cf. 337)
περὶ ch kl U¹ al. 437 θ' q U⁶ Eust.: δ' L¹⁹ M⁸: om.
vulg. 440 ἐπ'] ἐν bg: ὑπ' h αὐτῶν r L¹⁸ 441 ἐν] περὶ
chipral. 443-464 ath. Zen. Aristoph. Ar. 448 ὅτι] ὅτε
11 A B C T al. 451 ὅσον τ' Zen. vulg.: ὅσον a d h al.: ὅσην τ' Ar.
p¹ A Pal¹ U¹ V¹ 452 τὸ Ar. b c h al.: τόδ' v. l. ant. (κατ' ἓνα τῶν
ὑπομνημάτων): τό τ' p¹ a A U¹ al.: δ τ' vulg.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ξείπες. 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνυται ἡώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτὶς δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.”
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βυυφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλάι, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥίνοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

458 σὸν] σοὶ ο N⁴ ὅσον τ' Zen. vulg. : ὅσον a d h al. : ὅσῃν τ' Ar.
 p¹ A U¹ V¹ 465 δ' b e r A ss. al. : τ' vulg. 472 ἐνθεν ἄρ' codd.
 474 αὐτῇσι Ar. (uv.) b g h A B D T al. : αὐτοῖσι cet. 475 ath.
 Zen. Aristoph. Ar. ἀνδραπόδοισι Ar. h v. l. ap. Eust. 481 πιέ-
 μεναι πρὶν Ar. h : πιέμεν πρὶν V³ V⁶ 482 om. Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραunos
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο·
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “ κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἦ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
 τῆλε μάλ', ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσειτ' ἔπειθ' ὅσοι εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρήν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι· 20

1 post v. 52 scripsit Zen. 4 ὑπὸ] ἅμα g 6 om. c a p¹⁷ A D
 U¹ V¹ al. ἀνάγει V¹² V¹⁴ V¹⁵ : ἐνείπῃ k 7 θεῶν Ar. n
 10 ἀπάτερθε Aristoph. : μετόπισθε Zen. 18 πασα[ι p⁷

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίοιενδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
 σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίου Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.
 ὁψέ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 "ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις· 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο."

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι." 40

Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομώνοντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπιβήσετο δίφρου,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκουτε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' Ἰκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 Ἰνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

22 μήστωρ'] Κρονίδην Vi³ γρ. O⁸: πάντων Arist. de mot. an. 700 a 1
 23 πρόφρων] πρόσσω Ptol. Pind. ἐθέλωμι Ar. 25-26 ath.
 Zen. 27 ὦν τε[p⁷ 28-34 ath. hic Ar. 29 φρασσάμεναι
 v. l. ant. 35-38 ath. Ar. 35 ὥς Ar. a d h m A B T: εἰ v. l. ant.,
 vulg.: ἥ C U¹⁰ 37 om. Zen. 38]τ[ρ ανδ[ων τε θεων τε p⁷
 38 a (= A 361) p⁷ 39-40 ath. hic Ar. (= X 183-184) 44 ἐπε-
 μέβετο • 48 ἔνθα τέ f C al.: ἔνθα δέ vulg. 49 ἀγκυλομ]ητew p⁷

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳ,
εἰσορώων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο, 55
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρειοὶ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠἶγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
ἡμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἰσιμον ἡμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξέστην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδῆς μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἔνθ' οὖτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν οὖτ' Ἀγαμέμνων,

50 κατὰ e f h Eust. A B C T al. : παρὰ V¹⁶ : περί plerique post 52
quattuor vss. add. p⁷ 54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοὶ δ' αὐτόθι v. l. ant.
54 a]ισεσ[]ι 54 bcd = B 477-479 p⁷ 55 ὀπλίζοντο Ar. f B
T al. : & π- cet. 55 abcd = A 57-60 p⁷ 58 ωργο[ντο p⁷
59 om. p¹⁷ uv. 64 ἐνθ' ἄμα o q : ἐνθ' ἄμ' p B C L⁹ L¹² M⁴ O⁵ T V¹¹
V¹⁹ V²⁰ al. : ἐνθ' ἄρα P¹¹ V²³ Vⁱ¹ 65 a b o = z 535-537 p⁷
d v[] τ[p⁷ deinde fort. quattuor versus deperditi 69 αὐτὸς δὴ
cit. Eus. praep. ev. xiii. 13, 59 73-74 ath. Ar. 74 ἔξεσθεν v. l.
ant. 77 εἶλεν] ἤρει h L¹⁹ L¹² M¹⁰ v. l. in A

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

οὔτε δὺ Ἀϊαντες μενέτην, θεράποντες ἼΑρηος·
 Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἵσσω, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἑκτορα· καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν 90
 εἰ μὴ ἄρ' ὁδὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μέν', ὅφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σῇ δὲ βίῃ λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
 ἠπεδανὸς δέ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὅφρα ἴδῃαι 105
 οἶοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρε φόβοιο.

79 οὔτ' Αἴαντε δῶν C Vi⁶ 81 ἐτείρετο] ἐδάμνατο Ar. (ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων) 103 ὀπάζει Ar. vulg. : ἰκάνει b g i T al. v. l. in A :
 ἐπέγει Dem. Ixion 108 ath. Ar. μήστῳρε Ar. vulg. : μήστῳρα
 Plato Lach. 191 b, e g B ss. P¹¹ Vi¹

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ 110
 εἴσεται εἰ καὶ ἑμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν."

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.

τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην. 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἥνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γένοντο.

τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἥνιχον θεράποντα,
 υἷδν ὑπερθύμον Θηβαῖον Ἥνιοπῆα, 120

ἵππων ἥνι' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ῥιπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου, 125

κεῖσθαι, ὃ δ' ἥνιχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὔρεν

Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἥνία χερσίν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130

καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἧῦτε ἄρνες,

εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφήκ' ἀργήτα κεραυνόν,

καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·

δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεεῖον καιομένοιο, 135

τῷ δ' ἵππῳ δέλσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφι·

109 κομείτων Ar. vulg.: κομείτην Zen. **dfio** **p**¹⁰ A ss. B C al.
 110 ἵπποδάμοισιν Draco de metr. 52, 7, **boegho** al. 111 ἡ **dfA**
 B T al. 114 ἴφθιμος **bmpA** D N⁴ V¹⁶ 116 φοινικέοντα **bgh1**
 A al. 123 om. **efho** B 128 Ἑρασιπτόλεμον Zen. post 131
 Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἑκτορα δῖον
 χαλκῷ δειδιῶντα, δάμασσε δέ μιν Διομήδης
 add. quidam ant. (ἐν τισι τῶν παλαιῶν **S** T)

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 “Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἢ οὐ γιγνώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσι,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐστι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσκει ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων·
 ‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.’
 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 εἰ περ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσκει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανῖνες
 καὶ Τρῶων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
 αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 “Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικάς
 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.”

137 φύγεν v. l. ant. m o A ss. U¹³ V¹ V¹⁶ al. φοινικόντα c h k p
 A m. p. Eust. 139 δὴ αὐτε] νῶϊ Zen. 163 ἀντὶ τέτυξο
 (vel ἀντιτέτυξο) Ar. a b h i D V¹ al. : ἀντετέτυξο vulg. 164-166 ath.
 Aristoph. Ar. 166 δαίμονα δώσω] πότμον ἐφήσω Zen.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ὦς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θοούριδος ἀλκῆς.
 γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι γένωμαι, 180
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἀργείους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.”
 ὦς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 “Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἰθων Λάμπε τε δῖε,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν 186
 Ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων. 195

168 a

ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι
 add. quidam ant. 170 ἀπ'] ἐπ' ●, v. l. in A 177 οἱ Ar. codd. : οἱ'
 Dion. Sid. 179 δ' εὐρέα r U⁹, γρ. ● 183 om. vulg. : hab.
 a c d g a p⁷ Eust. al. καπνῶ b g p U¹⁰ al. v. l. ap. Eust. 185 ath.
 Ar. 189 ath. Aristoph. Ar. 191 αἱ κε v. l. ant., 1 L⁹ L¹⁰ M⁷
 O⁶ T U¹⁰ V¹⁰

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτοῦνχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.”

ᾧς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦῤῥα. 200

“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἶγας δῶρ' ἀνάγουσι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
εἷ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.” 205

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐννοσίχθων·
“Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν.” 210

ᾧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
πλήθην ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 215
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφ νῆας ἔϊσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
βῆ δ' ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νητὶ μελαίνῃ,
ἧ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο

197 a]us μαλα γαρ κε[p⁷ 199 εν]κλισμῳι πελε[μιξε p⁷
199 a χερσιν δ α]μφοτεραισιν ε[λε χθονα πουλυβοτειραν p⁷ 202] αρ-
γειων ολοφ[p⁷ 202 a κ]ακον οιτον [p⁷, cf. 354 202 b εν]ος ριπ[ηι
p⁷, cf. 355 203 σοι p⁷ 204 a]και μ[p⁷ 206 Ζῆ|ν' Ar. Nic. a f1
A B C D T al. 206 a]μι[p⁷ 207 ἐνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος Zen.
213 ἀπὸ] και Zen. ἀπὸ τάφρου πύργος v. l. ant. ἔεργε et ἔρυκε
Ar. (διχῶς): ἔρυκε Pal², N⁴ ss. 216 a [ἐνθα κε λοιγὸς ἔην και
ἀμήχανα ἔργα γέγονοντο p⁷ 217 ἔϊσας] ων (sc. Ἀχαιῶν) p⁷
219 Ἀχαιοὺς] ἐτ]αιρους p⁷ 220 εισ[as p⁷ 224-226 om. vulg. :

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ρ' ἔσχατα νῆας εἴσας 225
 εἵρυσαν, ἡγορέῃ πῖσυννοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 “ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς ὀπότη' ἐν Λήμνῳ κενεαυχές ἡγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
 Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέφ. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τω' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἄτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.”
 Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

228 ἐλεγχέας Ar. h 230 εὐχετάσθε v. l. in A 231 ath. Ar.
 235 ath. Aristoph. Ar. 237 ἄσας vulg. : ἄσας fh i p¹ A B C D T
 U¹ V¹ al. 240 ἔκηον a A U¹ V¹¹ V¹⁹ V²³ : ἔκαιον o p¹ V¹² V¹⁶ V³² :
 καῖον h L¹⁸ 244 om. p¹ 246 ἀπολείσθαι Ar. 249 κάββαλε]
 ἦκατο v. l. in A 251 εἶδον o N⁴ O⁶ al. : εἶδοντο Διὸς τέρας [αἰγίο-
 χοιο] p⁷ 252 a b
 Ζεὺς δὲ πατὴρ ὠτρυνε φ[. . .
 εἶξαν δὲ Τρῶες τυτθὸν Δα[ραῶν . . .]
 add. p¹

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Ἐνθ' οὗ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφω ἔλασσεν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριον ἐπιειμένοι ἀλκήν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐυναλίῳ ἀνδρειφόντῃ, 265
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στή δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθις πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270
 αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν πάϊς ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἦδ' Ὀφελέστην 275
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
 καὶ Πολυναιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πονλυβοτείρῃ.
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 280
 “Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,

255 a (?)]κειν[p⁷ 260 ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι v. l. in A
 267 δὲ παρ' A U¹ V¹³: δ' ἄρ' ἐπ' e f¹ B al. 268 ὑπαιθ' ἔφερον v. l.
 in B T 270 ὄλεσκειν i M¹ M⁸, v. l. U¹⁰ 277 om. vulg.: hab.
 gim p Ang. V²⁹

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

καὶ σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐϋκλείης ἐπίβησον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον ποτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἐ γυναῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι ὅση δύναμις γε πάρεστι
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἰλίον ὥσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινᾶς οἰστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζήων·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.”

Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρήφιν ἱαλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
 υἱὸν ἐὼν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ,
 τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ
 καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῆσι. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν,
 ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρήφιν ἱαλλεν
 Ἔκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἔκτορος ἥνιοχῆα,

284 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 290 ἵππῳ Zen. Aristoph.
 L² L¹⁹ T V¹² V²⁷ 291 γυναῖχ'] Ἰόπην Zen. 294 τοι] μοι a b g
 p r A T V¹⁹ V²³ 296 ἐκ τοῦ] αἰεὶ g δεδεγμένος Hdn. 299 λω-
 βητῆρα v. l. ap. Eust. 304 Αἰσύμνηθεν Zen. Aristoph. Ar. C O⁸ P²¹
 305 Κασσιόπεια θεοῖς δέμας εἰκυῖα cit. Athen. 632 E 311 καὶ
 τόθ' et τοῦ μὲν Ar. (διχῶς): hoc codd.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
 ἵππων ἡνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρον, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἰστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γυνὴ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο παῖς καὶ διὸς Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συνὸς ἀγρίου ἢ ἑλέντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὦπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.

313 ἰέμενον] νισσόμενον **d D M¹⁰ N⁴ V¹⁴ V³²** 315 om. **A Ge V²**
 322 βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμῷ **M⁸** 328 χεῖρ' v. l. ant., **ad h i k l q** 337 δὲ
 Ar. 339 διώκων **k A T U¹ V¹⁶**: πεποιθώς vulg. 340 ἐλίσσόμενόν
 Ar. vulg. : ἐλίσσόμενός **b e q B C al.**

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 "Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγού' Ἀρης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
 "Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατήρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι, 360
 σχέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλάς, 370
 ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἴπῃ.

349 Γοργόνος Zen. οἷματ' Ar. ἠὲ Zen. P⁵ corr. 355 ἀνε-
 κτῶς Ar. vulg. : ἀνεκτῇ P¹¹ Vi¹ : ἀνεκτὰ M⁴ 366 εὐ γὰρ ἐγὼ P¹⁸
 371-372 om. Zen., ath. Ar. 373 ἔσσειται ἡμαρ q U⁶ V¹⁸ μάλ',
 pro μὰν M⁴ V²⁰ U² corr.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδῶμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἔκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 380
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
 ἥμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἢδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκῆας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδθηθεν ἐπεὶ ἶδε χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριον δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν·
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'. οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

377 ἢ V²⁴: εἰ vulg. 378 προφανέντε Ar. A M¹ M¹² M¹³ U¹ V¹¹:
 προφανείσας Hdn. d f p B Cal.: προφανείσα e g l D T v. l. in A al.:
 προφανείσας ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων Zen. 381 Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
 r γρ. L¹⁴, γλαυκῶπις ἀθήνη i U⁹ 383 om. B C D L³ L⁴ M⁴ N⁴ T U²
 V³ V⁶ V⁹ V¹⁴ V²⁰ V³² 385-387 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
 389 λάζυτο Ptol. Pind. 390-391 ath. Ar. 401 τὸ δὲ καὶ] ὥς
 καὶ g k A: καὶ μὴν h

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός· 405
ὄφρα ἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.
Ἦρῃ δ' οὗ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω·”

ἌΩς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410
πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
“πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἔα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
ᾧδε γὰρ ἠπειλῆσε Κρόνου παῖς, ἣ τελείει περ, 415
γνώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός·
ὄφρα ἰδῇς, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃται. 420
Ἦρῃ δ' οὗ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ·
ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι·”

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νῶϊ ἔῶ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν·
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές·”

405 ἀπαλθήσονται Ar. ed. altera, h 408 κεν εἴπω Ar. b c h al. :
νοήσω vulg. 410 om. h A B C M¹⁰ U¹¹ V¹ V¹⁰ V¹² V¹⁴ V²⁰ δ' ἐξ
Ar. : δὲ κατ' codd. ἐς] ἐπὶ Ar. 415 ἦ Ar. L² L¹⁵ L²⁰ ss. : εἰ
vulg. v. 401 pro 415 r T, utrumque q N⁴ 419 ἀπαλθήσεσθαι g
V³² 420-424 ath. Ar. 420 γλαυκῶπις f al. 422 κεν εἴπῃ
c h al. : νοήσῃ vulg. 428 νῶϊ Ar. o g k l m : νῶϊν vulg. : νῶϊ τ'
a r al. : νῶϊ γ' e

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἌΩς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
 τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάρησιν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανώοντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐύτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “τίφθ' οὕτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδῖανείρῃ
 ὀλλύσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἶον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ 455
 ἅψ' ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔστίν.”

ἌΩς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἷ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει· 460

441 ἅμ βωμοῖσι Ar. Bm² Vi³ : ἅν βωμοῖσι c i V¹ : ἀμβωμοῖσι Chrysippus, vulg. : ἀμβώνεσσι Diogenes 448 μέν θην] μέντον Heraclid.
 ap. Eust. L⁶ V⁴ καμέτην Zen. 449 τοῖσιν] τοῖον Ar. 454 τὸ
 δέ κεν eg A B U¹ al. : τὸ δὲ καὶ vulg. : καὶ κεν cd h R¹ T V¹ V¹⁸ V³² v. l.
 in A ἦεν eg A B R¹ U¹ V³² al. : ἔσται vulg. : ἔπλεν h T (ἔπλεν)
 V¹ V¹⁸ v. l. in A 458 om. e h B C U² V³²

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἑκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος,
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι οὗτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρπουτ' οὗτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφί·
 οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεισ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὶς
 ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νυξ ἑρεβεννή.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἑκτωρ,

463 ἀλαπαδνόν **ikA** U¹ V¹⁸: ἐπεικτόν vulg. 465a ἀνδρὸς ἐνὸς
 ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς **qL**¹² M¹² Mo V¹ V³² (m. r.) (= 355)
 466-468 om. vulg.: hab. **bcdilpqal**. 470 ἦοὺς] ἥας
 Zen. 471 ἦν Bm⁴ U¹¹ V¹⁸ v. l. A βοῶπι **bglABCT** Lips.
 474 ὄρθαι **bcfhAT**: ὄρσαι L¹⁹ V¹ V²³: ὄρθαι cet. 475-476 ath.
 Ag. 476 θανόντος] πεσόντος **eglBC** v. l. in A. 481 βαθὺς]
 πολὺς **elpqBC** 482 σευ] τευ **h**

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τόν ρ' ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς 495
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης,
 τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἱφία μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἠριγενεῖης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδὶ γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρεω πολύδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας

493-496 om. (περιγράφει) Zen. 496 Τρώεσσι k A B U¹ Vi² :
 πτερόμεντα vulg. 501 ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν Zen. 503 ἐφοπλί-
 ζεσθον Zen. 505 ἄξεσθε P¹¹ U⁹ V¹¹ V¹² V²³ Vi¹ : ἄξασθε vulg.
 513 τούτων] κείνων Ar. (auctore Parmenisco) πέσσοι Ar. (uv.)
 A ss. k L⁴ V¹⁵ V²² 515 ἀποθρώσκων b f g h B C v. l. in A

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναιῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθη 520
 πῦρ μέγα καίουτων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἦοὺς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὖχομαι ἐλπόμενος Δίι τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθὲνδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 πρῶϊ δ' ὑπὸ οἴοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κείσεται οὐττηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἥματα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργελοῖσιν.”
 ὦς ἔκτορ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἵφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,

519 περὶ] προτὶ κ A U¹ 524-525 ath. Ar. 526 ἔλπομαι
 εὐχόμενος Zen. h M¹³ U¹⁰ V¹¹, γρ. Mo cit. Plut. vit. Hom. 2. 118
 528 om. Zen., ath. Ar. 529 νύκτα v. l. in A 534 φερόμην v. l.
 in A 535 537 om. Zen., antisigmatismatis notavit Ar. 538, 539, 541,
 punctis notavit Ar. 538 εἰ Ar. k A L⁴ Vi⁵ : αἰ cet. 539 ἀγήρως
 Ar. b c e h i q A al. : ἀγήραος vulg. 540 Ar. non videtur legisse
 545 ἄξοντο Ar. M¹ Pe V⁵ V⁶ V¹² V¹⁴ V¹⁸ : ἄξαντο vulg.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. 547

κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω. 549

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πολέμοιο γεφύρας 553

ἦτο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.

ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην

φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·

ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι

καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τ' ἐφρένα ποιμήν·

τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560

Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.

χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστῳ

ἦτο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας

ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν εὐθρονον Ἡῶ μίμνον. 565

post 547

ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας

atque post 549

ἡδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,

οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο

cit. Plato Alcib. ii. 149 d

553 γεφύρας **c e f i q** A D al. : γεφύρη

vulg. : γεφύραις v. l. ap. Eust.

554 παρὰ δ. σ. κ. πυρὰ **i m q** U⁶

557-558 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

559 δὲ Ar. D M⁸ O⁵ O⁹

Vi² v. l. in U¹⁰ : δέ τ' vulg. (δέτε in ras. A)

560 τόσσα] ὥς τὰ

v. l. ant., v. l. in A : τοῖα v. l. in A

562 χίλι'] μυρ' Zen.

563 σέλαι (vel σέλα) **e g q** A corr. B T U¹ V¹⁵ : σέλα vulg. : σέλας v. l.

ant., **i** V¹ V¹²

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακάς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύλα, φόβου κρυόεντος ἑταίρῃ,
 πενθεὶ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
 ἔλθόντ' ἐξαπίνῃς· ἄμυνδ' ἰδέ τε κύμα κελαιών
 κορβύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἅλα φύκος ἔχευεν·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆσσι Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχέϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθογγοῖσι κελεύων

κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.

ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,

ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀτῇ ἐνέδῃσε βαρεῖν,

σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

3 βεβολήατο Zen. M⁴ O⁷ P⁸ 4 ἀνέμω Aristoph. Le² corr.
 5 Boppās γρ. e, ita q 7 ἔχευεν et ἔχευαν Ar. (διχῶς) : ἔχευεν k p¹
 A B T U¹ U⁹ U¹⁰ V⁸ V¹⁰ : ἔχευαν vulg. : ἔχευον L¹⁸ V¹ 9 βεβλημένος
 a f h q al. 14-16 ὥς τε . . . στενάχων om. Zen., tum μετὰ δ' Ἀρ-
 γείοισιν ἔειπεν legit 16 ὥς δ γε δάκρυ χέων v. l. ant. 18 μέγας
 Ar. (auctore Did., cf. B 111), cit. Et. M. 163, 48, b M¹¹ P²¹ 19 τότε
 Ar. V¹ : πρὶν vulg.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ^{sacked} εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ ^{desire} κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα ^{impious} Ἄργος ^{loss} ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολλὴν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ^{supreme in might} ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλὰ ^{little}ων πολλῶν ^{land down} κατέλυσε κάρηνα ^{heads}
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ^{greatest} ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν ^{take} εὐρύαγυιαν· ^{road-wayed}
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ^{became} ἐγένοντο σιωπῇ.
 δῆμ' ^{long time} δ' ἀνέφ' ^{myself} ἦσαν ^{more} τετιήτοτες ^{war-cry} υἱες Ἀχαιῶν· 30
 οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “ Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα ^{in your folly} μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ^{myself} ἐστίν, ἄναξ, ἀγορή· ^{make a fool} σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν ^{valour} μέν μοι πρῶτον ^{seeking} ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδας ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσας· Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διὰ νδῖχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ ^{homage} μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι ^{might} περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ^{thick} ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ^{is} ἔλπεαι υἱὰς Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ ^{is} θυμὸς ἐπέσσεται ὥς τε νέεσθαι, ^{return}
 ἔρχεο· ^{is} πὰρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἀγχι ^{seaside} θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο ^{myself} Μυκῆνηθεν ^{long-ruled} μάλα ^{myself} πολλαί.
 ἀλλ' ἄλλοι ^{myself} μενέουσι ^{is} κάρη κομόντες ^{is} Ἀχαιοὶ 45
 εἰς ^{is} ὃ ^{let them flee} κέ περ Τροίην διαπέροσμεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·

21 ἄτην P¹C 23-25 ath. Aristoph. Ar. pro 23-31 hos duo vv.

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο θυμὸν ἀχεύων,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρατερὸς Διομήδης

scr. Zen. 36 Ἀργεῖοι cit. Dion. Hal. Rhet. 9. 4 ἡγήτορες ἠδὲ
 μέδοντες Zen. 38 σκῆπτρον b g A ss. V¹³ V¹⁵, cit. Rhet. Gr. viii.
 809 43 ἀμφιέλισσαι v. l. ant. (Ariston.) 44 ath. Ar. : om. T

νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμωρ^{goal}
 Ἴλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ ἐιλήλουθμεν."

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ·

“Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλευ ἄριστος.

οὗ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἔρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων·

ἢ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πᾶσι εἴης.
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάσεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς στίο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξεῖπω καὶ πάντα διζομαι· οὐδέ κέ τίς μοι

μῦθον ἀτιμῆσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἔφρητῳ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίῳ ὀκρυνέοντος.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρυ πᾶσι, τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι

λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός·

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλευτάτος ἐσσι.

δαῖντα δαῖτα γέρονσιν· οἰκέ τοι, οὗ τοι ἀεικές. 70

πλείαι τοι οἶνου κλισιαί, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

ἡμάτιαι ὀρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·

πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.

πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσσει ὃς κεν ἄριστῃν

βουλήν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεῶ πάντας Ἀχαιοὺς 75

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγυθὶ νηῶν

καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσει;

νύξ δ' ἦδ' ἡ διαρραῖσει στρατὸν ἡὲ σαώσει."

52 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γεράνιος marg. A

P²¹: μὴν vulg.

in A

66 φυλακτῆρας Ar.

73 πολέσιν γὰρ Ar. h

57 μὲν Ar. M¹ M¹²

67 παρὰ] περὶ Ca¹ P¹⁰ S v. l.

76 ὅτι Ar. vulg.: ὅτε g h p V³²

9. ΙΛΙΑΔΟΣ 1

‘Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἡδ’ ἐπίθοντο. ^{obeyed}

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τευχέσιν ἐσσεύοντο ^{armed} 80

ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν, ^{shepherd}

ἡδ’ ἄμφ’ Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἀρηος,

ἄμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,

ἡδ’ ἄμφι Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.

ἔπ’ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκάτον δὲ ἐκάστω ¹⁰⁰ 85

^{you} κούροι ἅμα ^{you} στεῖχον ^{you} δολιχὰ ^{you} ἐγχεα ^{you} χερσὶν ἔχοντες·

καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·

ἔνθα δὲ πῦρ κηαῖο, τίθεντο δὲ δόρπα ἑκάστος. ^{meal}

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν ^{uncle}

ἐς κλισίην, πὰρ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα· ^{feast} 90

οἱ δ’ ἐπ’ οὐνιαδ’ ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλοῦν ^{send forth}

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,

τοῖς ὁ γέρων ^{first of all} πᾶμπρῶτος ^{weave} ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν, ^{begin}

Νέστωρ, οὗ καὶ πρῶσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· ^{achieve}

ὃ σφιν εὖφρονένων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95

“Ἀτρεΐδην κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ’ ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν ^{begin}

λαῶν ἔσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε ^{couchesaid}

σκῆπτρόν τ’ ἡδὲ θεμίστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθῃ. ^{take counsel}

τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ’ ἐπακούσαι, ^{listen} 100

^{accomplish} κρηναὶ δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ’ ἂν ^{order} τινα θυμὸς ἀνώγη ^{begin}

εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ’ ἐξέται ὅττι κεν ἄρξη· ^{will depend}

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσῃ, ^{devise}

οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἡδ’ ἔτι καὶ νῦν, ^{have in mind} 105

ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηΐδα κούρην ^{bring from Zeus}

χῳόμενου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας ^{take}

οὗ τι καθ’ ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε ^{according}

88 δόρπα Ar. **ch** M¹⁰ : δόρπον vulg. : δαῖτα L¹⁶ : δαῖτα θάλειαν Zen.

ἑκάστοι **ch** V¹² V¹⁶ : et sic fort. Ar. 89 ἀριστέας Ar. **ch** V³²

104 ἄλλον Dion. Hal. rhet. 8. 14, **eik** o A marg. C N⁴ 106 διογενές

p C L⁵ L⁷ L⁹ M⁴ T U¹ U³ al. Eust. : διογενεὺς (-εὺς) vulg.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

πῶλλ' ἀπεμνησθόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἰσας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτεισαν,
 ἡτίμησας· ἔλων γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ὦ γέρον, οὗ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·

ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναινομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτεισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι ἀποινα.

ὑμῖν δ' ἐν πάγτεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἑπτ' ἀπύρους τριποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθώνας δὲ λεβητας ἐξίκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς αθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

οὐ κεν ἀλῆϊος εἴη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτημὼν ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἡνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.

δώσω δ' ἐπτα γυναικας ἀνύμορα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.

τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσsetαι ἦν τότ' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισηὸς· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστνυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,

109 ἐπεμνησθόμην v. l. ant. L³⁰ 112 ἀρεσσόμενοι A ss. πεπύ-
 θωμεν Ar. A ss. : πεπύθοιμεν cet. 118 δάμασσε] ἔλεσσε K A L¹² U¹
 post 119 add. ἢ οἶνον μεθύων ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοὶ Dioscurides ap.
 Athen. 11 a 128 ἀνύμορα b o A B C M⁴ T U¹ U² V⁹ V¹² V¹⁵ V¹⁶ V¹⁹ :
 ἀνύμονας cet. : de lectione Ar. discrepant fontes nostri 130 ἐξ
 ἐλόμην Zen. 132 κούρη Ar. d k l B C U¹ V⁹ : κούρην vulg. ἐπὶ
 δὲ Ar. h : καὶ ἐπὶ vulg. 134 ἦ vulg. : ἡ A D : ἡ B Bm⁵ E⁴ H¹ Le¹ P⁷
 I' corr.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω ^{let him heap}
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατέωμεθα ληϊὸν Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω, ^{choose}
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τείσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλῇ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ, ^{well-bred}
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα, 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέιλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἦν ἐπέδωκε θυγατρί·
 ἐπτά δέ οἱ δώσω εὐ ναιόμενα πτολίεθρα, ^{well-peopled}
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν, ^{grassy} 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον, ^{deep meadows}
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελοέεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· ^{vine-clad}
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυρρήνες πολυβοῦται, ^{herd on flocks and home}
 οἳ κέ ἐδῶτινρσι θεὸν ὥς τιμήσουσι 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήσαντι χόλοιο.
 ὀμηθήτω—Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἡδ' ἀδάμαστος· ^{let him shield}
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
 καὶ μοι ὑπαστήτω, ὅσσον βασιλευτέρος εἰμι 160
 ἡδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερός εὐχομαι εἶναι.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἀνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165

137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ d e l r B C 140 αἷ κε g m V¹ V¹² 140 a
 τὴν γὰρ ἀπ' αὐτὶς ἐγὼ δώσω ξανθῶ Μενελάῳ quidam ant. 153 νέεται]
 κέεται Apoll. Dysc. (Apollodorus 3 T) i 1 155 τιμήσονται Ag.
 c h V³² 158 καμφθήτω Zen. Aristoph. 159 a οὔνεκ' ἐπεὶ κε
 λάβῃσι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίσιν quidam ant.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν ^{first of all} πρῶτιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ.
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑάδοτα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κούροι δὲ κρητῆρας ἐπέστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἔπει σπείσαν τ' ἐπίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμώντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδῶλλον ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
 πειρᾶν ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχόμενῳ γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ρηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαυδαλεῇ, ἐπὶ δ' ἀργυρεὸν ζυγὸν ἦεν,
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἥερτωνος δλέσσης·
 τῇ ὃ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἰεὶ δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰδῶν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρῳ, ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 σταν δὲ προσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
 ὣς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη,

167 ἐγὼ Ag. b1k1qrABDT al. : ἐγὼν vulg. 170 ἐπέσθω v. l.
 ant. o 185 ἱκοντο bel BCT v. l. in A al. 187 ἀργυρεὸς ζυγὸς
 kL¹⁰ L¹² L¹⁸ N⁴ O⁵ V¹ V³ V⁸ V¹⁰ V¹⁴ V¹⁵ Eust. 191 δέχμενος v. l.
 ant., δεχόμενος V⁹

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

τὼ καὶ δεῖκνυμένοις προσέφη πόδας ὧκ' Ἀχιλλεύς·
 “χαίρετον· ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἢ τι μάλα χρεώ,
 οἷ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἔστων.”
 “ὦς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πόρφυρέοισιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἔγγυς ἔοντα·
 “μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίσται
 ζωρότερον δὲ κέραε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελαθρῷ.”
 “ὦς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεῖ ἑταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὃ γε κρείον μέγα καββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἷος καὶ πίοτος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺδὸς σιάλοιο ῥάχῃ τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε,
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακὴν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πᾶσσε δ' ἄλός θείοιο κρατευτῶν ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησέ καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχενε, 215
 Πάτροκλος μὲν σιτὸν ἐλὼν ἐπενεῖμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' αὐτίον ἵζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχον τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θύσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

197 ἢ τι μάλα χρεώ] ἡμέτερόνδε Ar. (auct. Parmenisco) ἡμ. δὼ 1 V¹², V⁶ ss. 198 παρ' Ἀχαιῶν h M⁴ V⁹: παναχαιῶν Ge N⁴ P¹ φιλτάτω v. l. ant., c h k q A al. 203 κέραε Ar. Hdn. b h o p A B T U¹ U¹¹ V⁹ V¹⁰ V¹² V¹³ V¹⁶ V²⁰ Eust.: κέραρε cet 204 οἱ] ἦ c P¹² U¹⁰

212 ἐμαρήνατο παύσατο δὲ φλόξ qu. g T, cf. Ψ 228: πυρὸς ἄνθος ἀπέπατο παύσατο δὲ φλόξ v. l. ant., cit. Plut. de fac. orb. lun. 934 b schol. Aesch. P. V. 7, cf. Procl. fr. 291 214 ἀπαείρας Ar. U¹³ 215 ἔχενε et ἔθηκε Ar. (διχῶς T): ἔθηκε a c f h al., v. l. in A, Eust., cit. Athen. 173 a

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νέϋσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δειδέκτ' Ἀχιλλῆα·
 "χαῖρ, Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225

ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

ἦδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπὶ πηγάδῃ ἐργα μέμνην,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφέες, εἰσορόωντες
 δειδόμεν· ἐν δοιῇ δὲ σωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας εὖσσελμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν. 230

ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροί,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασί
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνουσιν πεσέεσθαι, 235

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδεξία σήματα φαίνων
 ἀστραπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πῖσυνος Διί, οὐδέ τι τῖει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν,
 ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ διαν· 240

στεύται γὰρ νηῶν ἀποκοψέειν ἄκρα κόρνυβα
 αὐτὰς τ' ἐμπρησεῖν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰρὼς δειδοῖκα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἰσιμον εἶη 245

φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκάς Ἀρχεὸς ἵπποβότοιο.

ἀλλ' ἀνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἐσsetαι, οὐδέ τι μῆχος
 ρεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος· εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράξου ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.

224 α καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα m Bm⁴ Mc, L¹⁶ mg.

225 ἐπιδευεῖ Ar. : ἐπιδευῆς d A O² U¹ 236 ἐν δεξιά Ptol. Asc.

O⁶ 242 τε πρήσειν θ : τ' ἐμπλήσειν Ar. L⁹ M⁷ U¹⁰ 243 ἀτυζο-

μένους of h r : utrumque Eust. καπνῷ h L¹⁶ V¹⁶ V³², cit. Eust.

248 ὑπέκ V¹² V¹³ al. 250 ρεχθέντος τε (γε) κακοῦ ἄκος εὐρεῖν g

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὦ πέπον, ἡ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 δώσουσ', αἱ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἐρίδος, κακομηχανόν, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμῶν νέοι ἢ δὲ γέροντες·
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παρέ, εἰ δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἀξία δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μὲν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπ' ἀπύρους τριπόδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθώνας δὲ λέβητας ἐξίκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ῥα λῆϊός εἴη ἀνὴρ ὧς τόσσα γένοιτο,
 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 δώσει δ' ἐπὶ τὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λέσβιδας, ἃς ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς
 ἐξέλεθ', αἱ τότε καλλεὶ ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμείτῃ
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἢ δὲ μιγῇναι,
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτὲ
 ἄστνυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἀλὶς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νήσασθαι
 εἰσελθόν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,

252 πέπον] πόποι b M⁴ U² 258 τίωσ' b o r Ἀργεῖοι U¹
 (cf. 36) 259 ἐπέτελλε γέρων p⁶⁴ 270 ἀμύμονα B C L² L¹⁰ M⁴
 M⁸ T U¹ U² V¹³ M¹⁶ V²⁰ al.: ἀμύμονας Ar. vulg. (cf. 128) 274 κούρη
 Ar. b f L¹⁸ P¹¹ Pe V¹⁹ V²³: κούρην vulg. (cf. 132) ἐπὶ δὲ Ar. c h:
 καὶ ἐπὶ vulg. 276 ἦ (ῆ) codd.: ἦ Bm⁶ U² U⁶: ἦ B E⁴ L¹ Lp T corr.
 U³: ἦ A, v. 134 Bm² Bm⁴ H² O⁸ P³ P⁵ 279 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ L⁶
 L⁸ L¹⁸ U¹³ νησάσθω Bm⁴ L³ U⁶ V¹³ V¹⁸ V²⁷

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖνι Ἑλένην κάλλιστα ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοιμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τείσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὃς οἱ τηλυγετὸς τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσθα φίλῃν ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μέλῳ δώσει
 290
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐπ' ἐπέδωκε θυγατρί·
 ἐπτα δέ τοι δώσει εὐ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλῃν Ἐνόπῃν τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε (αἰεὶς ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 295
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέεται Πύλον ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίονσι πολυρρήνες πολυβούται,
 οἳ κέ σε δωτίῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μάλλον,
 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρέ κατὰ στρατόν, ὅλ σε θεὸν ὥς
 τείσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 305
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινὰ φησιν ὁμοῖον
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβομένης προσέφη πόδας ὥκυν Ἀχιλλεύς·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,

281 ἐλέσθω U⁶ V¹ V¹³ al. 295 κέται 1 (cf. 153) 297 τιμήσονται
 Ag. h V³²: τιμήσωνι A M⁸ P¹² Pal¹, U¹ corr. (cf. 155) 305 ἔχοντι
 h i M¹⁰ 310 ὥσπερ Plato Hipp. min. 365 a, M⁸ φρονέω Ag.
 b c o g h i q al.: κρανέω Plato Hipp. min. 365 a, vulg. τετελεσμένον
 δστί ο N⁴ V⁹ V³²: τελέεσθαι δτω Plato l. c.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Αἰδαο πύλῃσιν gates
 οὗ χ' ἕτερον μὲν κενυθὴ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπη. speaks
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. best
 οὗτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πειστέμεν οἶω persuaded
 οὗτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν thanks
 μάρνασθαι δητίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αἰεὶ. providing enemies
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι. wages at home war
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός. coward brave
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. idle suffers
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἀλγεα θυμῷ, taking
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζω. in fight
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι. brings
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ, take find badly off
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνους νυκτας ἱανον, sleepless
 ἡματα δ' αἱμάτωντα διέπρησσον πολεμίζων, bloody passes in battle
 ἀνδράσι μαρναμένους δάρων ἔνεκα σφετεράων. fighting their
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαζ ἀνθρώπων, laid waste
 πεσὺς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον. on land fertile
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ. spoil goodly
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον. give
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι. stayed
 δεξιόμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκει. tall appropriation keep
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλευσσι, chieftains
 τοῖσι μὲν ἐμπέδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν untouched
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων. take my share
 τέρπεσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζόμεναι Τρώεσσιν. at ease war
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας. gather

311 παρήμενος A T V¹³

313 εἴπη] βάζη R³ V³² Eust. (-ει)

314 ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα f A D R¹ R³ U¹ U⁹ U¹⁰ U¹³: ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται vulg. (cf. 310)

317 ἐπ' Ag. a b c m V¹⁶ V³²: μετ' vulg. 322 πολεμίζων P⁶ P¹⁵ 324 δ' ἄρα] δέ τε e filor

A B C V¹ V¹⁶ 327 δάρων] ἄρων, ὠρέων alii ὀράων L¹⁷ m. r.

336 ἔχει δ'] ἔχειν Hdn. L⁶ V⁴ (ἔχειν δ') τῇ περ ἱαύων q L¹⁸ P¹¹ U⁶ V¹² V¹³ V¹⁵ V¹⁸ V²³

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠῦκόμοιο; ^{fair haired}
 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχοις μερόπων ἀνθρώπων ³⁴⁰
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κηδεταί, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ' εἶδον.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε, ^{live}
 μὴ μεν πειράτω εὖ εἰδότες· οὐδὲ με πείσει. ³⁴⁵
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζεσθῶ νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφω ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· ³⁵⁰
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἰσχεῖν· ὅφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνυμέν· Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἔς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν· ³⁵⁵
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμινε, μογὶς δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμῇ.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολέμιζεμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερύσσω,
 ὄψεται, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρ' ἢ μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας ³⁶⁰
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖνῃ δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἡματὶ κε τριτατῶ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν ³⁶⁵
 ἠδὲ γυναῖκας ἐνζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,

349 ἤλασεν ἔκτορι τάφρον ΑΓ. 350 ἐν] περὶ ΑΓ. 351 ἱππο-
 δάμοιο 1 B C D V¹² V¹⁵ 354 ἴκοιτο g V¹: ἴκοντο h 356 πολε-
 μιζέμεν a d i k m p A D N⁴ V¹² al.: πολέμιζειν vulg. 359 αἶ κ' Plato
 Hipp. min. 370 b, a d V¹⁹ V²³: ἦν vulg. 361 ἐν νηυσιν ἐρρε[σσε-
 μέναι p⁵² 362]δοιεν [θεοὶ οὐρανίωνες p⁵² 367 ἄσσα λέλογχα v. l.
 in A T ὅς περ] ὥσπερ h o p C T al.: ὡ περ B

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων ^{bid}
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφοδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκυσῶνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά που Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἐξαπατήσῃν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη κύνεός περ ἔων εἰς ὧπα ιδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἐκηλός
 ἔρρέτω· ἐκ γάρ εὖ φρένας ἔλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τῷ δέ μιν ἐν καρὸς αἴση.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ τε καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίη
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἷ' θ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκοσίοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδω,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλευτέρὸς ἔστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἰκαδ' ἴκωμαι,

368 ἐνυβρίζων· διχῶς **ST** : ita **Vi**² **mg.** **A** 372 οὐκ ἂν **c h O**² **V**³²
 377 εὐ] οἱ **c i o q C T V**³² **Eust.** : εἰ **h** : με[ν **p**⁵² 378 χε] **i p**
 του[του **p**⁵² (?) ἔγκαρος **v. l. ap. Eust.** 381 οὐδ' **bis b o d g T**,
 γρ. **Eust. al., cit. Strab. 414, 815, Diod. Sic. i. 45. 6 :** οὐδ' . . . ἡδ' **h**
L¹⁸ **V**³² (οὐδ' prius **Paus. ix. 38. 8 :** ἡδ' **bis vulg.** ἐς **om. U**¹ **U**⁶ **U**⁹
V³² γρ. **A** ἐρχομενὸν **U**¹ γρ. **A** 382 ὅθι] ἦ γρ. **A :** τῇ πλείστα
 φέρει ζεῖδαρος ἄρουρα **Strab. 9** 383 ἂν' ἐκάστας **Ag. p A B C U**¹ **V**¹⁸
V³⁰ : ἂν' ἐκάστην **v. l. ant. vulg. :** ἂν' ἐκάστη **b e m o q al. :** ἐν ἐκάστη
c h 385 ὅσα ψεύδονται ὄνειροι **schol. Theocr. ix. 16** 389 εἶδος
frag. rhet. Ox. Pap. iii. p. 28 391 ἐρέσθω **q** 393 σαῶσι **Apio,**
cit. ST ad II 252 : σώωσι **Hdn. Ptol. Asc. codd. (σῶωσι M**⁵ **M**¹¹ **U**⁶ **V**⁹
V¹⁸) : σοῶσι **Tyrannio**

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Πηλεΐς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθῆν τε, 395
 κοῦραι ἄριστῶν, οἳ τε ποτλίεθρα ῥύονται,
 τῶν ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομαι ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντα μνηστῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεΐς· 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον ποτλίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση. 405
 ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν οὔτε λείπτῃ
 οὔθ' ἔλετῃ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δῆρ' οὐδ' ἐμὸν αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχεῖν.
 καὶ δ' ἂν τρεῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπείης· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐννὺν ὑπερέσχε, τεθάρσῃ κασι δὲ λαοί· 420
 ἄλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—

394 γε μάσσεται Ar. : γαμέσσεται codd. 397 -οιμ codd.
 399 γήμαντα v. l. ant. **bd eg m p q** v. l. in A : γήμαντι Ar. vulg.
 401 ἐμοὶ Ar. **deg 11 A B C D T** al. : ἐμῆς v. l. ant., vulg. 405 Φοί-
 βου] νηοῦ Zen. 414 ἵκωμι L²⁰ Le² V¹⁸ V¹⁸ : ἵκοιμι V⁴ ss. : ἵκωμαι
 vulg. 416 om. Zen., ath. Ar.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὄφρ' ἄλλην φράζονται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω, ^{divine}
 ἧ κέ σφιν νῆας τε σαῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν ^{better}
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, ^{collaps} 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἅμμι μένων κατακοιμηθήτω, ^{divine}
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται ^{lay down to sleep}
 αὐριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω." ^{follow}
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ ^{firmly}
 δάκρυ' ἀναπρησας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 "εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, ^{glorious}
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι ^{swift} 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην ^{left}
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε ^{there should}
 νῆπιον, οὐ πω εἶδοθ' ὁμοίου πολέμοιο, ^{more} 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἦρα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα, ^{kind with}
 μύθων τέ ρητήρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων. ^{instruct}
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοισι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445
 γῆρας ἀποξυσσας θήσῃεν νέον ἡβώοντα, ^{as a man}
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα, ^{of fair women}
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο, ^{to be}
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο, ^{newborn}
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, ^{loved} 450
 μητέρ' ἐμήν· ἧ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα. ^{live with}

424 σαῶ et σοῶ Ar. (ad 681): σοῶ A: σοῶ U¹ V¹³: σοῶι h V¹⁶:
 σόη vulg. 433 ἀναπλησας d q 435 βούλεις q L¹²: ἔπλεαι U¹³

446 ἡβώοντα c g D T al.: -άοντα P¹¹ V²³ corr. 447 τοῖον Zen.
 λίπον Ὀρμένιον πολύμηλον Dem. Sceps. ap. Strab. 439: λ. Ὁ. πολύπυρον
 Eust. 332. 6 451 ἐμεῦ a d e C T al.: ἐμῶν c g 452 γέροντι O⁸
 v. l. ap. T

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

τῇ πιθόμην καὶ ἔρεζα^{did, obeyed} πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατῆράτο, στυγέρας δ' ἐπέκεκлет' Ἑρινύς,^{was called}
 μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν^{was} 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγάωτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπάρας,^{was filled}
 Ζεὺς τε καταχθονίος καὶ ἐπαινή^{praised} Περσεφόνηα. 457
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς^{was} 462
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἡ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάρῳσι,^{there} 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,^{they}
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμῳ μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρα' νύκτας ἱανόν^{through} 470
 οἱ μὲν ἀμειβομένοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,^{in front}
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, προσθεν θαλάμοιο θυράων,^{door}
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἑρεβεννῇ,^{dark}
 καὶ τότε ἔγῳ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας^{fitted} 475
 ῥήξας ἐξήλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ρεία, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῶας τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόρῳιο,^{spacious}
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλῳ,^{locks}
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480^{received}

- 453 τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεζα Aristodemus Nysaeensis, Sosiphanes
 455 γούνασ' ἐμοῖσιν v. l. ant. ἐφέσσεσθαι Ar. vulg. : ἐφέσσασθαι
 h1 D V1 : ἐφέξεσθαι a e f l p B C V32 457 ἐπαινή] ἐπ' αὐτῷ v. l. ant.
 Περσεφόνηα A ss. Eust. 458-461 hos quattuor versus
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς β' ἐνὶ θυμῷ
 δῆμου θῆκε φάτιν καὶ δνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην
 cit. Plutarch. de aud. poet. 8 (Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθεῖς :
 cf. Coriolan. 32, de adul. et amico 33), hic add. edd. inde a Wolfio
 (1785) 463 στροφάσθαι m p Ge N4 U6 V9 v. l. ap. Eust.
 464 ἀμφὶς ἔοντες Ar. (teste Dion. Thrace) codd. : ἀντιδόντες v. l. ant :
 ἐγγὺς ἔοντες f L18 O6 U11 V10 v. l. in A 472 ὑπ'] ἐν Ar. h v. l. in A

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

και μ' ἐφίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῶνον τηλυγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνείον ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψον τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών·
 πολλάκι μοι κατέδενδ' ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοίγον ἀμύνῃς.
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῆς ἀγανῆσι
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε πατραρωπῶσ' ἄνθρωποι
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτῃ.
 καὶ γάρ τε Λιταὶ εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαὶ τε ρυσαὶ τε παραβλώπες τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀτῆς ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἢ δ' Ἀτὴ σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον λούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·

486 ἐθέλεσκον fort. legit Athen. 23 f
 U¹⁰ V¹⁰ V¹⁶ V³² : γούνεσσι cet. 489 τ' q Ang. V¹ V³² Eust. : om. cet.
 499 καὶ τοὺς μὲν Plato rep. 364 d, ad al. θυσιαισι Plato l. c.
 500 λοιβῆς τε κνίσῃς τε p M⁸ U² V¹⁶ v. l. in A 503 ὀφθαλμῶν
 beo A B C T, v. l. ap. Eust. : ὀφθαλμοὺς V¹⁶ Vi² 506 φθανέει Zen.
 509 εὐχομένοιο Ar. ch Ang. L¹⁴ : εὐξαμένιο vulg.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὃς δέ κ' ἀνήνῃται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἄττην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτείσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρείδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελόιμην
 Ἀργείοισιν ἀμυννέμεναι χατεύουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη, 520
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν 525
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζαφελος χόλος ἴκοι
 ὄωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἔρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρήτες τε μάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθεῖν μεμαῶτες Ἀρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἀρτεμις ὤρσε,
 χῶσαμένη ὅ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ρέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαινυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἣ λάθεται ἣ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἣ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος λοχέαιρα
 ὤρσεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγχιον ἀργιόδοντα,

512 ἀποτίμη h L¹⁴ V¹⁶ γρ. A

Eust.

514 νόον] φρένας ch Ang. L¹⁴

535 ρέξ i M⁵ M¹¹ R¹ R³: ἔρε' vulg.: ἔρεξ' fm p q C T al.

537 ἐκλάθεται οὐδ' Zen.

539 θρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγχιον οὐδὲ

ἐφκει θηρί γε σιτοφάγῳ ἄλλα ρίφ ὑλήεντι Arist. hist. an. 578 b 1, cf. 190-191

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκειν ἔθων Οἰνῆος ἀλῶν· tall 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσι ρίζησι καὶ αὐτοῖς ^{flowers} ἀνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεμεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ^{huntsman} ἀνδρας ἀγείρας ^{gathering}
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δαμή ^{slay, pass, few} πανούρῳσι βροτοῖσι· 545
^{great} τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρὴς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς ^{grievous}
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον ^{diagnos} καὶ αὐτήν, ^{chant}
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνηέντι, ^{hide} ^{chaaggy}
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων· ^{great souled}
^{as long as} ὅφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρητίφίλος πολέμιζε, 550
^{so long} τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων, ^{they be wise}
^{then} ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ ^{widowed wife} χωόμενος κῆρ ^{heart} 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλσῶ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης ^{fair ankles} καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδῶ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε—καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον ^{low} εἵλετο τόξον ^{for the sake of}
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου ^{maid} εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκούνην ^{by name} καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκούνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖεν ὃ μιν ^{wake, afar} ἐκάεργος ^{snatch away} ἀνὴρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων—
 τῇ δ' ὅ γε παρκατέλεκτο ^{butte} χόλον θυμάλγεα πέσσω, 565
^{circle} ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν ^{all-nurturing} πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία

540 ἔρρεξεν vel ἔρρεξεν Ar. teste Amm. (διὰ τοῦ ζ προφέρεται ἔρρεξεν
 cod.): ἔοργε P¹ V⁹ 551 οὐδ' ἐθέλεσκον Aristoph. 558 κάλ-
 λιστος ch¹ al. γένετ' ὅ τράφεν l 562 αὐτῇ V¹¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust.:
 αὐτῇ Bm⁴ V¹⁸ 564 κλαῖεν ὃ μιν Ar. h: κλαῖ' ὅτε μιν Zen. vulg.
 ἀφῆρπασε A L⁹ M⁷ O⁶ P¹ U¹⁰

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινήν ^{v. l. ed.} Περσεφόνειαν,
 πρόχυν καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὁμαδος καὶ δοῦπος ὁρώρει ^{vision}
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσονται γέροντες ^{v. l. ed.}
 Αἰτωλῶν, πέμπουν δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσχομένοι μέγα δῶρον·
 ὁππόθι ^{v. l. ed.} πίοτατον πεδίον Καλυδῶνος ἔραυνῆς, ^{lordly}
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πευτηκοντόγνον, τὸ μὲν ἦμισυ οἰνοπέδοιο, ^{vine land}
 ἦμισυ δὲ ψιλὴν ^{dough land} ἀροσίην πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς
 οὐδὸν ἐπεμβεβαὼς ^{high-backed} ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων ^{v. l. ed.} κολλητὰς στανίδας, γονιουμένους ^{praying to} νιόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονται· ὁ δὲ μάλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνώτατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ^{persuade}ν ἐπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος ^{v. l. ed.} πύκν' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον ^{v. l. ed.} μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ^{v. l. ed.} ἐύζῳγος ^{v. l. ed.} παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα.
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλώη· ^{is taken}
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους ^{v. l. ed.} τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο ^{v. l. ed.} θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595

569 Φερσεφόνειαν A ss. M¹³ V¹¹ (cf. 457) 571 ἡεροφοῖτις v. l. in
 A et in lem. 1 m 572 Ἑρέβεσφιν e k m p Mc U⁶: ἐρέβεσφιν vulg.:
 Ἀΐδαο N⁴ γρ. V⁹ 576 ὑποσχομένοι h L⁶ U¹¹ V⁴ Et. M. 783. 51
 580 ψιλῆς Ar. 582 οὐδῶ e ὑπερβεβαὼς ch, v. l. ap. Eust.
 584 κασίγνητοι v. l. ant. a c g h al. 588 πύργω b c m p v. l. ap.
 Eust. al. 592 κήδε' ὅσ'] ὅσσα κάκ' cit. Aristot. Rhet. 1365 a 13
 593 λαοὶ μὲν φθινύθουσι cit. Aristot. l. c. 594 τ' ἄλλοι] δῆϊοι Zen.:
 ἄλλα O⁵ ss.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἔντε' ^{put on} ἐδύσέτο παμφανώντα. ^{gleaming}
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν ^{ward} κακὸν ἡμάρ.
 εἷζας ^{bring} ᾧ θυμῷ τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ ^{grasping} χαρίεντα, κακὸν δ' ἡμυνε ^{ward off} καὶ αὐτῶς. ^{even so}
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα ^{burning} τρέψειε, φίλος· ^{happen} κακίον δέ κεν εἴη
 νηυσὶν ^{hope} καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῷ ^{honour} τείσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον ^{enter} φθισήνορα δῴης,
 οὐκέθ' ὁμῶς ^{ward off} τιμῆς ἔσσαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν. 605

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Φοῖνιξ, ἄττα γεραῖέ, ^{we here need} διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεώ ^{amuse} τιμῆς· φρονέω δὲ ^{checked} τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 ἢ μ' ἔξει ^{breath} παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι ^{are quick} μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο ^{lay} σῆσιν·
 μή μοι σύγχει ^{grieving} θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ^{cheerful} ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε ^{be hateful} χρή
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ^{yet} ἀπεχθῆναι φιλέοντι.
 καλὸν τοι ^{believe} σὺν ἐμοὶ τὸν κηδεῖν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ· 615
 ἴσον ἐμοὶ βασιλέε καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὗτοι δ' ἀγγελέουσιν, σὺ δ' αὐτόθι ^{so it} λέξεο ^{appear} μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ ^{calm} μαλακῇ· ἅμα δ' ^{darken} ἦοι ^{appear} φαινομένηφι
 φράσσομεθ' ^{calm} ἢ κε ^{return} νειώμεθ' ^{after some} ἐφ' ^{now} ἡμετερ' ^{starry} ἢ κε μένων·

Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσιν ^{now} νεῦσε ⁱⁿ σιωπῇ 620
 Φοῖνικι ^{send} στορέσαι ^{thick} πυκινὸν λέχος, ὄφρα ^{return} τάχιστα
 ἐκ κλισίης ^{post-haste} νοστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος ^{post-haste} Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 “διογενὲς ^{many will} Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
^{let us do} ^{our way} ^{οὐ γάρ μοι δοκέει μῦθοιο τελευτῇ} 625

601 κακίον] χαλεπὸν **fikor** A N⁴
 marg. : δῶρον M¹⁰ P⁶ P¹⁵ : δώροις vulg.
 Ar. a h V¹ V¹¹ V¹⁸ Eust. : ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen.
bg k q, A post ras. 623 μέγα ο

602 δώρων Ar. cd h i A
 612 ἐνὶ στήθεσιν ἀχεύων
 619 ἡὲ μένων
 625 τελευτῇ **bg** Mc V⁹

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

τῇδ' ἔ γ' ὁδῷ ^{accomplished} κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
 οἳ πού νῦν ἕεται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἄγχιον ἐν στήθεσσι θέτο ^{wounded man} μεγαλήτορα θυμόν,
 630 σκέλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἑταίρων
 τῆς ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἔτιομεν ἔσσοχον ἁλλων,
^{richer} ὑψηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φορηὸς ^{paying}
^{dead} ποῦνῃν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτεισας,
 635 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγηνῶρ
 ποιῶνῃν ^{receiving} δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν ^{for the sake of} εἵνεκα κούρης
 οἷης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔσσοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ^{these} ἱλαὸν ἔνθεο θυμόν,
 640 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμεν
 πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔσσοχον ἁλλων
 κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, ^{as far as} κοῖραν λαῶν,
 645 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐείσαο μυνθήσασθαι·
 ἀλλὰ μοι οἴδανεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε κείνων
 μνησομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν ^{brought}
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τι ^{to part} ἀτιμῆτον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.

627 a εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ b c d g m p q
 (= H 373) 631 ἦ] ἦν h V⁴ V¹⁶ μιν] μοι h 632 τίς γε Ar.
 U⁹ U¹³ V¹¹ V²⁷ φονῆος AL⁹ L¹⁰ M⁷ M⁸ O⁶ T U¹ U¹⁰; φόνιοι cet.
 636 δεξαμένῳ g i k n p A B C D T al.: δεξαμένου cet. 639 τοῖσι h U¹
 641 ἀθρόοι ἐκ Zen. 645 ἐείσαο Ar. (ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων)
 b c h p L¹⁹ R³: εἰείσω vulg. 646 ὅππότε ἐκείνου q M¹² R³ V¹
 647 ἔρεξεν] ἔθηκεν M¹² Et. Gud. 582. 19: ἔλεξεν M⁷ U¹³ 653 κατὰ
 τε φλέξει v. l. ant., Plato Hipp. min. 371 b, γρ. A

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ^{think}
 Ἔκτορα καὶ μέμωτ' ἀμάχης ^{will be saved} σχήσεσθαι οἶω. ⁶⁵⁵
 Ὄς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικυπέλλον ^{2-handled}
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶησι ^{back} κέλευσε ^{led}
 Φοῖνικι ^{spread} σπóρεσαι πυκινὸν ^{that} λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι ^{cheered} στόρεσαν ^{aug} λέχος ὥς ἐκέλευσε, ⁶⁶⁰
 κῶεα τε ^{healer} ρηγὸς τε ^{aug} λινόιο τε ^{linen} λεπτὸν ^{soft fabric} ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ ^{night} διὰν ^{waited} ἔμμενεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε ^{fast} μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος. ⁶⁶⁵
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδι ^{for-giv'd} εὐζώνος, τὴν οἱ πόρε ^{gave} δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκύρον ἐλὼν ^{steal} αἰπείαν, Ἐνυῆος ^{city} ποτολίεθρον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι ^{cups of gold} κυπέλλοις ^{they made that} νῖες Ἀχαιῶν ⁶⁷⁰
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “εἵπ' ἄγε μ', ὦ πολυταῖν ^{much-praised} Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, ^{glory}
 ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι ^{ward off} δῆϊον πῦρ,
 ἧ ^{refuse} ἀπέειπε, ^{much-enduring} χόλος δ' ἔτ' ἔχει ^{proud} μεγαλήτορα ⁶⁷⁵ θυμόν;”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολυτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι ^{quench} χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον ⁶⁸⁰
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναιῖται ^{burn} ἠδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν ^{bid}
 ὅπως ^{how} κεν νῆας ^{boat} τε ^{boat} σάφς ^{boat} καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ^{threatened} ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφι
 νῆας ^{well-armed} εὐσσελμούς ^{launch} ἄλαδ' ἐλκεμεν ^{curved} ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ^{counsel} ἔφη παραμυθῆσασθαι

654 τοι] μιν Plato l. c.
πολλαῖς τῶν ἀρχαίων)

657 λείψαντες Ar. altera ed. (καὶ ἐν
660 ὥς ἐκέλευσε] ἐγκονέουσai Zen.

664 τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ' ἦν Zen.

674 ἀμυνέμεναι cgh

681 σαφς et σοφς Ar. (διχῶς): σόφς L¹⁷ Pa V¹¹ V¹⁴: σάφς V³ V⁶:
σόφς vulg.: σοῖς e L³ L⁴

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

οἶκαδ' ^{hail back} ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι ^{win} ὀητε ^{goal} τέκμαρ
 Ἰλίου ^{at the} αἰπεινῆς· ^{greatest} μάλα γὰρ ^{greatest} ἔθεν ^{wide} εὐρυτοπα Ζεὺς ^{islands}
 χεῖρα ^{to the} ἔην ^{bold} ὑπερέσχε, ^{bold} τεθαρσηκασι ^{take heart} δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· ^{fill} εἰσι καὶ οἶδε ^{will} τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε ^{will} δύω, πεπνυμένω ^{will} ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων ^{will} κατελέξατο, ^{will} ὧς γὰρ ^{bade} ἀνώγει, 685
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεται
^{homeward} αὐριον, ἣν ἐθέλησιν· ^{will} ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει."
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ^{will} ἀκην ^{will} ἐγένοντο ^{will} σιωπῇ
 μῦθον ^{will} ἀγασσάμενοι· ^{will} μάλα γὰρ ^{will} κρατερῶς ^{will} ἀγόρευσε.
^{locating} ὦν δ' ^{will} ἀνέφ' ἦσαν ^{will} τετιηότες ^{will} νῆες Ἀχαιῶν· 695
 ὁπὲ δὲ δὴ μετέειπε ^{will} βοήν ^{will} ἀγαθὸς ^{will} Διομήδης·
 "Ἄτρεϊδῃ ^{will} κύδιστε, ^{will} ἄναξ ^{will} ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ^{will} ὄφελος ^{will} λίσσεσθαι ^{will} ἀμύμονα ^{will} Πηλεΐωνα,
^{will} μυρία δῶρα ^{will} διδούς· ὁ δ' ^{will} ἀγηνῶρ ^{will} ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν ^{will} πολὺ ^{will} μᾶλλον ^{will} ἀγηνορήσιν ^{will} ἐνὶ κᾶς· 700
 ἀλλ' ἦτοι ^{will} κείνον ^{will} μὲν ^{will} ἐάσομεν, ^{will} ἢ ^{will} κεν ^{will} ἴησιν,
 ἢ ^{will} κε ^{will} μένη· ^{will} τότε δ' αὖτε ^{will} μαχήσεται, ^{will} ὅππότε ^{will} κέν ^{will} μιν
 θυμὸς ἐνὶ ^{will} στήθεσσι ^{will} ἀνώγει ^{will} καὶ ^{will} θεὸς ^{will} ὄρη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ^{will} ὥς ^{will} ἂν ^{will} ἐγὼ ^{will} εἶπω, ^{will} πειθώμεθα ^{will} πάντες·
 νῦν μὲν ^{will} κοιμήσασθε ^{will} τεταρπόμενοι ^{will} φίλον ^{will} ἦτορ 705
 σιτου καὶ οἰνοιο· ^{will} τὸ γὰρ ^{will} μένος ^{will} ἐστὶ καὶ ^{will} ἀλκή·
 αὐτὰρ ^{will} ἐπεὶ ^{will} κε ^{will} φανῇ ^{will} καλὴ ^{will} ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως ^{will} πρὸ ^{will} νεῶν ^{will} ἐχέμεν ^{will} λαόν ^{will} τε καὶ ^{will} ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ ^{will} πρῶτοις ^{will} μάχεσθαι."

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ^{will} ἐπήνησαν ^{will} βασιλῆες, 710
 μῦθον ^{will} ἀγασσάμενοι ^{will} Διομήδεος ^{will} ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ ^{will} σπείσαντες ^{will} ἔβαν ^{will} κλισίηνδε ^{will} ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ ^{will} κοιμήσαντο ^{will} καὶ ^{will} ὕπνου ^{will} δῶρον ^{will} ἔλοντο.

688-692 ath. Ar. 692 ath. Zen. 694 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar. μῦθον φρασσάμενοι v. l. in A, cf. Θ 29 ἀγόρευσε]
 ἀπέειπε g: ἀπέειπε q v. l. in A, L¹⁸ V¹ V³³ 698 μηδ' Ar. b1p q B C
 699 καὶ αὐτῶς v. l. in A 700 ἀνῆκας Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνη-
 μάτων) P¹¹ V²³ 703 ἀνώγει] ὀρίνη b c L¹⁹ Eust. 711 μῦθον
 φρασσάμενοι v. l. in T, cf. 694

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡϊκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι νῆας ἀναστενάχῃζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ' ἐόντι Δίί, μέγα δ' ἔστυγε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλῆϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

1 ἄλλοι Zen. 7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ cit. schol. Ar. Nub. 262

10 φοβέοντο Zen.: περὶ γὰρ διὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν Chrysippus ap.
 Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 114 19 συμμήτιν v. l. ant. f h i k
 n o C N⁴ O⁵ T al.

ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖον ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηγεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ᾧ δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθὼν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὺς ᾧ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἣ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,

25 αὐτῷ Tyrannio, vulg. : αὐτῷ Ptol. Ascal. A Vi² 32 ἀνστήσων
 Ar. codd. (ἀναστ-), cf. 176 38 ὀτρυνέεις Ar. E⁴ H¹ H² L¹⁹ M⁹ P¹⁰
 Pal² : ὀτρύνεις vulg. 41 ὅτε θ' εἴδουσιν βροτοὶ ἄλλοι οἱ 45
 1 V⁴ : γὰρ L¹⁸ V¹ : κεν Eust. 46 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ V²² 48 ἐπ' ἐν Ar. a b d g q Tal
 k n A ss. D L⁹ V¹⁸ Eust. 46 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ V²² 48 ἐπ' ἐν Ar. a b d g q Tal
 fort. Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων)

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ὅσος Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱας Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50
 ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἴδομενῆος ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 "πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἧδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεδυμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε θέω μετὰ σ' αὐτῖς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;"
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "αὐθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἦ κεν ἦσθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι 70
 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν."
 Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζῶστηρ κείμετο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραίος
 ζῶννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο

51-52 ath. Aristoph. Ar. 53 Αἴαντε Ar. (auctore Didymo),
 α U¹ V¹¹ V¹⁶ Eust. (cf. M 342 O 301) 54 παρὰ Ar. m q L⁶ V¹¹:
 περὶ U¹: ἐπὶ vulg. 55 κ' ἐθέλῃσιν] κε πίθηται fikor A M⁷ N⁴
 57 κείνῳ b c f g i q al.: κείνου vulg. πυθοῖατο e h U¹

λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
Ἄτρεϊδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
ἢ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;
φθέγγεο, μῆδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;” 85

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
ἐν στηθεσσι μένῃ καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ. 90
πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίῃ δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήμεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦται· οὐδέ τι ἴδμεν 100
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιμήσῃσι μάχεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὐ θὴν Ἑκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

79 ἐπέτρεπε Ar. **efhr** A ss. B C T V¹ V¹⁶ al. : ἐπέτραπε vulg.
82 οὕτω Ang. R³ U⁶ V¹⁸ ἔρχεται **dfhoq** al. 84 ath. Ar.
86 τὸν δ' αὖτε προσέειπε **ch n** al. 88 γνώσσαι] εἴσεται **ch L**¹⁴ R³
Eust. 94 ἀλαλύκτῃμαι **ade** A corr. m. p. T, al. : ἀλύκτῃμαι vulg.
98 ἦδὲ καὶ] ἦδέτ' Zen. 105 ἐλδεται A O⁸ Pal¹ V¹³, γρ. O²

σοί δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἢ δ' Ὀδυσῆα
 ἢ δ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἷω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκὲτ' ἀνεκτός."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιῇ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνω εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὕς σὺ μεταλλάς. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει 130
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν
 διπλὴν ἑκταδίην, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

115 πέρ Ar. vulg.: καὶ v. l. ant.: γάρ L¹⁶ U¹³ νεμεσήσεται γρ. A,
 q Ang. L⁶ M¹ M⁷ U¹⁰ V³ V⁴ V⁶ 118 ἀνεκτὴ C V¹: ἀνεκτῶς A marg.,
 M¹² (cf. Θ 355 Λ 610) 124 μάλ'] μέγ' Dem. Ixion. (μήποτε ἢ
 Ἀριστάρχειος οὕτως εἶχεν Did.) 127 σφιν] μιν Zen. ἡγερέθεσθαι
 Ar.: ἡγερέεσθαι codd. 129 οἱ Ar. vulg.: τοι h U¹ V¹: σοι C M⁸
 P¹² T, γρ. L¹⁴ 130 ἐποτρύνῃς καὶ ἀνώγῃς v. l. ant. (uv.)

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140

“τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὃ τι δὴ χρεῖω τόσον ἴκει;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. 145
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
 βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ᾧς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιῶν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὥμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εὖδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 εὖδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παροῦς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην·
 “ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ᾠωτῆς;
 οὐκ αἶεις ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160
 ἦται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”

ᾧς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

141 κατὰ] ἐπὶ ik1o A al.

V¹ V³² 146 ἔπε' Ag. T V¹⁶: ἔπεν vulg. 153 σαυρωτῆρας

Aristoph. 154 ὥς τ' ἀστεροπὴ abdeg D T al.: ὥς ἀστεροπὴ h R³

159 ἔγρεο et ὕρσο Ag. (διχῶς): ὕρσο dfiklnoqr AN⁴ V¹ V¹⁶: ἔγρεο
 cet. 159a μή τις σοὶ εὖδοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πήξη add. Diog.

Laert. vi. 2. 6 (= Θ 95) 161 δ' ἔτι] δέ τε Ag. h L¹⁶ L¹⁹ M⁷ O⁶ T:

δ' ἀπὸ χῶρος ἐρύγει v. l. in A

οὗ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
παντῇ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ' ἐλεαίρεις.”

“Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσματο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον,
ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίουνδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὀππότε' ἐπὶ Τρώων αἴτιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τι' ὕπνος
αἰρεῖίτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

168 τὸν δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα L³ L⁴ P¹³ P¹⁷ v. l. in A 169 φίλος]
τέκος v. l. ant. (fort. Aristoph.), n N⁴ Pal² (cf. Ψ 626) 176 ἄστησον
V¹⁰ 180 ἐμιχθεν] γέγοντο aeq B C V¹ V¹⁶ V³² v. l. in A
183 δυσωρήσωνται A mg. L⁸ U¹³ V⁴: -ονται cet. (δυσωρήσωρήσονται L⁹
L¹⁷ O⁸): -ωσιν Apoll. lex. s. v. 185 ἐπ'] ἐν m: ὑπ' o N⁴ P¹ U⁹
191 om. h k l n o A N⁴ T

ὥς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριώοντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ 200
 ὁλλυὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πῖφανσκον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθωιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 θυμῷ τολμῆεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
 ἐλθεῖν, εἴ τινα που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς. 210
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

203 μύθων ἦρχε] καὶ μετέειπε v. l. in A 207 ἡ c d f i A D al. :
 εἴ vulg. 211 τε p¹ h i n q A T V¹ V³² al. : γε Ang. L⁵ L⁸ L¹⁷
 L¹⁹ M c R¹ U¹⁰ : κε vulg. 221 ἐόντα b g h A ss. B T al.
 223 ἔσται] ἐστι d h o A ss. V¹ V¹¹

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

σύν τε δὴ ἔρχομένω, καί τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν
ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἴ περ τε νοήσῃ, 225
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δῶ, θεράποντες Ἄρηος,
ἠθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέστορος υἱός,
ἠθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἠθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“Τυδεΐδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσῃ, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμᾶσσί γε πολλοί.
μῆδ' ἐσὶ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσῃ αἰδοῖ εἴκων,
ἐς γενεὴν ὀρόων, μῆδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.”

ἌΩς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσῃμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἦώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχκεν δὲ πλέων νῦν

224 ἔρχομένων v. l. ant., **bh** Ge Mc N⁴ V¹⁰ V¹⁶ 225 εἴ περ τε
Ar. (uv.) vulg. : εἴ περ τι v. l. ant., **chq** Ge N⁴ U¹ al. 235 τὸν] τῶν
cdgilr al. 239 ἐστιν] εἴη **h** 240 om. Zen., ath. Ar.
246 γε σπομένοιο Ptol Asc. 252 παρόχκεν Ar. **p**⁹⁸ L⁴ L⁶ L¹⁰ L¹²
L¹⁵ L¹⁶ L¹⁷ U¹¹ V¹⁶: παροίχκεν Dorotheus et Apoll. Dysc. **SA**: παρώ-
χετο **c**: παρόχκεν vulg. πλέων **adhi** D al.: πλέων **f** al., cit. Rhet.
Gr. iii. 103. 1: πλέω vulg.

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

ᾧΩς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255

φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηϊ λέλειπτο—

καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἧ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζήων.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἧδὲ φαρέτρην 260

καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε

ῥινού ποιητήν· πολέσιw δ' ἔντοσθεν ἱμάσιw

ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες

ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα

εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265

τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο

ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξειωήϊον εἶναι,

αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι· 270

δὴ τότε Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθείσα.

Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,

βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι 275

νύκτα δι' ὄρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἧῤατο δ' Ἀθήνη·

“ κλυθί μεν, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἧ τέ μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω

κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.”

Δεύτερος αὖτ' ἧῤατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

253 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 268 Σκανδεῖα m q Bm⁴ Gf (uv.)
M⁸ ss. Mc v. l. ap. Eust. 275 Παλλὰς] πελλὰν Zopyrus ap. s B Lp
T, Eust. 278 μεν] μοι d e i o A B C T al. 281 ἐφικέσθαι A

" κέκλυθι νῦν καὶ ἐμείο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 σπείό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείϊ δῖφ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 κείσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέσθης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ' ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἔμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἐκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν·
 " τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δῖφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροίτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἥε φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἣ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι

286 ἦει] ἦλθε ο P¹ 291 παρίσταο Zen. Ar. (καὶ αἱ πλείους), A
 marg. M¹²: παρίστασο codd. καὶ πόρε κῦδος Zen. 293 ἦν] τὴν
 b c g h T al. 298 ἄμ (ἄμ) vulg.: ἂν c h k m q al. 306 ἄριστοι
 ἔωσι Ar. a d m q v. l. in A al.: ἔ. ἔασι h U¹⁰: ἀριστεύωσι vulg.
 αὐτοὺς οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zen.: καλοὺς κ.τ.λ. Aristoph.

311 βουλεύονται b f p q M⁴ V¹⁴ V²²

νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

“Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς

κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος,

315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·

αὐτὰρ ὁ μῶνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·

“Ἑκτορ, ἔμ’ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.

320

ἀλλ’ ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσον

ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,

σοὶ δ’ ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ’ ἀπὸ δόξης·

τόφρα γὰρ ἔς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ’ ἂν ἴκωμαι

325

νῇ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι

βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

“Ὡς φάθ’, ὁ δ’ ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὁμοσσεν·

“ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος

330

Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.”

“Ὡς φάτο καὶ ῥ’ ἐπὶ ὄρκον ἐπώμοσε, τὸν δ’ ὀρόθυνεν·

αὐτίκα δ’ ἀμφ’ ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,

ἔσσατο δ’ ἔκτοσθεν ῥῶνὸν πολιοῖο λύκοιο,

κρατὶ δ’ ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ’ ὄξυν ἄκοντα,

335

βῆ δ’ ἵεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ’ ἄρ’ ἔμελλεν

ἐλθὼν ἔκ νηῶν ἀψ’ Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ’ ὄμιλον,

βῆ ῥ’ ἀν’ ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα

διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·

340

317 κασιγνήτοισιν Zen. L⁸ L¹⁷ V⁸ V⁹ V¹¹ V⁴ 318 εἶπε παραστάς
Ge P¹ Pa U⁹, L²⁰ ing. al. 321 ἀνάσχεο Ar. codd. 323 ποδώκεα

f m r γρ. A 332 ἐπώμοσε Ar. k A Ang. L¹⁴ L¹⁹ U¹ V²⁷ : ἀπώμοσε

vulg. 334 πελιοῖο v. l. ap. Cram. Epim. 334. 4, Et. M. 680. 21 :

πολ- in ras. O⁵ 335 ἐπὶ κτιδέην Ar. m q r A B C D : ἐπ’ ἰκτιδέην

cet. 336 προτὶ A marg. L¹⁰ L¹⁶ L¹⁹ N⁴ T V¹⁰ : ποτὶ vulg. : πρὸς E :

κατὰ a d l al. : ἐπὶ b k p al.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

“οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ’ ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ’ ἐώμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ’ αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ’ ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μή πως προτὶ ἄστρ’ ἀλύξῃ.”
 “Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ’ ἄρ’ ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
 ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἀπέην ὅσσον τ’ ἐπὶ οὔρα πέλονται
 ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ’ ἄρ’ ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ’ ἄνδρας δητίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ’ ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ’ αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ’ ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ’ ἢε λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν’ ὑλήενθ’, ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκῶς,
 ὥς τὸν Τυδεΐδης ἦδ’ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ’ Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

341 τις Ag. (καὶ αἱ πλείους Did.), L¹⁹, U⁶ m. r. : τοι cet. 346 παρα-
 φθαίησι Ag. (σχεδὸν αἱ πᾶσαι), vulg. : παραφθάνησι h 347 ἐπὶ Ag.
 L¹⁹ P¹ P¹¹ U¹¹ : ποτὶ (προτὶ) vulg. 349 ὥς ἔφατ’ οὐδ’ ἀπίθησε βοὴν
 ἀγαθὸς Διομήδης, ἐλθόντες δ’ ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν Aristoph.
 (ἐν τῇ Ἀ. καὶ ἄλλαις) 354 ἐπεδραμέτην Ag. a d e B C N⁴ T V¹⁶ V³²
 al. : ἐπιδρ. vulg. 358 αἶψα Apoll. lex. s. v. αἶψα 359 τοὶ τῷ
 v. l. in A τόν δ’ O² ὦκα v. l. in A 360 κύνες o L¹⁰ L¹⁹ N⁴ U¹
 U³ U⁹ οἷ τ’ ἐπὶ θήρης Plut. vit. Hom. 2. 86 362 τε om. Ag.
 f V¹ V¹⁶ V³² 363 ἦδ’ ὁ] ἦδ’ e q V¹⁶ al.

φθαίῃ ἐπενξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ἡὲ μὲν, ἡὲ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἶπὺν ὀλεθρον.”

Ἡ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἐύξου δουρὸς ἀκωκῇ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων— 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα·
 “ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
 ἢ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;”

Τὸν δ' ἡμείβετο ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390
 “πολλῇσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πύθεσθαι 395
 ἡὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,

371 ἀπὸ] ὑπὸ e h A ss. B C L¹⁰ V¹⁵384 κατάλεξον] ἀγόρευσον h V¹⁰ss.: τίφθ' g p⁴⁶ V¹ V³² al.

387 ath. Aristoph. Ar.

391 ἤπαφεν Aristoph.

372 ἐφήκεν n A ss. U¹ U¹⁰

385 πῇ] ποῖ l: τοῦ A

386 ὀρφναίην] ἀμβροσίην Le² U¹¹

389 ἐπὶ] ἀνὰ f o r al.

ἀνήκε] ἀνώγει h

ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400

“ ἦ ρά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,

ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ

ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,

ἄλλῃ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;

ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;

πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;

ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν

αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε 410

ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,

βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἥρως,

οὗ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.

ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάrai, οἷσιν ἀνάγκη,

οἱ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται

ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκουροι 420

εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·

οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦται οὐδὲ γυναικες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν

εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.” 425

397-399 ath. Aristoph. Ar. 397 ἦ] εἰ Ar. 398 βουλεύουσι
... ἐθέλουσι Ar. **d f h q** v. l. in A al.: βουλεύονται L² L⁴ L¹⁷ (cf. 311):
βουλεύοιτε ... ἐθέλοιτε vulg. 408 δ' αἰ] δα Ar. **e** V⁶ V¹¹ V¹⁵
al.: δῆ L⁸ P¹ V⁴: δέ τε **k**: δὲ **a f n o q** 409-411 ath. hic Ar.
(= 208-210) 413 ἀγορεύσω v. l. ant., ο M⁸ N⁴ T U⁹ V¹⁵ 424 γὰρ]
r' ἂρ L¹⁵ U¹ V¹² V²⁷ al.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δίοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μήρονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἡϊονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί·
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὗ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἦέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἦε κατ' αἶσαν ξείπων ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί. 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἔκειο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἦε διοπτρεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν δλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.”

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ

427 ἐγὼ καὶ Αἰ. **defh** al. : ἐγὼ τοι vulg. ἀγορεύσω **no** T al. :
 ἀγορεύω V¹ 431 ἱππόμαχοι Αἰ. **h** V¹ V¹⁵ : ἱππόδαμοι vulg. 438 ἄρμα
 δέ οἱ] ἄρματα δὲ **h** 1 : ἄρματα δέ οἱ **ae** M¹⁰ V¹¹ 445 ἦε Αἰ. **fhr** V¹⁵
 Eust. : ἦ ῥα cet. 446 τον δ ημειβετ επειτα βοην αγα]θος [διομηδης
 p⁸⁰ 449 ἀπολύσομαι ἢ μεθῶμαι **q** 452 δαμείς] τυκείς **n** Ass. L⁴
 N⁴ T U¹ V³² al. δλέσσαις Αἰ.

ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε 455
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκὴν καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460

ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἧῦδα·
 “χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ᾧ Ως ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἵξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
 “οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερόν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἦ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ᾧ Ως φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰεκῆς

457 φθεγγομένη Arist. part. an. iii. 10, c L¹⁴ v. l. ap. Eust.

463 ἐπιδωσόμεθ' Ar. eg A marg., BC V³² al. : ἐπιβωσόμεθ' plerique

464 ἵππους] ἄγυριν v. l. in A 465 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς) :
 illud codd.

466 μυρίκην Ar. (σὺν τῷ ᾧ Did.), codd. δέελον Ar.
 vulg. : διελδὼν U³ : δῆλον Ca¹ Vi² σήματ' A 469 Παλλὰς Ἀθήνη

qu. s T 477 οὗτός τοι Ar. codd. (cf. 341) 478 οὓς Ar. codd.

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών, 485
 αἶγειςιν ἢ ὀίεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,
 ὥς μὲν Θρηῖκας ἄνδρας ἐπ' ὄχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δυῶδεκ' ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κичήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ', Οἰνεῖδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλανθεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ροίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὃ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὃ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχεα κείτο,
 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 “νόστου δὴ μνησai, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης, 510
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.”

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεῆς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς

484 ἐρυθαίνετο] φαινίσσετο schol. Ar. Pac. 302 Suid. 489 πλήξειε
 Ar. codd.: πλήξασκε v. l. ant. Pal² 493 ἐμβαίνοντες h al.: ἀμβαί-
 νοντες vulg. αὐτὸν v. l. ant. 497 om. Zen. Aristoph., ath. Ar.
 505 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς): ὑψοῦ h V¹⁵

τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουνσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσεται πουλὴν ὄμιλον,
ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
ὥς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκείες ἵπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσιν,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε Διὶ φίλος ὠκείας ἵππους,
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῇι τίθει, ἐπεβήσεται δ' ἵππων·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι, ἣ ἔτυμον ἑρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.
αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

Οὐ πῶ πάν εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

515 ἀλαὸν σκοπιήν Zen. Le¹ P⁷: ἀλαῖσκοπιήν Vi⁵ uv.: ἀλαὸς σκοπιήν Ar., uv. (οὐ τυφλὸς ἐς σκοπιάς Ariston.), A corr. (σ addito a m. sec.)

522 ante 520 posuit Zen. 526 ἵκοντο a q L⁶ L⁹ M⁴ M⁷ M¹⁰ M¹³

Vi¹¹ 529 τίθει] δίδου v. l. in A 530 ἵππους] Ὀδυσσεύς b c f h q r

D T v. l. in A, al.: ἐλάαν m 531 om. l m A B C Ge Gf T al.

534 om. Zen. Pal² 538 μετὰ φρεσὶ Ar. r L¹⁹ T V¹ V¹⁴ V²⁷ V³²

539 ἄριστοι Ar.

δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίλοισι·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβετον, καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων, ἣ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἑοικότες ἠελίοιο.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἑὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα. 550
 ἀλλὰ τιν' ἔμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
 ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνωνας ἡέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἣ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
 Θρηϊκιοὶ· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.”

ᾧς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καγχαλόν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὖτυκτον ἵκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαῖατ' Ἀθήνη.

545 λαβέτην Zen. καταδύντε g v. l. sch. T 546 σφωε g l o r
 A Gf Mc : σφῶϊ Zen. L⁴ corr. : σφῶε Dem. Ixion vulg. 548 ἀναμί-
 σσομαι Dem. Ixion 552 σφῶε Dem. Ixion, b h m o T al. : σφωε g
 557 δωρήσaiτο ἄφαρ δέ τε Apoll. lex. s. v. ἄφαρ 561 τετρακαι-
 δέκατον v. l. ant.

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἕς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείον ἀφυσσόμενοι λείβοι' μελιτδέα οἶνον.

575

573 ἐμβάντες **a d p q** al. ἰδ' αὖ **h l p** al. 575 ἀνέψυχεν **h m**
T al. 579 ἀφυσσόμενοι **Ar. e g l A V¹³** al. : ἀφυσσάμενοι **v. l. ant.**,
vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλήην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν. 5
 στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηῖ μελαίνῃ,
 ἧ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἵρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο, 25
 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἱρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέριοι
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χάλκῳ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

Ἥνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

26 σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἐλειχμώντο Aristoph. 27 ἐρίδεσσιν
 Zen. 28 στήριξε Ar. codd. 32 ἂν] ἐν f C L¹⁴ P¹ V²³ 33 καλήν]
 δειρὴν g V¹ V³² ἦσαν v. l. ant. 35 λευκοῖ' v. l. ant. 38 αὐτοῦ
 Ar. δελq A D al. : αὐτῷ v. l., ant. vulg. : αὐτῶν h 40 ἀμφιστρεφέες
 Ar. (τὰ ὑπομνήματα συμφωνεῖ) Apoll. lex. dfr A V¹³ V¹⁶ : ἀμφιστεφέες
 v. l. ant., vulg. : utrumque Eust. 45 ἐγδούπησεν A ss. L³ L⁴ U³

ῥώνοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶθι πρό.
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προιάψειν. 55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμψ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνέφεα σκιόεντα,
 ὥς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγυόχοιο.

Οἱ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆλουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θῦνον· Ἔρις δ' ἄρα χαῖρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστω
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

51 μέγ' Ar. bgno A al. : μεθ' vulg. 55 ψυχὰς Ge ss., cf. A 3
 62 αἵλιος v. l. ant. 63 ὅτε eo al. : ποτὲ 1 64 ὅτ' Hdn.
 bck A al. : ὅτε degn T al. : ποτὲ h B C D U⁶ V¹⁴ V¹⁸ V²⁰ V²⁷ al. : τότε
 f al. : ποτὲ V¹ V¹⁶ V²² 72 ὑσμίνῃ Ar. vulg. : ὑσμίνῃ A B C L² L⁸ L¹⁴
 M⁹ O⁷ T V¹⁶ V¹⁵ ἔχεν Ar. A L⁵ L¹⁴ L¹⁶ : ἔχον cet. 76 σφοῖσιν
 eillo A B C V¹ V¹⁶ V³² : οἷσιν vulg. 77 πτύχας] στίχας o

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

πάντες δ' ἡτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιw ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιξε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσπορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

Ὅφρα μὲν ἧως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὥπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μάκρα, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
 ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδυσσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἱσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δ' Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχοισι λύγοισι, 105

78-83 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 86 δόρπον Zen. b f q V³²
 88 ἵκετο] εἴλετο fr T al. θυμῷ h V¹⁵ V²⁷ 91 ἐν f q al. : ἄν
 h i A : ἐκ vulg. 92 Βιάνορα Ar. L¹⁹ V¹⁶ 97 ἐγκέφαλόνδε Apoll.
 Rhod. 98 ath. Apoll. Rhod. 100 ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα
 v. l. ant. 101 ῥ' om. Zen. L⁶ M⁷ P² V¹⁴ : Βήρισον Posidippus
 103 ἐόντε Aristoph. h 104 ὦ] δν Zen. Apoll. lex. s. v. Ω ο :
 οὗς U⁹, L¹⁵ M⁸ ss., γρ. L¹⁴ : ὦς L³ L⁴ V²⁰

ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὤκυν Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥῆϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφι
 χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομηῖσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 νιέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἵασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γονναζέσθην· 130
 “ζῶγρει, Ἀτρέος νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

107 δὴ] τῶν g L⁴ M¹¹: ὧν L¹⁶: v. om. T 108 βάλεν χαλκῆρεϊ
 δουρί 00 N⁴ V¹⁸ 123 κακόφρονος Zen. (et in 138) 128 σφέων e:
 σφῶν L² L¹²: σφιν V¹ φύγον Arg. vulg.: φύγεν v. l. ant. L³ L¹⁴ N⁴
 V²⁷ 132 Ἀντιμάχοιο πατὴρ Zen.: ἀφνειοῦ πατὴρ 00 N⁴ v. l. ap.
 Eust. al.

εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 135

Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
“ εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νύεες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ, 140
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τέλσετε λῶβην.”

Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδὲι ἐρείσθη.
Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε, 145
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
ἵππεῖς δ' ἵππηας—ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κεῖν' ὄχρα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης

135 ζῶ Aristoph. V¹⁶ 142 τοῦ] εἰ Zen. : σφοῦ v. l. ant.
144 οὐδας ἐρείσεν Ar. h L¹⁹ V¹⁵ 146 τμήξας] πλήξας Ar. (αἱ πλείους
S T) 151 ἵππεῖς] ἵππης A ss. P⁶ V¹⁰: ἵππηες a e o p al.
156 φέρει] στρέφει γρ. M¹⁰ Eust. 157 ἐπειγόμενοι Ar. codd. : ἵστ.
ἐπειγομένου v. l. ant.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμῶν
 Ἄτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιῷ Δαρδανίδαο
 μέσσον καπ πεδίου παρ' ἔρινεον ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἄτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καμ μέσσον πεδίου φοβέοντο βόες ὥς,
 ἃς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἄτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἄτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχρ' ἔθυν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 ἵζεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιήσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὀρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνῶχθω
 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται
 δὴ τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

179-180 om. Zen., ath. Ar. 180 ath. Aristoph. 181 ἔμελλεν
 680 p⁶⁹ A B Mc V¹⁰ V³²: ἔμελλον vulg. 184 ἀστεροπὴν Ar. 185 p A
 ss. T: στεροπὴν vulg. 186 ἐνίσπες p⁶⁹ A Ang. Le² V¹ V¹⁶: ἐνίσπε
 vulg.: εἰπε 6 190 κρατερας ὕσμινας p⁶⁹

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Ἴλιον ἱρήν.
 εὖρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 ἕσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὦκέα Ἴρις·
 “Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τέιν τάδε μνηθῆσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην. 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἡ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίζει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋστέλμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις, 210
 Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 220
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
 ἡ αὐτῶν Τρώων ἡὲ κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἥς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων·
 Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
 μητροπάτρω, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·

210 ἀπεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον q 212 δοῦρε l p p⁵⁹ uv. V¹¹ V¹³
 al. 215 δὲ καὶ αὐτοὶ v. l. ant. 216 ἐν g m p q A B V¹⁶ (ἐδ' e):
 ἐκ vulg.: ἂν a c k 222 μῆλων] θηρῶν Zen. 223 Κισσῆς] Κισσεὺς
 b e f p

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
 νήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων ἐς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραί δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρισε, βαρεὴν χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλήξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῇ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

230 ἔων et ἰών Ar. (διχῶς) : ἰών d i A ss. L¹⁶ M⁴ M¹⁰ U² εἰς p⁸⁰ :
 εἰς cet. 244 πρόσθ' O⁸ P¹¹ P¹³, γρ. L¹⁴ 252 υ[περθε] p⁸⁰ :
 ὑπερθεν T qu. Eu.

ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. 260
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀΐδος εἴσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἄν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὄξυ γυναιῖκα,
 δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὄξ' ἔ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλήν, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

Ὡς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 285
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

263 ἔδυν] ἔβαν c g h p⁵⁹ B C T V¹ 265-268 om. p⁵⁹ 270 μο-
 γοστόκοι ειλ[p⁵⁹ 277 πελασσεται pro ἀμύνετε p⁵⁹ 281 ἀέκοντε
 1 B m⁴ M⁴ U² V¹⁵ V¹⁸ : ἄκοντε vulg. 282 ραίνετο c om. δὲ
 283 τειρομενοι p⁵⁹

οἷχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.” 290

Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συτὶ καπρίῳ ἢ λέοντι,
 ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεύε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρῶτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεισ' ὑσμίνῃ ὑπεραίϊ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἢ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὑπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίζῃ 305
 ἀργεστῶ Νότοιο, βαθεῖν λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 310
 καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 “Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.” 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

290 ὑπέρτεροι Ar. : ὑπέρτατον U¹ 297 ὑπεραίτ Ar. codd. : ὑπὲρ
 οὖρος v. l. ant. 300 βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ A M⁴ M¹² T U² V¹⁴
 ὤρεξεν V¹³ 305 Ζέφυρος νέφεα cit. Strab. 29, c g h p⁵⁹ al.
 309 κάρηνα h 314 ἴσταο Zen. Ar. (ad K 291) : ἴστασο codd.
 315 εἴ κεν Τρῶες (Ἀχαιῶν) νῆας ἔλωσι v. l. ant. (S T) 316 a =
 B 173, p⁵⁹ M⁴ M⁶ O⁵ U⁶ al.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

“ ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ περ ἡμῖν.”

Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμαῖζε, 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπασσαν·
 τῷ δ’ ἀν’ ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάρῳ
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὥς ὄλεκον Τρώας πάλιν ὀρμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἔνθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
 νῆε δ’ ὤω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα·
 Ἴππόδαμον δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335

Ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδεὸς υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ’ ἰσχύον· οὐ δέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ’ ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 345

317 τλήσομαι] στήσομαι L¹⁴ M¹ M⁸ M⁹ P¹¹, lemma **g** B T 319 βολε-
 ται Ar. A P¹: βύλεται **o**: βούλεται vulg.: ἐθέλει **e** 323 εἶασεν
e h l o p⁸⁹ ἀπέπασσαν **c o** N⁴ V¹⁶ 325 θηρευτῆσι et θηρητῆρσι
 Ar. (διχῶς): illud vulg.: θηρευτῆρσι L¹⁴ P¹⁵ U⁶ 339 οὐδὲ γὰρ **a k** V¹¹,
 v. l. in A: οὐδέ οἱ **i**: ουδε οι **ε γ χ ο s** p⁸⁹ 344 κεκλήγως codd., cf.
B 222 345 ῥίγησε] ἐνόησε **a b d f k r** p⁸⁹ B C T, v. l. in A al.:
 ἐβόησε V¹²: γήθησε U¹⁰

αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγυς ἔοντα·

“νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
ἄκρην κακ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ' ἔκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
στῇ δὲ γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωήν
τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ ἔς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἡ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὦ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἡ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἰ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.”

Ἡ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡυκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκε 375

348 μένοντε Zen. b V¹⁶ 352 ερυκετο P⁵⁰ 354 ὄκα πέλ. o h M⁴
U⁶ 356 om. Zen, ath. hic Aristoph. Ag. (= E 310) 358 γαίῃ
f h B C al. 359 ἔμπνυτο O⁵: ἔμπ. cet. 366 εἴ] ἡ o l a ἐστι]
εἴῃ V¹ V², v. l. in A: ἔλθοι n U¹ 368 ἐξενάριζεν Ag. A T: ἐξενά-
οιζεν Zen., codd. cet. 371 ἐπὶ ἔργῳ f C πύργῳ P⁹¹ D

καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἄμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 “βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.”

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπίπα, 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἦε γυναιῖκες.” 395

ᾧ φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὦκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινῇ.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἄργείων παρέμευεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 “ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι

376 ἔκπεσε h V¹⁵ 381 ὀλέσσαι i p⁹¹ Gf P¹⁰ V¹ v. l. ap. Eust.
 385 κέρα Alexio (ἢ παράδοσις), A Ang. B M¹¹ M¹³ V¹⁶ V²⁰: κέρα v. l.
 ant., vulg. παρθενοπία v. l. ant., M⁷ 391 ἐπαύρη Ar. (καὶ διὰ
 τῶν ὑπομνημάτων), codd.: ἐπαύρω v. l. ant. 392 αἶψα] ἄνδρα Ar.
 397 ὦκὺ] ὀξὺ γρ. Bm⁴ Eust. 400 ὦκέας ἵππους b f r Bm⁴ P³ P⁶
 p¹³ V¹⁴ V¹⁸ v. l. in A

πληθὺν тарβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἶ κεν ἁλώω 405
 μούνοιο· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ 410
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥ τ' ἐβλητ' ἥ τ' ἐβαλ' ἄλλον.”
 Ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ 415
 σεύωνται, ὁ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἵσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα,
 ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο 420
 Τρώεσσιν· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξείῳ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἵξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης 425
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
 αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κλέν, ἰσόθεος φῶς,
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν 430
 “ὦ Ὀδυσσεῦ πολυύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδῃσι,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”

413 πῆμα δὲ ἔλσαν Zen. 417 ἀμφὶ δέ τ' **deko**: ἀμφὶ τε (ἀμφὶ
 τ') vulg.: δε αἰσσ. **p**⁵⁹: ἀμφὶ δ' ἄρ' **p** **L**³ **L**⁴: ἀμφὶ δὲ χαῖτ' **o**
 421 ὑπερθε μετάλμενος v. l. ant. **dfghin** T, v. l. in A, al. δουρί]
 χαλκῷ v. l. in A 423 Πουλυδάμαντα **o** αἵξαντα **dek** **p**⁵⁹ A D al.:
 αἵσσονται cet. 424 πρότμησιν Ar. (!), codd.: πρότμησιν T (in textu
 et in lemmate) 427 εὐηγενέος codd.: εὐυγενέος Le¹ U¹³: ευθ[]γενέος
p⁵⁹ v. Ψ 81 431 Ἴππασιδῆν (sic) v. l. in A

ἌΩς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροᾶ ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 “ἂ δεῖλ', ἡ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀϊδί κλυτοπόλῳ.” 445
 Ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέυξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσον υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἂ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὦμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δίοι Ἀχαιοί.” 455
 ἌΩς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶε δ' ἐταίρους.
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἦϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,

437 χροᾶ Zen., codd.: χροὸς Ar. 439 τέλος Ar. (σχεδὸν
 ἀπασαι) A Ge: βέλος Zen. cet. 441 δ] δ h C L¹⁸ M¹ O² V¹⁶
 444 δαμέντι fo q r p⁵⁹ ss. al.: δαμέντε h 451 βέλος Zen.
 452 δύσμορος, οὐδ' ἄρα τῷ γε cit. Plut. cons. ad Apoll. 117 b 455 ἔμ'
 εἴ κε . . . γε Ar.: ἐπεὶ κε . . . με vulg., cit. Alexio ad 454 (ἔμ' . . . με
 q V¹⁶) 458 οἱ] οὔ Zen. 459 ὅπως d p q A T al.: ἐπεὶ vulg.

τρίς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·

“ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465

ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτή,

τῷ ἱκέλῃ ὥς εἴ ἐ βιώατο μούνον ἔοντα

Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.

δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσσι μονωθεῖς, 470

ἔσθλοδς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.”

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσότηος φῶς.

εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ' ὥς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν

ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475

ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι

φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὥκὺς οἰστός,

ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων 480

σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·

ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως

αἴσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥύτε πύργον, 485

στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδιδς ἄλλος.

ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἕξαγ' ὀμίλου

χειρὸς ἔχων, ἧος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρῳέεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον

Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490

οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

466 ἵκετ' αὐτῇ Ag. f h r al. : ἵκετο φωνή vulg. 470 ἐνὶ c e g h
A D N⁴ : μετὰ vulg. 473 αὐτῷ n A ss. Bm⁴ L¹⁸ M⁸ U¹ V¹⁴ V¹⁸ V²²
V³²

478 πικρὸς b c D 480 σκιερῷ] γλαφυρῷ Zen. 485 a

χάλκεον ἐπταβόειον ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων
add. q L⁴ O² V¹⁶ V³² (= H 220) 488 ἐλών L¹⁹ T U¹⁰ γρ. L⁸

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
 ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἑκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρον, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·
 οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ῥα περιῖδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
 “ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαίνέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.” 515
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπιβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἀέκουτε πετέεσθην
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

492 κάτεισι] δίηται Zen. 503 νεῶν Ar. Alexio, Ptol. Asc. Pall
 Vi² ἀλάπαδνε g: v. om. p⁵⁹ αλαπαδξανε . . . εω marg. 504 a add.
 . . . νου περ p⁸ 509 μετακλινθέντες p⁸ f g A ss. Ge N⁴ V¹² V¹⁵ V²²
 509 a add. . . . τε]χη ελοιντο p⁸ pro 510 . . .]αν p⁸ 513 a add.
 . . . ανοιο p⁸ 514 a add. . . ἄλλους p⁸ 515 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar. . .]κα παύσων p⁸ 519 ἵππους e f o A N⁴ U¹⁰ V²⁵ :
 ἐλάαν vulg. pro 519 ως σ . . . p⁸

- Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 "Εκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Εκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺν γὰρ ἄμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν." 530
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 στεῖλβοντες νέκνυς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 535
 ὡς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμοεν ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἤκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔγχετ' ἑὸν ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο. 542
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσει· 544
 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, 545
 τρέσσει δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο

525 τρωεσσ . . . **p**³ αὐτοῖ] ἄνδρες **p**²⁵ **p**⁵⁹ **P**¹ **P**¹¹ γρ. **U**¹⁰ : ἄλλοι
p²⁵ m. p. **C** **V**¹⁶ : αὐτοῖ in ras. **A** 526]σι[**p**²² 527 κ]εισυν-
 μ[εις? **p**²² 528 κείθ' Zen. **p**⁸ **L**^p τε om. **h** al. ἄρματ' **b** **c** **d** **g**
k **o** **q** **Cal.** : ἄρμα **n** **U**¹ al. pro 529-530 κουροι τ . . . **p**⁸ 537 ὀπισ-
 σώτρων v. l. ant. **T** 538 τε **Ar.** codd. : δὲ v. l. ant. **A** ss. 539 δουρί
Ar. **c** **h** 543 Ζεὺς γὰρ οἱ νεμέσασχ' δτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο
 (om. codd.) cit. **Arist.** **Rhet.** 1387 a 34, **Plut.** de aud. poet. 24 c, 36 a
 (νεμεσᾶ), vit. **Hom.** ii. 132 (νεμεσᾶθ') 545 om. **1** βάλετ' **L**³ **L**⁴
U¹⁰ **V**¹⁶ : βάλεν σάκος **or** **L**¹⁷ **V**²² 546 ἐφ'] δι' **Aristoph.**
 548-557 ath. Zen

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
οἷ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰτσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καϊόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἔαγῃ,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560
τύπτουσιν ροπάλοισι· βίῃ δέ τε νηπίῃ αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγέρες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγνὺ 570
ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
Εὐρύπυλος πνικινόισι βιαζόμενον βελέεσσι,
στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

549 ἔσσεύαντο U⁶: -οντο cet. 563 ὡς ρα τοτ ἀμφ αἰαντα p²⁵
564 πολυηγέρες Ag.: τηλεκλειτοί vel τηλεκλητοί codd. 565 ξιφ]
εσιν τε μεσον σακος p³⁹ 568 φεύγων p⁵⁹ Bm⁴ O² P¹⁰ T V¹⁸ U² ss.
v. l. ap. Eust. 573 καλὸν c h

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν δίστῳ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585

ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ

Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι 590

φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην

ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”

ᾧς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν

πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,

δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.

στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ᾧς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι Ἴπποι

ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

ἔσθήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτέϊ νηϊ, 600

εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰώκᾳ τε δακρυνέεσαν.

αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε,

φθεγγόμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας

ἔκμολεν ἴσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605

“τίπτέ με κικλήσκεis, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμείδω;”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“δῖε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

583 ἔλκετ' g h l n A V¹⁶: εἶλκεν νuig. 589 Αἴαντος βελέεσσι.
Zen. 592 αὐτῷ ο M⁸ N⁴ 594 τῶν δὲ σχεδὸν v. l. in A

595 τηλε pro στῇ δὲ p²⁵ 597 Νηλήϊοι p¹ p³⁹ a d f h T: Νηλήϊον v. l.
ant. c p⁵⁹ p⁸⁹ Gf, schol. Dion. Thr. p. 853 601 ἰῷ καταδακρυνέεσαν

v. l. ant. p³⁹ uv. 603]εκινησεν το[p³⁹ 604 λινπανε.[p⁵⁹
606 τι δε χρ[ειω εμειο p³⁹ ut Vi¹ 607 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης
δῖος a d k p q al.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

νῦν οἶώ περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο
 ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τά γ' ὀπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῦναι.” 615

ᾧ Ως φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων· τοῖ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῶν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεύχε κυκείῳ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἥ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον, 630
 ἥδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίος,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δῶν δ' ὑπὸ πυθμένεσ ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

610]λετον οσσε ανακτος p³⁹ ἀνεκτῆ d ss. k C M¹² V³² : ἀνεκτῶς
 p³⁶ D 611 ἔροιο c M⁷ U⁶ Ammon. π. διαφ. ὄν. in Ἑρωτῶν
 617 δ' ἰέναι v. l. in A ἔϊσας 1 B C V²⁰ 622 στάν δὲ e f i n p⁶⁹
 B C Ge T πνοιῇ B C V²⁰ 629 αὐτῇ a b o g m n q, v. l. in A
 630 ποτοῦ Athen. 10 b, 24 f 631 ἱερὸν c V¹ V¹⁵, v. l. ap. Eust.
 632 ἦγ' et εἶχ' Ar. (διχῶς) : ἦγ' codd. 635 ὑποπ. qu. s A B T Eu.
 Ath. 492 A ita B corr. C D O⁵ Pal² Vi⁵ al. 636 ἀλλ' ὃς Sosibius.
 ap. Ath. 493 A qu. s A T Eu. 637]ιεογητις α[]φαν p⁹² (?)

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἔϊκυῖα θεῆσιν
 οἶνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἶγειον κνῆ τυρόν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνε, 640
 πινέμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 “οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδὲ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 οὐν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γινώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὔ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκείνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 “τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδε
 πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῳ·
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης

638 (?)]ητ[]εσκετο[p⁹³ 639 (?)]σολευκ[p⁹³ 639 κνῆ]
 κνέε v. l. ant. (τινὲς τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδόσεων teste Heraclide ap.
 Eust.) 640 παρὰ δὲ κρόμουον ποτῶ ὕψον cit. Plat. Ion. 538 c λευκα
 ταυυσσεν p⁸⁹ ss. 654 οἷος καὶ ἀναίτιον αἰτιάσθαι cit. Plut. de adul.
 et amico 67 a 660 βέβληται] τέτρωται L¹⁴ P²¹ 662 om. fhio
 A B C N⁴

Ἄργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοί τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμῇ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὥς ὁπότε Ἥλαιοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνου' Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιώται.
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πευτήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἴων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πευτήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῖον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κιόντι.
 κήρυκες δὲ λίγαινον ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι 685
 τοὺς ἵμεν οἴσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον· πολέσιν γὰρ Ἑπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερφανέοντες Ἑπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695

672 βοηλασίη Ar. **afhn** V¹ V³²: βοηλασίης vulg.: βοηλασίαν e
 681 ἐπῆσαν e: ὑπῆρχον h Ge 686 χρεῖος Aristoph. vulg.: χρέως
 Ar. A Le² T: χρέος **efhn** oq B al. 688 ὑφελλον v. l. ant. **adhk**
 p⁵⁹ B C al. 689 Πύλῳ] πόλει v. l. ant. 690 γάρ ῥ' **clno** A:
 ῥ' om. cet. 691 κατὰ δ' ἔκταθεν **cfhimn** T, v. l. ap. Eust.
 692 ἀμύμονες **efhim** al. 694 Ἑπειοὶ] Ἀχαιοὶ v. l. ant.

ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἶων
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μῶνυχες ἵπποι
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεία κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720
 καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διαν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο.

699 ὑποπτεύεται ὡς νόθον s B Lp T Θ 185

A . (= 142) 712 Ἀλφειοῦ d q al.

724 ἐπέρρεον h m

πολλὰ q

705 om. Zen., ath. hic
νεάτη] πυμάτη Strab. 349

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστνυ διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νείκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἥ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδοῖς ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαυνῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰς ἔλον οὐδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὺν κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755

730 δειπνον Zen. 733 δὴ] δὲ p A ss. : δι' ch T V³²
 διαρραῖσαι d e f k l A D al. : διαπραθέειν vulg. 736 μάχην ch al.
 737 Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν v. l. ant. (cf. 694) 739 αὐγείδαο p⁵⁹ p⁷⁵
 V i⁵ Strabonis 338 codd. aliquot 747 ἐπόρουσα d g k l p q A al. :
 ἐνόρουσα vulg. 754 διὰ σπιδέος Zen. Amerias, A B C G f L¹⁴ M¹⁰ O⁵
 V¹⁰ V¹⁶ : δι' ἀσπιδέος Ptol. Asc. Crates, vulg. : utrumque Alexio

ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλυνίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίου Πύλουνδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενoitίως ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
 νῶϊ δὲ ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πουλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενoitίον εὖρομεν ἔνδον
 ἡδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καίε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ

756 μέσφ' ἐπὶ cit. Strab. 342

757 Ἀλησίου P¹⁰ V¹⁵ Eu. : ἀλίσ-
εισ- cet.

762 ἔον . . . ἔον h M⁸ V¹⁴ : ἔον . . . ἔην vulg.

767-785 ath. Aristoph. Ar.

767 νῶϊ δὲ o h l A B C al. : νῶϊ δ' i o q :

νῶϊ δέ τ' vulg.

768 ἐπέτελλε] ἐκέλευε f C

770 καλλιγύναικα n

p⁸⁹ M¹² U¹¹ U¹³ v. l. in A et ap. Eust.

773 καίε Ag. : ἔκαιε h : ἔκηε

cet. βοῶν a f k q al.

776 βοῶν d k q al.

780 τάρπωμεν h

782 ἠθελέτην Zen. L¹⁰

αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱός· 785
 ἔκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βῆθ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὃ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἵποισ Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.”
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
 βῆθ' ὅθ' ἐκείν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἶξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

788 φρασσαι p⁵⁹ ss. ὑποθέσθαι] ἐπακοῦσαι n Bm⁴ V¹⁸, v. l. ap.
 Eust. 791 . . . son p⁵ 794-795 ath. Zen. 795 a

[ἀργυρόπεζα θεῖσι θυγάτηρ αἰλίοιο]ο γεροντος

. . . [νεῶν ἐν ἄγ]ωνι θασων

p⁵ 796 [ἅμα δ' ἄλλον] λαον ανωχθω p⁵ (cf. Π 38): καὶ αμ αλλον
 λαον επεσθω p⁵⁹ 797 αἶ κεν] ἦν που a d k q A mg. V¹ V³² γένηαι]
 γένοισθε v. l. ap. Eust. 798 . . . ηρηχθηναι (fort. σοὶ δ' ὥμοισι δότω
 τὰ ἀ τεύχεα θωρηχθῆναι, cf. Π 40) 799 εἴσκοντες Ar. a c h o p⁵⁹ al.:
 ἴσκοντες Alexio Hdn. vulg. 802-803 ath. hic Ar. (= Π 44-45)
 803 ὤσαισθε h G f M¹³ N¹: ὤσεσθε vulg.: ὤσαιμεν Apoll. lex. s. v.
 ἀκμηῆτες 804 a . . . [ἀ]καχσε δε θυμο[ν p⁵ 805 βῆθ' ἰέναι
 a k V¹ V³² ἐπὶ νῆας n T U¹ V¹⁸ 805 a . . . ενδυνε φαλα . . .
 p⁵ (sec. Diels) 807 a . . . [ὀρθ]οκραιρων p⁵

ἦην, τῇ δὲ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενὴς Εὐαίμωνίδης κατὰ μηρὸν οἷστω,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ ἂ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες; ”

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἤυδα·
 “ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἷστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσειν,
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.

808 ἦεν **on** Mc: εἶεν **1 q** 809 . . . ἀντεμολησεν **p⁵** 811 κατὰ]
 ἀπο **p⁹** 814 ἀγλαὸς **p⁵ M¹² P⁸** 815 ἐν τ ἀρα οἱ φν χειρι ἐπος τ
 εῖφατ ἐκ τ ονομαζε **p⁵** 816 ἀ] **z q M⁴ V¹ V⁶ V²³** 818 κύνας
 ἦδ' οἰωνούς v. l. in A 822 βεβλημένος **b f g i l n q A D al.** : πεπνυ-
 μένος cet. 823 ἄλκαρ] ἡμαρ **p⁵** 827 ὄρνυται αἰέν] αἰεν ὀρωρε **p⁵**
 827 a b c

Ἑκτορος ος ταχα νηας ἐνιπλειση πυρι κηλειω
 δηιωσαι Δαναους παρα θιν αλος· αταρ Αχιλλευσ
 ἐσθλος ε[ων] Δαναων ου κηδεται ουδ ελειρει

add. **p⁵** 830 λλιερφ **p⁵**: χλιαρῷ **O⁷ P¹ W⁴ Athen. 41 B** πᾶσσειν]
 πασσων **p⁵** 831 δεδάσθαι Zen.

ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀϊόμαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος, 835
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 " πῶς τ' ἄρ' εἰοί τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο."

Ἥ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπυκνέας, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαιῶν 845
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα.

833 ποδα]ληριος \mathfrak{P}^5 834-836 pro his tribus versibus quattuor
 hab. \mathfrak{P}^5 838 εἰοί] ἔην Zen. : ἔη \mathfrak{P}^1 \mathbf{U}^{10} ss. : εἰοντάδε \mathbf{U}^3 : τοδε εργον
 \mathfrak{P}^{59} post 838 versum unum add. \mathfrak{P}^5 839 ἐνίσπω \mathbf{k} 841 μεθήσω]
 ἀμελήσω Zen. : μεθήσομαι Ge \mathbf{N}^4 Pal 2 T 846 χλιαρῶ Ca 1 Lp O 7 \mathfrak{P}^1
 \mathbf{U}^{10} (χ add. m. p.) 848 ἔσχ'] ἴσχ' \mathfrak{P}^5 Bm 5

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμίλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ λήϊδα πολλὴν
 ἐντὸς ἔχον ῥυοίτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολλὸν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζῶς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεύς
 καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδὲ προρέουσι,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖός τε

9 τῶ b f C M⁵ R¹
 ἦεν h

11 ἔπλεν Zen. Ar. vulg.: ἔπλεν cd lo q:
 17 δηριόωντο Et. M. 266. 40, Zon. lex. 500

Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος διός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
συνεχές, ὅφρα κε θάσσουν ἀλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
αὐτὶς δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

ᾧς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θυσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάλιστα δαμέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἐκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη· 40
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
κάπριος ἢ ἐλὼν στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς
αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορίῃ δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·

25 ἐν δ' ἡμαρ Callistratus: ἐν ἡμαρ δ' v. l. ant. 26 συνεχές
Aristoph. Ar. vulg.: συνεχές 1^p 39 A B O² V²⁰ 30 ἐποίησεν Ar.
vulg.: ἐποίησαν Bm⁴ L⁴ L¹⁸ M⁴ P¹³ Pa V¹⁸ 33 ἵεν (ἵεν) vulg.: ἵη A:
ἵει v. l. ant. L¹⁶ L¹⁹: ῥέει M¹² O⁵ P¹ V²⁰: θέει U⁹ 34 ὧς ἄρ' ἔμελλεν
f: ὧς ἔμελλον Zen. 38 ἐργαζόμενοι b d k m q C V³² v. l. ap. Eust. al.
40 τὸ πρῶτον c e f B C al. ἐμαίνετο Aristoph. 41 θηρητῆρσιν
v. l. ant.: θηρευτῆρσιν L¹⁴ P⁴ P¹⁵ V²⁰ corr. 46 ἀγνηορίῃ v. l. ant. M⁹
O⁸ S 47 post 48 pos. Bm⁸ T

ὥς Ἐκτωρ ἄν' ὄμιλον ἰὼν ἐλίσσεθ' ἑταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ', οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥήϊδ'· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἵστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ρέα ἵππος ἐϋτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 “Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τείχος Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στείνομος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἢ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες· 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

52 ἐσταότες a o d h k v. l. ap. Eust. 54 ἐπιρριφέες g q περὶ] διὰ Aristoph. 58 ἐξοον b e h o B C v. l. ap. Eust. al. 59 καβαβαῖη Zen. Aristoph. 61 ἐπικούροι o d f r A ss. V¹³ V³² 62 διὰ] περὶ v. l. in A ἐλαύνετε μώνυχας n B m⁴ U¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust. 63 ἄν' αὐτὴν C L¹² V¹⁸ 66 ἱππῆας Zen. Aristoph. 67 τοὺς Aristoph. : δὴ codd. 68 ἴετ' Arg. n : βούλετ' cet. : βούλετο νίκην P⁵⁹ Eust. 70 νωνύμους 1 A G f T V⁵ V¹⁸ : νωνύμους cet. : utrumque Eust. 75 ἄγε τῶς Zen.

αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται."

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα 90
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
 νῆε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως, 95
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, δὴν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαο,
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δὴν Ἀντήνορος νῆε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδὼν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὼν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι, 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο

79 πείρατ'] πείραρ Zen. Aristoph.

83 ἀποβάντες cdh i

86 ἀρτύναντο v. l. ant. h U³

87 ἔποντο] ἕκαστοι v. l. ant. ch :

ἕκαστος P⁸ U⁶ v. l. in A

90 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας

b f g l q al. 101 ἠγείτο h

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπικούροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδας.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι·
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολογιῶ ἴσον Ἀρηϊ. 130
 τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνιοι,
 αἶ τ' ἀνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·

116 δυσώνυμον A 117 Δευκαλίωνος q 125 κεκλήγοντες Ag.
 dg11n ABCDV¹: κεκληγόντες vulg.: κεκληγῶτες o 127-128 ἀνέρε
 . . . ἀρίστῳ, νῆε ὑπερθύμῳ Zen. Aristoph. 130 a εἶδον ὑπερθύμιοιο
 Κορωνοῦ Καινεῖδαο sch. T (= B 746) 131 θυράων n p q A L¹⁸ U¹ V¹ V¹⁸
 aut 131-140 aut 141-153 secludendos esse censet Hephaestio
 s B 132 ὅτε τε θρύες a g 11 A B C D al.: ὅτε δρῦες vulg.: ὅτε δρῦες
 ἐν q L¹⁰ U¹

ὥς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐϋδμητον βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι ἦος μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὼ αἰέξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσιν ἑοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἦδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰέσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἦδὲ βίηφι.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον αὐτευν 160
 βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότε ὦμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ

136 ἐπερχομενω **p**⁵⁹ 138 κίετην Zen. Aristoph. 140 Ἀκάμαντα
 a c d f h al. 141 ἐυκνήμιδες ἀχαιοί C m. r. Ge N⁴ 142 ἐόντας
p¹ a d h n T al. 144 πόνος h γρ. U¹⁰ 147 δέχεται Ar. (ἐν
 ἀπάσαις), vulg.: δέχεται **p**¹: δέχατο M⁶ 149 ἐκτάμνοντε e f B C
 al. 151 ἐπὶ ἐνὶ h: περὶ U¹¹ 153 λάεσσιν Zen. 160 κόρυθος
 A αὐτευν i N⁴ 161 βαλλομένων Ar. A ss. L¹⁰ L¹⁶ M¹¹ U⁶ V¹⁰:
 βαλλόμενα Zen. vulg. 162 a

χερσὶ καταπρηνέσσω ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα
 add. g Ge L⁴, in marg. M¹² Pa U¹⁰ V²⁹ (= O 114)

- Ἄσσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·
 “Ζεῦ πάτερ, ἧ ρά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ’· οὐ γὰρ ἔγωγ’ ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ’, ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ ἐμέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ’ ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὥς οἳ γ’ οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντε
 χάσασθαι πρὶν γ’ ἢ κατακτάμεν ἢ ἀλῶναι.
 Ὡς ἔφατ’, οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ’ ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 Ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ’ ἀγορεῦσαι·
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ’ ἀκαχήατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ’ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
 Ἐνθ’ αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 οὐδ’ ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ’ ὅστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
 υἱὸν δ’ Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἄρηος,
 Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτὶς δ’ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαίξας δι’ ὀμίλον,
 πλῆξ’ αὐτοσχεδίην· ὁ δ’ ἄρ’ ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

171 οἳ γ’] οἳδ’ Ar. o 175-181 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
 175 θυμῷ b e f m n r v. l. in A 185 αἰχμῇ ἰεμένη h i (-αμ-) q T U¹
 192 οὐδας ἔρεισεν Ar. h (cf. A 144)

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195

τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κούροι ἔποντο,

οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τείχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,

οἷ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔέργων,

φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον

ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὗ πω λήθετο χάρμης·

κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρῆν 205

ἰδυνωθείς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε

ἀλγίστας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 210

“Ἑκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσῃν

ἔσθλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε

δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·

νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἑτεόν γε

Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔέργων,

φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220

ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,

οὐδὲ τέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.

198 ῥῆξαι . . . ἐνιπρήσαι e f o r N⁴ T 199 περὶ i L¹⁶ τάφρον i D
M⁸ T V¹ V¹⁸ 200 ἦλθε Ag. 207 πέτετο] ἔπετο Plato Ion 539 d

208 ὅπως] ἐπεὶ v. l. ant. m ὄφιν g i L¹⁴ v. l. ap. Eust.

211 ἐνιπλήσσεις h p⁵⁹ U¹¹ V¹⁵ al. 213 δῆμον' correximus C. R.

1906. 5 214 κράτος] κλέος v. l. in A 218 ἦλθε Ag. : ἐπῆλθε
codd. 219 om. i A B C D L¹⁰ M¹² U¹ V¹ V²⁰

ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἶδεῖν τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 230
 "Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνη δ' οἶωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθόμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἷς οἶωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτήτος ἀφέξῃ, ἡέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις." 250

ἌΩς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραunos

230 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Zen. 231 Πουλυδάμαν Zen.
 Chamaeleo, L¹⁸ P¹⁷ 246 ἐπ' ὑπ' Zen. f T V²² : παρ' Gf 249 ἀπο-
 τρέψεις Ang. N⁴ T U⁶ V¹ V²⁹ : ἀποστρέψεις cet. πολέμοιο] πολέμειζειν
 Ge L¹⁹ N⁴ V⁵

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαξε. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἳ γ' αὐέρνουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἳ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἶαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔσχοχος ὅς τε μεσήμες
 ὅς τε χερεῖότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι 270
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ κε Ζεὺς δώρῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.”

Ὡς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἃ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόοντας ἄκρους

273 ἀκούσας **cd k p q A al.** : ἀκούων *vulg.* 276 νῆκος **Ag. ef B C**
 L⁴ L¹² O⁵ T V²⁰ V²² 277 προβάοντε **Ag.** (κατ' ἐνια τῶν ὑπομνημάτων)
 ἀχαιοὺς L⁴ M¹¹ 278 θαμειαὶ] ἔραζε L¹⁹ N⁴ m. r. T 281 ἔμπεδον]
 ἄσπετον **Massil.**

καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καὶ τ' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
κῶμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρώας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πάν δουῖπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρώες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ 290
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃην,
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ' ἵμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἷ περ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο διέσθαι,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἠ ἥρπαξε μετάλμενος, ἧε καὶ αὐτὸς 305
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
τείχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
“Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορόωσι,

283 λωτοῦντα Ag. (S A, Eust.) Bm⁵: λωτεῦντα Mass. (tes'e Eust.),
vulg. 286 εἰλύεται b f g l n p q Bm⁶ B C Ge P¹⁷ T, v. l. in A et ap.
Eust. 287 ἀμφοτέρωθε p Bm⁶ P¹⁷ γρ. Eust. 295 καλὴν χρυσεῖην
Ang. N⁴ (uv.) P²¹ V²⁹ W³ W⁴ ἐξήλατον Zen. Nicanor, vulg.: ἐξή-
λατον Ag. e g M⁵ U² 296 ἤλασεν] ἐξέλασ' Zen. 308 ἐπαίξας P⁶⁰ V¹⁵

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὅχ' ἄσ,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας 315
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
'οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κατά κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιθεῖα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.'
ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφeskτᾶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἵομεν, ἢ ἐγὼ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐγὼ ἡμῖν."

ᾧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·
τὰ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τι ν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι
ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335
ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340

318 ἀκλεέες M¹ P¹ P¹⁶ V¹: ἀκλεές Ar. καὶ αἱ χαριέστεραι (sic S A T),
O⁸ V¹⁵ γρ. V³²: ἀκλε(ι)εῖς q C L¹⁹ M⁴ U¹: ἀκκληεῖς vulg. 324 ἐν
προμάχοισι g 325 ἐς] ἀνὰ b f B C V¹⁶ V²⁰ 328 κῦδος e L¹⁷ L¹⁹ V²²:
δόξαν h 328 a δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν add.
quidam (teste Ariston.) 340 πᾶσαι Ar. Apoll. lex. A M¹³ V¹⁶: πᾶσας
(vel πᾶσαις) vulg. ἐπώχατο Apoll. lex., ἐπώχατο Ar. i A C L¹⁶ T U¹⁰
V¹ V¹⁶: ἐπώχετο Zen. vulg.

ιστάμενοι πειρώντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἶαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·
 “ ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θεῶν Αἶαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὶ εἰδώς.” 350

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 “ Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετewο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἵμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὶ εἰδώς.”

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 “ Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

342 Αἶαντε Zen. **p**⁹ b Bm⁴ M⁹ Mo U³ V¹ V¹⁵ V¹⁶ V¹⁸ 343 Αἶαντε
 Zen. **p**⁹ b h V¹ V¹⁸ 348 κάκεισε Zen. 349 υἱός **p**⁵⁰ D 350 ath.
 Aristoph. Ar. ἅμα σπέσθω **p**⁹ 1 A ss. L¹⁴ U⁶ V¹⁶ : ἅμ' ἐσπέσθω (ἐπ-)
 cet. 352 βῆ δὲ θεῶν o M¹⁰ : βῆ δ' ἵεναι h al. παρὰ a c e f A al. :
 περὶ Mc : κατὰ vulg. τεῖχος] λαδν h V⁶ V¹⁵ V²⁷ 353 στή δ' ἄρ'
 ἐπ' b V¹⁶ Eust. κιών] θεῶν f o r N⁴ U¹¹ 359 ὦδε] κεῖσε Zen.
 360 κρατερὴν ὑσμίνην **p**⁹ Gf T 362 υἱός **p**⁵⁰ 363 ath. Ar. ἅμα
 σπέσθω **p**⁹ A ss. L¹⁴ U⁶ U¹³ V⁶ V¹⁵ V¹⁶ : ἅμ' ἐσπέσθω vulg. 364 υἱός
p⁵⁰ 365 ἄρ' Ἰλιάδην Zen. (in vase saec. vi J. H. S. 1898 p 286
 ΑΙΑΣ ΙΛΙΑΔΕΣ) 366 σφῶε Zen. καὶ] καὶ δ e i m n q **p**⁵⁰ D T
 διομήδης 1

ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον Ἴφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἴμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.”

Ἄως ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο,
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι 375
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτῇ.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς 385
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας

368 κείθι Zen. q 369 ἐπιτείλω O⁸ U¹ V¹⁶ γρ. N⁴ Eust.
371, 372 ath. Ar. 374 ἐελδομένοισι T 379 Ὀϊκλῆα Apoll. lex.
i. v. Σαρπήδοντος : διοκλῆα U¹¹ V¹² 382 χείρεσσ' ἀμφοτέρης Ar. c g h i
A ss. marg. B C T al. : χείρεσιν ἀ. ο L¹⁹ N⁴ U¹⁰ : χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ vulg.
(αἱ κοινότεραι) φέροι o f o A al. : ἀνὴρ βάλοι Mc 383 ὁ δέ μιν
ῥέα πάλ्लε καὶ οἷος v. l. in A 384 θραύσε v. l. ap. Eust. 386 ἀπ'
εὐεργέος v. l. in A, Le² O⁸ U¹¹

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
 πρηνύης, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἣ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείῃ·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλεπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος Λυκίοισιν·
 “ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι 410
 μούνῳ ρήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τε ἔργον ἄμεινον.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ρήζάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴν ἀνέρε δηριάασθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,

395 ὁ δὲ σχόμενος περὶ Hesych., cf. N 570 404 μετάλμενος h V²⁷
 οὐδὲ Ar. a 11 m A ss. D al. : ἣ δὲ v. l. ant., vulg. 406 χώρησαν
 c f B C D L¹⁰ L¹⁶ al. ἄρα] δ γε V¹ V¹⁶ οὐδέ γε q M¹³ U¹⁰ U¹³ V²⁷
 al. : οὐδ' ἄρα C 407 ἐέλεπετο Ar. vulg. : ἐέλεδετο v. l. ant. p⁹ a b o
 d h i k q A ss. al. : ἐβούλετο L¹⁹ T V¹ 408 ἐλιζάμενος] καθαπτόμενος
 c g T al. 412 ἐφομαρτεῖτε v. l. ant. p⁹ h i L¹⁸ L¹⁹ V¹ V³² : ἐφομαρ-
 τεῖτον v. l. ant., vulg. : ἐφαμαρτεῖτε Ar. τοι codd. em. Bentley

ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πετερόεντα.

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,
ἦ μὲν ὅτε στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.

πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 430
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερυνήτις ἀληθής,
ἣ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435

ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν.

ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
“ ὄρνησθ', ἱπποδάμοι Τρῶες, ῥήγνησθε δὲ τείχος 440
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.”

ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,

Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρειν, ὃς ῥα πυλάων 445

ἐστήκει πρόσθε, πυρμυδὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δῦ' ἀνέρε δῆμον ἀρίστω
ῥήϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τόν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω. 450

423 ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ Zen. (ολιγῇ P⁵⁹) ἴσης] νίκης Apoll. lex. s. v. ᾧ

424 a

βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείρῃσι

add. h V⁹ marg. 428 ὅτε στρεφθέντι Zen. : ὅτε στρεφθέντι codd. 430 δὴ Ar. vulg. :

δ' ἢ Tyrannio : δὲ d e p q r L¹⁹ 433 ὥς τε v. l. ant. ἀληθῆς Apoll.

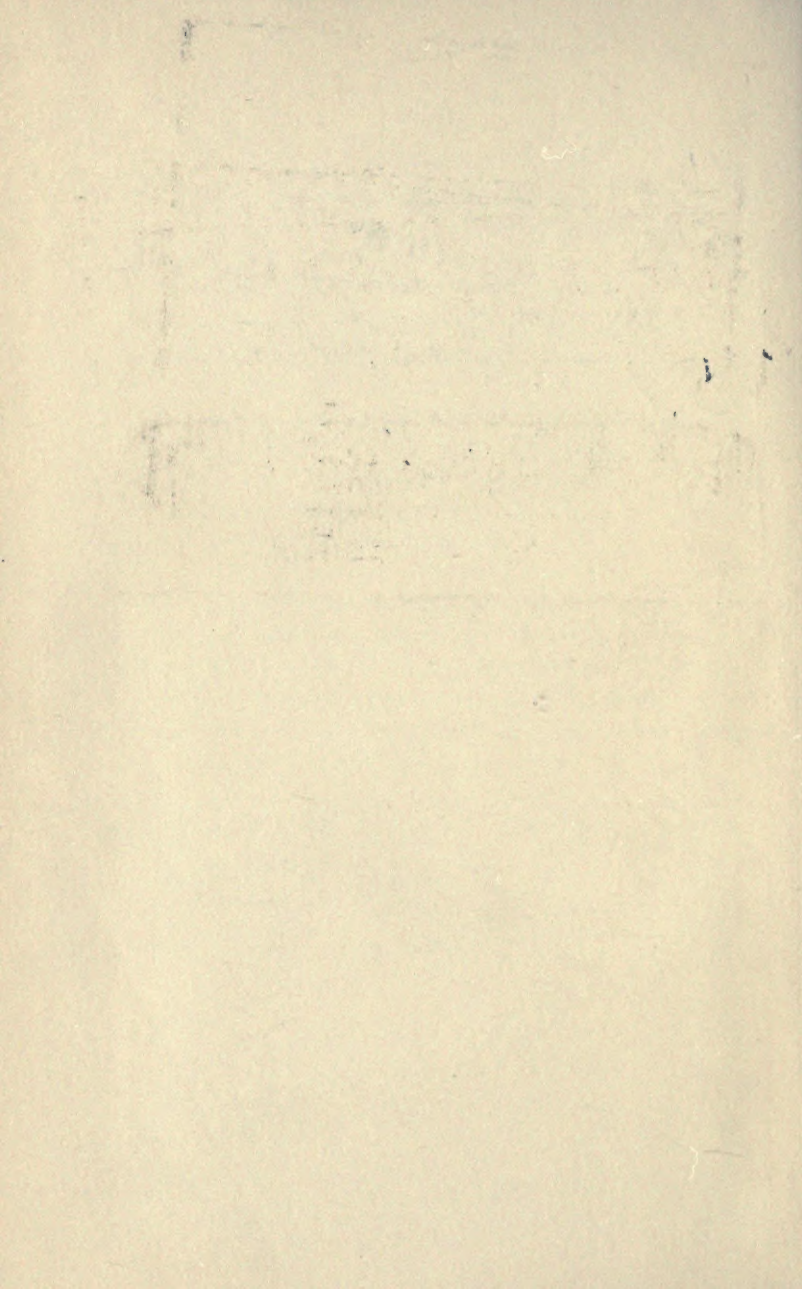
lex., P¹, γρ. M¹ P¹¹ 435 ἀνείκεα v. l. ant. : ἀμειψέα v. l. cit. Ar.

(ἐν τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον) 444 ἐπεὶ θεοῦ ἐκλυον αὐδὴν Zen.

450 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴδς
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὧς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν αἰείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἵχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἷσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 δοῦρ' ἔχεν· οὗ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσάλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν' 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

452 δέ efr Pa T: δτε p⁸⁹ 457 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν v. l. in A
 458 om. p⁸⁹ 459 ἀπ' ἐπ' p⁹ a b c d f k q B Cal.: om. D L¹⁹ T
 U¹⁰ U¹¹ V¹⁰ δέ] δῆ p U⁸: δ' αὐ h al. 461 διέτμαγεν p⁹ g l A B
 C Tal.: διέτμαγον vulg. 463 νυκτὶ ἐλυσθεῖς Zen. 464 σμερδαλέον
 v. l. Eu. V² corr. 465 οὐ κέν Ag. h al.: οὐκ ἔν vulg. ἐρύκακεν Ag.
 L¹⁸ P¹ P⁴ U¹¹ V¹ V¹² V³²: ἐρυκάκοι cet. 466 πυρὶ] περὶ h L¹⁴ V¹¹ V¹²
 V¹⁸ 468 ὀτρύνοντι Ag. vulg.: ὀτρύναντι v. l. ant. L¹⁸ L¹⁹ N⁴ V¹²
 V³²: ὀτραλέως V¹⁶ 470 λαοὶ Bm⁸ P⁴

Homerus.

Opera.

PA
4019
.A14
1920
vol.1
cop.2 -

